СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 11 СЕРПНЯ 2000 ЧИСЛО 32 VOL. CVII FRIDAY, AUGUST 11, 2000 No. 32

Київ готується до свята

Курсанти Академії прикордонних військ ім. Богдана Хмельницького готуються до параду на честь 9-ої річниці Незалежности України в Києві.

Фото УНІАН

МВФ ще не відновлює кредитування України

КИЇВ, 7 серпня. – Про те, що відновлення кредитування покищо затримано, повідомив Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Стівен Пайфер. За його даними, кредитування не поновлено через те, що Україна не виконала одинадцять умов Міжнародного Валютного Фонду. С.Пайфер сказав, що "США хочуть, щоб таке фінансування було відновлене", але, за його словами, це залежатиме, на жаль, не від США, а від того, як домовляться між собою Україна та МВФ. С.Пайфер наголосив, що Україна повинна відмовитися від державного регулювання. "Уряд повинен піти з економіки", – підкреслив він. Крім того, С.Пайфер вважає, що всі гілки влади в Україні мають наполегливо співпрацювати над втіленням у життя сміливих програмних реформ.

Однак перший віце-прем'єр-міністер України Юрій Єхануров заявив, що під час переговорів у Вашингтоні українська делегація "інформувала про прогрес щодо виконання майже зсіх умов, поставлених фондом. Україна лише визнала, що невиконаним залишилися питання експортних мит". За його словами, з деяких питань у МВФ і України "думки не збігалися", і на ці теми були дискусії. Зокрема, МВФ наполягає на повному ліквідуванні вільних економічних зон. Натомість Україна, на пропозицію Леоніда Кучми, має намір перенести це питання на кінець року. Ю.Єхануров нагадав, що

(Закінчення на стор. 9)

Уряд повертатиме кредити, одержані під державні гарантії

КИЇВ, 8 серпня. – Кабінет Міністрів України затвердив графік повернення протягом 2000 року закордонних кредитів, одержаних Україною під державні гарантії. Підприємства-боржники мають відшкодувати витрати державного бюджету, зумовлені виконанням гарантійних і кредитних зобов'язань держави за закордонними кредитами. Згідно з розпорядженням уряду, Державній податковій адміністрації доручено стягувати з юридичних осіб-позичальників (боржників-порушників встановленого графіка) своєчасно не сплачених податків та застосовувати до них заходи, передбачені законодавством. Остаточні розрахунки з державним бюджетом, зауважили у Кабміні, проводяться до 15 грудня кожного року, поточні платежі з погашення й обслуговування кредитів, наданих АТ "Кріопром", здійснюються за рахунок коштів держбюджету з подальшим відшкодуванням таких витрат ТОВ „Кріогенні технології", починаючи з 2001 року. Погашення та обслуговування закордонних кредитів, що залучаються для фінансування проєкту реконструкції льотної зони №1ДМА Бориспіль, здійснюються за рахунок видатків з обслуговування державного зовнішнього боргу. Як повідомили в уряді, заборгованість з підприємств-боржників не стягується в тому разі, якщо відшкодування витрат держбюджету неможливе через відсутність у боржників джерел доходів та власного майна.

УНІАН

Державні службовці України на стажуванні в США

Х. В.- Ференцевич

НЬЮ-ЙОРК. – У четвер, 3 серпня, мені довелося бути співучасницею святкового відзначення успішного закінчення і прощальної вечері групи державних службовців з України, котрі побували в США. На місці зустрічі, в одному з ресторанів мальовничої ньюйоркської „Малої Італії" при історичній вулиці Мулберрі, мене зустрічає привітна дівчина, котра відрекомедовує себе як Кетрін Джонсон, адміністратор програми Бюра міжнародних програм Школи комунальних послуг ім. Роберта Вагнера при Нью-

(Закінчення на стор. 9)

Учасники прощальної вечері

■ МОСКОВСЬКИЙ ПАТРІЯРХАТ ПРОТИ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВ'Я Стор. 6

■ СТВОРЮЙМО РІЗДВЯНІ КАРТКИ Стор. 7

■ БЕЗГЛУЗДА СМЕРТЬ ОБІРВАЛА ЩАСТЯ НОВОПРИБУЛИХ Стор. 10

■ ПІСЛЯ ВОСЬМИ РОКІВ ОПОРУ ВЛАДИ ВОЯКИ УПА ПОХОВАНІ В БІРЧІ Стор. 16

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна стане незалежною від російських енергоносіїв

КИЇВ. – Закупивши туркменський природний газ, Україна не тільки стане незалежною від Росії в галузі енергоносіїв, але й щорічно отримуватиме 2.5 млрд. дол. від виконання транзитних послуг за транспортування російського газу до Европи. Тобто повністю буде припинено бартерні операції між Україною та Росією з оплати послуг за транзит російського природного газу через українську територію до Европи. Отримання 2.5 млрд. дол. за транзит газу до Европи має покращити усі макроекономічні показники, захистити Україну від інфляційних процесів, суттєво поповнити держбюджет реальними грішми.

Л.Кучма сподівається на повернення фресок Михайлівського собору

КИЇВ. – Глава української держави Леонід Кучма у листі до Президента Росії Володимира Путіна висловив сподівання на його допомогу в повернені Україні фраґментів мозаїк і фресок Михайлівського Золотоверхого собору в Києві. Як відомо, під час Другої світової війни фрагменти вивезли до Німеччини й пізніше передали Росії. Враховуючи те, що в Києві завершується відновлення видатної пам'ятки давньоруської архітектури – Михайлівського Золотоверхого собору, – Президент України висловив упевненість, що "такий дружній жест був би високо оцінений сучасниками і мав би позитивний політичний резонанс".

Національний банк прагне навести порядок в обміні валют

КИЇВ. – У 58 відс. обмінних пунктів, що працюють з банками за аґентськими угодами, виявлено порушення. Про це заявив заступник голови НБУ Анатолій Шаповалов. Тільки за 1999 рік НБУ провів близько 13 тис. таких перевірок. Шаповалов відзначив, що Нацбанк не може заборонити діяльність обмінних пунктів, що уклали аґентські угоди з банками. Однак, на його думку, прийняття Верховною Радою законопроєкту про валютне реґулювання, розглянутого ще в 1995 році, але так і не схваленого парляментом у першому читанні, дозволить навести порядок у сфері обміну валют.

Розвиток ВМС України неможливий без власного озброєння

КИЇВ. – В Україні має бути прийнято політичне рішення щодо подальшого розвитку Військово-морських сил. Таке переконання висловив головний конструктор Дослідно-проєктного центру кораблебудування України (ДПЦКУ) Сергій Кривко. За його словами, "Україна не може самостійно створити національний бойовий корабель, оскільки практично не виробляє військово-морського озброєння". С.Кривко заявив, що з цієї причини "Україна змушена зробити вибір – орієнтуватися на Росію або на Захід (країни НАТО)". Головний конструктор кораблебудування повідомив, що більшість національних фахівців в області військового кораблебудування схиляється до того, що треба робити ставку саме на західні системи, які "за багатьма показниками переважають російські: компактні, менш енергоємні, більше захищені від ушкоджень". Він нагадав, що ВМСУ має у своєму розпорядженні застарілі кораблі, а будувати нові фреґати і корвети, необхідні зараз флоту – завдання для України нездійсненне, оскільки один сучасний фреґат коштує близько 170 млн. дол., один корвет – близько 100 млн. дол.

Найбільша довіра в Україні – до Церкви та збройних сил

КИЇВ. – Серед соціяльних інститутів найбільшою довірою користуються Церква – їй повністю довіряє 33.7 відсотків опитаних, – і Збройні Сили – їм повністю довіряє 30.2 відсотки населення. Такі дані навів директор політико-правових програм Українського центру економічних і політичних досліджень (УЦЕПД) Ігор Жданов. В соціологічному опитуванні брали участь 2017 респондентів в усіх реґіонів України. За його результатами, населення України більше довіряє українським ЗМІ – 14,4 відс. респондентів, тоді як російським ЗМІ довіряють 12,5 відс. опитаних, а західнім – 11,1 відс. На думку І.Жданова, це свідчить про достатньо високий вплив чужоземних ЗМІ на формування громадської думки в Україні. Найменшою довірою населення, згідно з опитуванням УЦЕПД, користуються суд, міліція, прокуратура і профспілки.

Лише 7 відсотків прикарпатців вважають своє матеріяльне становище нормальним

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – 33 відс. жителів Прикарпаття живуть виключно на зарплату. Про це свідчать дані соціологічного опитування, проведеного з ініціятиви Івано-Франківської обласної організації партії "Демократичний союз" з метою вивчення ситуації на ринку праці. Виявилося, що в 11 відс. опитаних заробіток суттєво не впливає на добробут сім'ї, у 17 відс. – впливає лише частково, у 39 відс – значно впливає. Водночас 7 відс. опитаних вважають своє нинішнє матеріяльне становище добрим, 26 відс. – задовільним, 47 відс. – скрутним, 20 відс. – дуже скрутним. 14 відсотків є безробітними понад 3 роки.

Україна плянує підписати програму військово-технічного співробітництва з В'єтнамом

КИЇВ. – До кінця цього року буде підписано програму військово-технічного співробітництва України з В'єтнамом, повідомив представник ВПК України на умовах анонімности. За його словами, програму буде затверджено під час 3-го засідання міжурядової українсько-в'єтнамської Комісії з питань військово-технічного співробітництва, яке відбудеться у третьому кварталі цього року. Представник ВПК поінформував, що передбачено поглиблення співробітництва й укладення контрактів щодо модернізації бронетанкової техніки, будівництва кораблів і військово-морської інфраструктури, модернізації та спільного створення засобів зв'язку і засобів протиповітряної оборони. Він не виключив, що розрахунок за українські озброєння можливий не лише коштами, але й товарами в'єтнамського виробництва, зокрема рисом, каучуком, кавою.

На друкування підручників буде виділено 23 млн. грн.

КИЇВ. – З держбюджету, згідно з розпорядженням Президента України, на друкування шкільних підручників буде виділено цього року 83 млн. грн., що на 60 млн. більше порівняно з попереднім роком, повідомив міністер науки та освіти Василь Кремень. За словами міністра, вперше також будуть випущені підручники для спеціялізованих шкіл, у яких навчаються діти з розумовими вадами, і для шкіл національних меншин. В.Кремінь вважає можливим перехід з четвертної системи навчання на семестрову, зі збереженням осінніх, зимових і весняних канікул, крім того, 5-бальна система оцінок буде змінена на 12-бальну.

КПУ вимагає від Львівської облради відшкодування моральних збитків

ЛЬВІВ. – У Волинському обласному суді триває розгляд справи про відшкодування моральних збитків, завданих КПУ Львівською обласною радою, які Компартія оцінює у 500 тис. грн. Раніше Волинський облсуд скасував рішення Львівської обласної колеґії юстиції від 18 лютого 2000 р. про зняття з реєстрації Компартії України на Львівщині (9 лютого обласна рада прийняла рішення про неможливість існування на Львівщині комуністичних організацій). Галицький райсуд Львова постановив у місячний термін зареєструвати міську організацію Компартії України, яку упродовж тривалого часу львівська міська влада відмовлялася реєструвати. Після можливого позитивного для КПУ рішення Волинського облсуду юридична колеґія має відновити реєстрацію партії у Львівській області й оголосити, що її попереднє рішення було незаконним.

УНА-УНСО обіцяє розправитись з убивцями Ігоря Білозіра

ЛЬВІВ. – Лідер УНА-УНСО Андрій Шкіль заявив, що члени організації розправляться з убивцями Ігора Білозіра. Як зазначив він, українська судова влада не здатна покарати злочинців і це повинні зробити унсовці. Головним завданням партії на даному етапі є недопущення спаду соціяльного напруження, викликаного вбивством композитора. У ніч на 9 травня кілька молодих людей жорстоко побили народного артиста України, композитора, керівника гурту "Ватра" Ігора Білозіра поблизу прокуратури у центрі Львова.

УНІАН

ТІЛЬКИ ФАКТ

Україна візьме участь у спеціяльній сесії Генеральної Асамблеї ООН в інтересах дітей, яка відбудеться 1 вересня ц.р.

◆

Глави урядів України і Грузії Віктор Ющенко і Георгій Асенішвіллі у Тбілісі підписали ряд спільних україно-грузинських документів з питань співробітництва.

◆

Осінні канікули для школярів Львова розпочнуться з початком опалювального сезону, щоб зекономити кошти, які пішли б на оплату тепла.

◆

З 2001 року Указом Президента України Леоніда Кучми встановлюється 30 щомісячних ґрантів для обдарованої молоді.

◆

Більш як 100 тисяч військовослужбовців Збройних Сил України і 50 тисяч працівників інших силових відомств на сьогодні не мають житла.

◆

Українська урядова делеґація у Вашінґтоні завершила успішно переговори з керівництвом Всесвітнього банку.

◆

До дев'ятої річниці Незалежности, 22 серпня, у Львові буде відкрито Музей-садибу президента Української Народної Республіки Михайла Грушевського.

◆

На 12-ти автозаправних станціях Одеси діятиме воєнізована охорона. Вдатися до такої міри змусив керівництво одеського ТОВ "Веста-Сервіс" розбійний напад на АЗС-13 на Іллічівській дорозі.

◆

Україна щомісячно поставлятиме до Індії 2 тис. тонн банкнотного паперу на 600 тис. дол.

◆

В Україні не спостерігається тенденцій до зростання інфляційних процесів, заявив на прес-конференції в Національному банку України перший заступник голови НБУ Анатолій Шаповалов.

◆

Патріярх Київський і Всієї Руси-України Філарет впевнений, що УПЦ Київського і Московського патріярхатів об'єднаються.

◆

Порівняно з минулим роком в Чернівецькій области зареєстровано на 22 відс. більше безробітніх буковинців.

◆

Військові відомства України і США висловилися за запровадження довготермінових програм співпраці з питань інформаційних технологій і зв'язку та переходу Збройних Сил України на контрактну систему комплектування особового складу.

◆

Віктор Ющенко бере під особисту контролю виплату пенсій. Уряд повністю зліквідує заборгованість із пенсійних платежів до 1 жовтня.

◆

Під час офіційної візити прем'єр-міністра України Віктора Ющенка в Болгарію підкреслювалося, що Болгарія підтримує Україну в питанні її вступу до Світової організації торгівлі.

ТЕМА ТИЖНЯ

Газ Росії: нові обставини для України та інших країн

Дослідний інститут Стратфор в Аустині, Тексас, оприлюднив сенсаційну новину: глобальне потепління клімату відсунуло на північ арктичні криги, що дає можливість Росії почати видобуток газу на дні Карського моря біля Нової Землі. Поклади газу тижневик „Економіст" оцінює у 65 трильйонів кубічних метрів і вважає їх достатніми для забезпечення потреб Европи і Туреччини на 20 років. Є надія на відкриття нових покладів у цьому регіоні. Нове родовище створює нові обставини у взаєминах Росії і України на площині енергоресурсів. Перед Росією відкриваються можливості збагачення держави і її фірм, передовсім „Газпрому", а також посилення її ролі в Европі. У світлі цих змін загроза Росії будувати нові ґазопроводи в обхід України набирає ще більшої сили для економіки останньої.

Нинішнього літа зазнала великого тиску з боку Росії сусідня Польща, якій категорично запропоновано будувати газопровід поза Україною. Польща відмовилась від такої пропозиції, хоча вона й втрачає на цій відмові 900 млн. долярів річної плати за транзит газу по її території. Відмова Польщі здивувала Москву, тому що через Польщу вже проходить газопровід з російського Ямалу на Захід і поляки погодились на прокладання його другої черги. І раптом вони не хочуть ще одного, третього газопроводу! Чому? Колись Генрі Форд сказав своїм покупцям, що вони можуть вибирати собі авта довільного кольору за однієї умови: це має бути чорний колір.

Подібну відповідь дав польський уряд: Росія може прокласти через Польщу довільне число газопроводів, але жоден з них не повинен шкодити інтересам України – стратегічного партнера Польщі. Чи не вперше Польща офіційно заявила, що добрі взаємини з Україною ставить вище економічного тиску Москви.

Звісно, польський уряд дивиться у майбутнє і бачить в ньому Україну як члена НАТО і Европейського Союзу. Але варто пам'ятати, що Росія теж є великою силою і Польща може не встояти проти її тиску. Польські політики вже обмірковують у пресі питання, чи Польща є аж таким авторитетом для України, що будівництво російського газопроводу по її території в обхід України може чинити вплив на закордонну політику останньої? Та й Росія за часів Путіна може змінитися, вибратися з економічної прірви і Польщі доведеться більше зважати на неї.

Тим часом Росія не хоче чекати зміни настроїв Варшави і обмірковує пляни прокладання газопроводу на дні Балтійського моря. Проте знавці проблеми сумніваються, що „Газпром" має на це достатньо коштів. Вочевидь Росія й технічно не готова до початку освоєння нових родовищ, але усе ж розпочне цей процес, зважаючи на його велике економічне і політичне значення. Інститут у Стратфорі вважає, що газопровід на Балтиці може бути реальністю. Цей проєкт можуть виконати „Газпром" у спілці з фінською фірмою „Фортун". Така спілка заснована в 1997 році. Трубопровід піде до Німеччини з відгалуженнями до Фінляндії і Швеції.

Новина змінює становище країн Середньої Азії – Казахстану, Туркменії і Узбекистану, які можуть опинитися поза европейським ринком і експортуватимуть газ тільки до Туреччини й Ірану. Чи не скористається цим експортом і Україна?

Київ занепокоєний намірами Москви будувати трубопроводи в обхід України. Прем'єр Росії М. Касьянов сказав, що остаточне рішення Москви усе ж залежатиме від ходу переговорів між обома державами про транзит газу. Київ переконує Москву, що транзит через Україну обійдеться їй дешевше, але Москва вказує на втрати газу з труб. Віце-прем'єр України Юлія Тимошенко у відповідь поінформувала Москву, що українському урядові врешті вдалося загальмувати крадіжки газу з трубопроводів.

Так через звичайнісінький газ загострилися відразу кілька проблем, зокрема проблема енергетичного диктату Росії, союзу Польщі і України, становища азійських добувників газу, залучення до „тихого конфлікту" третіх держав. Світ чекає на дальші події...

Л. Х.

АМЕРИКА І СВІТ

Ал Ґор обрав свого заступника

НЕШВІЛ, Теннессі. – Минулого понеділка, 7 серпня, віце-президент Ал Ґор, кандидат Демократичної партії на пост Президента США у цьогорічних виборах, обрав сенатора Джозефа Лібермана своїм партнером. Це вперше кандидатуру єврея одна з головних американських партій вносить у національний виборчий список.Реакції на цей його вибір партнера різні, але з усього видно, що своїм вибором віце-президент хотів якнайдалі відокремити себе від Президента Билла Клінтона, беручи до уваги те, що Дж. Ліберман був першим значним демократом, який публічно виніс догану Б. Клінтонові за його негідну поведінку з Монікою Левінською. Інші уважають, що країна ще не готова до того, щоб віцепрезидентом став єврей та побоюються, що це може неґативно позначитися на виборчій кампанії.

Розчарування в Ірані

ТЕҐРАН, Іран. – У неділю, 6 серпня, головний духовний провідник Ірану аятола Алі Хаменеї остаточно вирішив взяти сторону консервативних законодавців країни і звелів не приймати до розгляду законопроєкт, метою якого було відновлення свободи преси. Своїм несподіваним втручанням аятола Алі Хаменеї, найвищий мусулманський провідник в країні, приголомшив реформаторів, які сподівалися своєю новонабутою виборчою силою у парляменті оживити колись енергійну ліберальну пресу. Дереґулювання преси було головною точкою пропонованого законопроєкту та важливою частиною плянів нового парляменту президента Мухамеда Хатамі.

Республіканська Конвенція пройшла успішно

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. – Напередодні закінчення своєї Конвенції, республіканці увечорі в середу, 2 серпня, офіційно запропонували кандидатуру Джорджа Буша-мол. на пост президента США у цьогорічних виборах. Щоб після вісьмох років відвоювати Білий Дім, на Конвенції дано змогу кандидатові на пост віце-президента Дикові Чейні розправитися з суперником Дж. Буша мол., демократичним кандидатом віце-президентом Алом Ґором. Промовляючи, Д. Чейні в основному назвав політику Президента Билла Клінтона неправильною та підкреслив, що наспів час його урядові відійти. Прийнявши номінацію Республіканської партії, губернатор Дж. Буш-мол. наступного дня у четвер, 3 серпня, виступив перед учасниками конвенції та намагався переконати їх і країну, що Республіканська партія, як і він, є відкритою та доступною. Після його промови, котру учасники прийняли з ентузіязмом, конвенцію офіційно закрито, але учасники святкували до пізної ночі.

Американського вояка засудили за вбивство

БЕРЛІН. – Минулого тижня американський військовий суд у Вюрцбурґу, Німеччина, засудив американського вояка на довічне ув'язнення – за вбивство 11-річної албанської дівчинки з Косова. Сержант Френк Ронґі, котрому 36 років, служив у третьому батальйоні 504-ої парашутно-піхотної частини в Косово від минулого літа. Він зізнався у вбивстві на сексуальному ґрунті неповнолітньої Меріти Шаб'ю. Вирок щодо його злочину – це найвище покарання, яке може застосувати американський військовий суд у Німеччині, де немає кари смерти. Ф. Ронґі визнав свою вину і пожалів за свій вчинок, що завдав болю батькам і рідним Меріти та кинув пляму на Американську армію. На своє виправдання перед лавою присяжних із шести старшин армії він сказав: „ Я не знаю, що зі мною трапилось того дня, я досі пробую знайти відповідь на це запитання". Покарання Ф. Ронґі відбуватиме в США.

Небезпека безболісного серцевого приступу

ЧИКАҐО, Ілл. – Всекрайові дослідження, що охоплювали 434,877 осіб, які постраждали від серцевого приступу, свідчать, що третина цих людей, потрапивши до лікарні, не відчували жодних болів у грудях. І саме пацієнти, котрі не відчувають болю, вдвічі частіше наражені на смерть – частинно тому, що зволікали з лікарняною медичною допомогою, а також і тому, що лікарі не відразу визначили діягнозу їхньої хвороби. Це ж дослідження виявило, що найчастіше безболісний приступ стається у жінок, пацієнтів небілої раси, осіб понад 75 років, і в тих, котрі вже попередньо хворіли на серце або цукрицю.

Джордж В. Буш обіцяє дальший поступ

У своєму програмному виступі на перевиборній конвенції Республіканської партії кандидат на посаду Президента США Джордж В. Буш сказав, що «Америка готова до нового початку». Кандидат мав на увазі, що для США настав сприятливий час і він має намір цим скористатися. Джордж В. Буш пообіцяв зайнятися найголовнішими проблемами американців: призвести до зниження плати за ліки, зменшити податки, вирішити справу соціяльного забезпечення і медичних забезпечень для старших – Медікер. На площині освіти, якщо публічні школи не виправдають сподівань, батьки дістануть урядові купони на оплату приватних шкіл для своїх дітей. Джордж В. Буш пообіцяв впровадити систему протиракетного захисту, яку опротестовують Росія і Китай. Він надає великого значення взаєминам США і Европи і обстоює дальше розширення НАТО. У вільній промові, вдаючись до особистих спогадів, риторичних і політичних натяків, ефектних зворотів, він дав зрозуміти слухачам, що означає «співчуваючий консерватизм», речником якого вважають Джорджа В. Буша. Це програма, під якою можуть підписатися як республіканці, так і демократи, оскільки вона передбачає реформи, здатні піднести американське суспільство на вищий щабель цивілізації. Ці реформи не адмініструються згори і технократично, а йдуть від народу і просякнуті співчуттям до людей бідних, скривджених, які перебувають на програних позиціях. Має й далі зменшуватися відстань, яка розділяє багатих і бідних.

Важливим завданням кандидата було довести необхідність заміни правлячої верхівки, оскільки процвітання США не дає підстав до невдоволення нею. Джордж В. Буш щиро визнав заслуги Білого Дому, але натякнув, що нині в ньому немає сильного, послідовного провідництва, яке чітко бачило б шлях Америки у XXI століття. Нинішня адміністрація була надто обережною, мала ряд шансів на дальше поліпшення справ у країні, але не скористалася ними. Таке керівництво, за словами Джорджа В. Буша, можуть забезпечити Республіканська партія і її кандидат. «Я хочу змінити атмосферу у Вашинґтоні на таку, що матиме більше цивілізації і поваги», - сказав Джордж В. Буш.

У своїй промові Джордж В. Буш використав ряд положень з передвиборної програми демократів, чим значно утруднив завдання Ала Ґора, який має навести арґументи, які переконали б американців щодо необхідности вибрати саме його на найвищу державну посаду.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор - Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний; Реклама - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

ЗАМІСТЬ РЕДАКЦІЙНОЇ

Не черствіймо душею

Випробування чужиною

Коли вмирає вже старша людина та ще й після довготривалої хвороби, то ми, хоч і з сумом, проводжаючи її в потойбічний світ, все ж якось сприймаємо таку подію більш-менш спокійно, бо ми того сподівалися вже певний час. Але коли вмирає людина у розквіті сил, яка щойно скінчила четвертий десяток літ свого життя та ще й без відомих для нас ознак якоїсь хвороби, ми взагалі переживаємо це боляче, бо все сталося так несподівано, мов грім із ясного неба. Недавно у Денвері, Кольорадо, нашу громаду наспіла сумна звістка: недавній еміґрант з України, з „четвертої хвилі", висококваліфікований науковець, який працював дослідником в одній із кольорадських лябораторій, д-р Володимир К. несподівано, у стані глибокої депресії після того, як він був з якихось причин звільнений з тієї праці, відійшов у вічність. Цей факт і змусив мене до роздумів про цю подію.

Св. п. Володимир був самітній, ніякої рідні тут не мав, був надзвичайно скромний, тихий, мовчазний, стриманий, але надзвичайно вразливий. Пам'ятаю його на одному обіді-поминках після Панахиди по покійнику. Як звичайно в таких випадках, згідно з нашою „поганою" традицією, люди під час обіду голосно розмовляли, жартували і навіть сміялись. Так було колись (а може й тепер?) і в Україні, так є й на еміґрації. Одні вважають, що це добре, бо, мовляв, треба якось розважати рідню покійного. Інші ж вважають таку поведінку на поминках браком поваги до пам'яті покійного. До цих останніх належав і св. п. Володимир. Він на тому обіді гірко розплакався, кажучи, що так не годиться поводитися на поминках, і вийшов із залі...

Пізніше, вже після його смерти, люди дізналися про те, що він вже й перед тим приймав різні ліки від депресії, до якої спонукало звільнення його з праці, яку він дуже любив, і що було тією „останньою соломинкою", яка тримала ще його в житті. Дуже прикро, що відійшла від нас ще молода людина. Прикро навіть тоді, якщо це рідкісний випадок у нашій діяспорі. Та ще більше шкода, що наша вільна Україна на дев'ятому розі незалежности все ще не може пригорнути до себе українські наукові таланти, змушуючи їх шукати щастя далеко від дому. Та не кожному вдаються випробування чужиною.

А нам усім у діяспорі слід подумати над тим, як запобігти подібним трагедіям, як це сталося зі св. п. Володимиром. Адже й нас, еміґрантів „третьої хвилі", звільняли з праці, і ми пережили багато несправедливостей і труднощів у чужому світі, були і серед нас люди в депресії, але якось вижили. А вижили тому, що гуртувалися, один одного розважали, один одному допомагали, вступаючи до різних українських громадських, культурних, професійних, церковних організацій, де була нагода обміну думками, переживаннями, різними проблемами в гурті своїх людей. Це саме треба плекати і тепер, особливо це стосується самітніх еміґрантів „четвертої хвилі". Це один із способів, як запобігти появі депресії та плекати надію на краще майбутнє. На жаль, згаданий вище св. п. Володимир не мав, мабуть, такої нагоди, а якщо й мав – не використав її для власного добра і для добра всіх нас. То ж – повсякденно заохочуймо всіх до громадського життя і взаємодопомоги в чужині!

Іван Овечко,
Аврора, Кольорадо

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про несподівану знахідку

Кожного тижня мені доручено „поринати" в архівні матеріяли „Свободи", тобто у пожовклі від часу її річники, та шукати цікаві для сьогоднішнього читача інформації до рубрики „Свобода у трьох століттях". Завжди цікаво перегортати ці давні річники та читати те, що колись у нашому щоденнику писали. Але минулого тижня мене зустріла при тому шуканні несподіванка, здавалося б, просто неправдоподібна, хоча таки правдива.

Переглядаючи річник за 1939 рік, я натрапила на другій сторінці на підпис під статтею, що видався мені добре знайомим. Та ж справді чорне по білому стояло там „О-КА", а при цьому в дужках –„Жінка" – значить, звідти передрукована. Я не лише досі не знала, що „колись", як ще „Свобода" була далекою і чужою, передруковано було в ній мою статтю – але несподіванкою була й дата цієї для мене історичної „Свободи" – 28 липня 1939 року!

Якесь дивне почуття огорнуло мене. Чи або справді я аж така стара журналістка, – чи був це тільки гарний несподіваний подарунок від тодішнього редактора д-ра Луки Мишуґи, що знав мене від підлітка? Чи в редакцію „Свободи" потрапив один номер тижневика „Жінка" зі Львова і комусь сподобалася моя стаття про сильну жінку з іменем Катріна? Я протирала очі і читала, не даючи віри, що це справді „О-КА".

Але з цією знахідкою відкрився мішок давніх, вже добре призабутих споминів. Пригадався цей журнал „Союзу Українок" у Львові, в якому я мала щастя, завдяки головній редакторці (у приватному житті – моїй мамі), вміщувати мої перші журналістичні спроби, ще зі студентської лавки, пригадалися мої часті відвідини редакції, що містилася у Львові при вулиці Сикстуській ч. 46, таки поруч із родинним домом мого діда д-ра Степана Федака, і чомусь різко стала перед очима перша подорож після війни вже до українського Львова, рівно десять років тому, коли мої перші кроки ішли на цю так близьку мені вулицю, де на місці домівки „Союзу Українок" і редакції побачила пустку. Поруч мій родинний дім, під числом 48, стояв, але опущений і якийсь дуже бідний.

Дивним збігом обставин саме привезли мені зі Львова цікавий львівський щоденник „Поступ", в якому стільки близького і рідного про „мій не-мій Львів", і там знайшла статтю п. н. „Сикстуська – а тепер Дорошенка". І ось у 2000 році я з цікавістю читаю історію цієї так близької серцю вулиці. Читаю, що вулиця називалася так від 1688 року, від прізвища Еразма Сикста, доктора медицини, фільварок якого був біля костелу Марії Магдалини. Що при цій Сикстівській дорозі любила поселюватися львівська аристократія, а верхня частина вулиці була у XVIII сторіччі власністю князя Августа Чарторийського. В його палаці проживав, будучи у Львові в листопаді 1792 року, Тадеуш Костюшко. У верхній частині вулиці були палаци, які у XIX столітті вважалися заміськими, туди виїзджджала аристократія на відпочинок. Між іншим, тут відпочивала дочка славетного драматурга Олександра Фредри, в майбутньому Софія Шептицька, мати Митрополита Андрея Шептицького.

Ще багато іншого цікаво пише „Поступ" про мою родинну вулицю, чого мені не було відомо, і я з радістю ділюся цим найцікавішим з читачами нашої „Свободи". Але я бачу її такою, як була за моїх молодечих років, повну наших, українських, аристократів духа і патріотизму. Бачу завзятих „союзянок" із Міленою Рудницькою у проводі, статечних провідників „Рідної Школи", що також примістилася на цій вулиці, бачу, як проходжуються семінаристи зі сусідньої семінарії під проводом свого учителя Йосифа Сліпого, бачу діда Степана Федака – як переступає поріг свого дому задуманий, відповідає на моє привітання, не завважуючи при цьому, що я його онука...

Ось так „Свобода" з 28 липня 1939 року і „Поступ" з 8 липня 2000 року немов подали собі руки через час і простір, щоб понести мене ще раз до мого незабутнього родинного міста – Львова...

О-КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

В Арґентині немає такої газети

Три роки тому я з донькою Оксаною покинула рідну Україну і вирішила назавжди оселитися в Арґентині, бо з'ясувалося, що тільки ця країна приймає еміґрантів. Ми дуже тужимо за рідним Тернопіллям, але це природно. У знайомих українців я випадково побачила газету „Свобода" і прочитала її до останньої крапки і не один раз. Як чудово, що на американському континенті українці не забувають своєї рідної мови.

У Арґентині теж є „Просвіта", виходить газета, але вона не йде в жодне порівняння зі „Свободою", яка так добре описує становище в Україні, релігійні свята. Особливо вразила мене стаття „Меценати – українській науці". Як добре, що є такі українці як Марія і д-р Ілля Андрусяки. Нехай Господь дарує їм довгі літа. Коли ми приїхали з донькою, їй було 14 років і вона не знала жодного слова еспанською мовою, але пішла в коледж і цього року закінчує його з відмінними оцінками. На шкільних святах вона виносить прапор Арґентини.

Я маю надію в майбутньому, як зароблю трохи грошей, передплатити „Свободу", а тепер хочу подякувати за надану мені можливість прочитати газету рідною мовою.

Тетяна Ломакович

Від редакції. *Просимо читачів при нагоді вислати до Тетяни Ломакович українські книжки і періодику, якими ви вже не користуєтесь. А може хтось передплатив би „Свободу" мамі і доні Ломаковичам? Їхня адреса:* ***Lomakovich Tetyana, Llavallol 581, Lanus Oeste (cp. 1824), Buenos Aires, Argentina.***

Капіталістів ми вже маємо, а капіталізму – ні

Віктор Циганов,
кандидат філософських наук, член Спілки журналістів України

Економіка стала настільки складною наукою, що коли вам відповідає економіст, ви перестаєте розуміти, про що ви його питали. Статистика, яка теж має справу з цифрами, набагато зрозуміліша. Їй, наприклад, відомо те, що всі українці опинилися за межею бідности, щоправда, по різні її боки (хоч середньомісячна платня в Україні становить сьогодні усього близько 200 гривень або 40 дол. і понад 1 млн. сімей мають прибуток, в середньому на одну особу, менш ніж 10 дол. на місяць; тільки минулого року наші ж співгромадяни придбали 5 тисяч автомобілів марки «Мерседес» вартістю від 100 до 300 тис. дол.).

Статистика справді знає все чи майже все. Проте навіть вона не знає, чому в розумній, освіченій, доброзичливій, духовно обдарованій і, головне, працьовитій країні є стільки бідних людей і звідки в країні, де майже не виробляють нічого конкурентоздатного і чия промисловість швидше мертва, ніж жива (з 1990-го до 1999 року внутрішній валовий продукт скоротився майже в 2.5 раза), з'явилися не просто багаті, а дуже багаті люди? І звичайно ж, ніяка статистика не в силах відповісти, чому до цього часу не вдалося хоч би частково задовольнити очікування, які покладали на економічні реформи в Україні?

Причина дуже проста: створивши капіталістів, ми так і не створили сам капіталізм, на якому ґрунтується економічне процвітання і соціяльний добробут усіх розвинених країн і який не може існувати без виробництва товарів і послуг, конкуренції, розумної податково-правової бази і платоспроможного населення. Замість нього виник так званий паразитичний капіталізм. Як особливе явище, він виник після розпаду СРСР – в історії людства ще не було ситуації, коли колосальне багатство величезної країни раптово виявлялося абсолютно без господаря.

Привласнення і розпродаж загальнонародного надбання, вивезення капіталів за межі країни і водночас приховання привласнених багатств всередині неї було б просто неможливим без використання владних «відмичок», тому неодмінною ознакою паразитичного капіталізму є «благовоління» з боку влади. Прикладів тому – безліч: це й «справа Лазаренка», і діяльність окремих народних депутатів, і запекла боротьба за місця в парламенті у сфері бізнес-еліти. Звідси захоплення паразитичного капіталізму партійним будівництвом. Існування майже сотні партій навряд чи можна пояснити тільки українським політичним плюралізмом. З іншого боку, паразитичний капіталізм має крайню потребу і в пропагандистському прикритті. Звідси й прагнення його представників до приватизації інформаційного простору і до створення мас-імперій.

Однією з найсерйозніших перешкод для реформування української економіки є відсутність інвестицій. І поки в країні існуватимуть джерела збагачення, не пов'язані з виробництвом, які при цьому приноситимуть сотні відсотків прибутків, якихось відчутних внутрішніх і зовнішніх інвестицій і появи пов'язаних з ними нових робочих місць чекати намарне. Згідно з вищесказаним, є всі підстави підсумувати, що саме паразитичний капіталізм є сьогодні основним супротивником становлення і розвитку ринкової економіки. Постає запитання: «Бути чи не бути Україні?»

Більшість людей розуміє: без демократії, ринку, громадянського суспільства, правової держави, свободи слова – не бути! Держава є сьогодні єдиною реальною силою, яка здатна припинити неправедне існування паразитичного капіталізму. Звідси – лише два маленьких принципових запитання:

Чи зможе вона об'єднати всі здорові сили українського суспільства для створення демократичного, виробничого, істинно ринкового капіталізму? Чи здатен «паразитичний капіталізм» і надалі унеможливлювати будь-які, політичні і економічні процеси, що стають на заваді його інтересам?

(„День")

Вибух бомби у Москві

МОСКВА. – Тут у вівторок, 8 серпня, у підземному переході у центрі міста, на площі Пушкіна, під час вечірнього руху вибухнула бомба. Від вибуху загинуло щонайменше вісім осіб, а кілька десятків поранено. Як інформує пресове агентство ІТАР-ТАСС серед убитих були й діти. Досі ніхто не взяв на себе відповідальність за цей кривавий злочин. Після вибуху міліція закрила всі входи і виходи. Пожежники і 30 медичних бригад намагалися подати першу допомогу пораненим, яку значно утруднювали пожежа і сильний дим у підземному переході. Міліція була змушена закрити вулицю Тверську – одну з головних комунікаційних артерій російської столиці.

Посадник Москви Юрій Лужков відразу, ще до розстеження обставин, назвав цей вибух „терористичним вчинком з чеченським забарвленням", нав'язуючи це до річниці чеченського повстання. Він звернувся до москвичів зі закликом бути обережними – з огляду на інші можливі терористичні акції.

Президент Чечні Аслан Масхадов рішуче відкинув спекулятивні звинувачення Ю. Лужкова. У своїй заяві переданій через Французьке пресове агентство в Інгушетії, автономній республіці РФ на захід від Чечні, він заявив, що „чеченські бойовики зовсім не причетні до вибуху бомби на площі Пушкіна в Москві". Незважаючи на цю заяву чеченського керівника, вже у вечорі того дня на площі Пушкіна появився транспарант з написом „Добрий чеченець, – це мертвий чеченець".

Як і минулорічні, досі не досліджені вибухи в Москві та інших містах Росії, де загинуло 300 осіб, цей вибух напевно знову призведе до політичного напруження і нової хвилі війни у Чечні.

Ростислав Хомяк –
спеціяльний кореспондент „Свободи" у Вашінґтоні

Україна: десять місяців без міжнародних кредитів

ВАШІНҐТОН. – Від жовтня 1999 Україна живе без нових зовнішніх позик. Тепер уряд Прем'єр-міністра Віктора Ющенка робить заходи, щоб Міжнародний Валютний Фонд (МВФ) відновив співпрацю з Україною і це означатиме символічне міжнародне визнання, що уряд веде Україну правильним шляхом.

З цією метою минулого тижня група офіційних осіб прибула з Києва до Вашінґтону – перший заступник прем'єр-міністра Юрій Єхануров, міністер фінансів Ігор Митюков та голова Національного Банку Володимир Стельмах, щоб переконати Міжнародний Валютний Фонд (МВФ) відновити кредит поширеного фінансування для України та домовитись зі Світовим Банком про нові кредити на оздоровлення вугільної галузі і на перебудову банківської системи в Україні. Вони також зустрічались з американськими колегами у Державному департаменті, Департаменті фінансів і в Раді національної безпеки при Білому Домі, бо Сполучені Штати мають важливий голос у рішеннях міжнародних фінансових установ.

На закінчення переговорів, в п'ятницю, 4 серпня, Юрій Єхануров виступив на прес-конференції в Посольстві України і висловив переконання, що візита до Вашінґтону була вдала. В той же час він зазначив, що дивиться на справи реалістично і передбачає такий сценарій:

– 28 серпня керівництво МВФ розгляне результати аудитів Національного Банку України, які виявили, – зазначив він, – що „ніхто в Україні грошей не крав", але виявлені торік неточні дані про валютні резерви України були наслідком "користування старою системою обліку";

– у вересні до Києва має приїхати місія МВФ, щоб переглянути хід реформ в Україні;

– після цього має бути засідання Ради директорів МВФ на якому, Єхануров надіється, МВФ відновить кредит поширеного фінансування (знаний як EFF або Extended Finance Facility). Як кожний інший банк, МВФ позичає гроші тільки тоді, коли бачить шанси на їх повернення, а для цього Фонд вимагає наявности доброго господарювання в країні, яка хоче позичити гроші. Крім того, кредити МВФ, навіть обіцянки таких кредитів, є зеленим світлом для інших банків і джерел фінансів, що в Україну можна вкладати гроші.

Оптимізм Єханурова щодо відновлення співпраці між Україною і Міжнародним Валютним Фондом базується на тому, що протягом семи місяців існування уряду Ющенка – без нових зовнішніх кредитів – економіка України зростає: валова продукція зросла на 5 відсотків, а сама промисловість майже на 11 відсотків – і то переважно за рахунок приватного сектора. Надходження до бюджету зростають і це дозволяє погашувати старі заборгування перед пенсіонерами. Він згадав, що декілька днів тому, Прем'єр-міністер Ющенко заявив, що до 1 жовтня усі борги перед пенсіонерами будуть погашені. А щоб підкреслити значення такої обіцянки, Єхануров нагадав, що в Україні на 50 мільйонів населення є 15 мільйонів пенсіонерів.

Хоч уряд не діставав нових зовнішніх позичок, казав перший заступник прем'єр-міністра, він сплачував свої борги і таким чином знизив заборгованість України. Крім того, Єхануров дав такий приклад: в січні цього року, коли почав діяти уряд Ющенка, тільки 5-7 відсотків платностей за комунальні послуги (житло, газ, електрика) надходили до бюджету у виді "живих грошей," а в липні – 50 відсотків. Це дуже важливий показник для Міжнародного Валютного Фонду, бо він не бажає давати позик урядам, які не хочуть або не вміють збирати гроші за послуги, і це є причиною, чому в багатьох країнах світу так не полюбляють вимог МВФ та інших подібних фінансових установ.

Єхануров визнав, що реформаторські успіхи уряду Ющенка стали можливі завдяки утвореннию парламентської більшости у Верховній Раді. Із 450 депутатів в Раді, уряд може розраховувати на підтримку 270-ти. Таким чином, через Раду вже пройшов у першому читанні новий податковий кодекс, а в роботі є новий митний кодекс і цивільний кодекс; 15 травня уряд має передати Верховній Раді проєкт бюджету на 2001 рік. Приватизація телефонної системи стає реальною. Щомісяця, сказав Єхануров, уряд і керівники парляменту розглядають, які законопроєкти вдасться просунути в даному періоді, і щотижня перевіряють хід законопроєктів.

Відновлення співпраці України з Міжнародним Валютним Фондом дозволить Україні розпочати переговори з Паризьким клюбом кредиторів щодо порядку сплачування усіх зовнішніх боргів України, сказав перший заступник голови уряду, а нові позички з програми кредиту поширеного фінансування МВФ дозволять урядові України приспішити вирішування таких соціяльних питань, як пенсії.

Щодо позичок Світового Банку на реформу вугільної і банківської галузей Єхануров висловив впевненість, що Україна їх дістане, бо прийме стратегію на використання цих фондів, яку пропонує банк.

Коли кореспондент агенції ІТАР-ТАСС зауважив, що заступник прем'єра України говорив про борги України перед міжнародними фінансовими установами, а нічого

(Закінчення на стор. 6)

XIX - XXI СВОБОДА 1893 - 2000 У ТРЬОХ СТОЛІТТЯХ

А як проголошували незалежність в 1918 році?

Наближаючись до дев'ятої річниці проголошення незалежности України, варто поглянути у давні числа „Свободи", щоб дізнатися, як писали про українську незалежність у 1918 році. У „Свободі" від 29 січня 1918 року уся перша сторінка сповіщає величезними літерами:

Петроґрад, 27 січня. *– Українська Центральна Рада рішила 508 голосами проти 4 проголосити цілковиту независимість України.*

В проклямації Українська Центральна Рада робить закиди Петроґрадським комісарам (Правительству Большевиків) за зволіканє з миром і за накликуванє до так званої нової совєтської війни.

Проклямація додає, що бажанєм України є жити в згоді і приязни з Румунією, Туреччиною і прочими сусїдними державами.

Україна вислала Большевикам 24-годинний Ультимат. Грозить Большевикам заключенєм окремого мира з Німеччиною.

Лондон, 25 січня *– Петроґрадський кореспондент лондонської часописи „Морнінґ Пост" доносить, що Українська Центральна Рада вислала до Петроґраду ултимат, що на случай, коли російське правительство не зробить мира з Україною в протягу 24-ох годин, Україна заключить окремий мир з Німеччиною.*

(True Translation filed with the Postmaster at Jersey City on January 28, 1918 as required by the Act of October 6, 1917).

Україна без допомоги...

(Закінчення зі стор. 5)

про двосторонні довги, то Єхануров усміхнувся і сказав: „Ви маєте на увазі Росію". А далі заявив, що між Росією й Україною тривають інтенсивні переговори і уряд України наполягає на тому, що треба відокремити державні борги від корпоративних (тобто таких, за які мають відповідати окремі фірми, не уряд), але додав: „Ми будемо платити за газ".

І ще сказав кореспондентам Єхануров, що з березня цього року „уряд перебуває під нищівною критикою засобів масової інформації" в Україні. Але ця критика почалася, підкреслив він, коли уряд Ющенка почав скасовувати різні пільги, які діяли в Україні протягом років.

Після того, як уряд уневажнив 259 постанов про пільги, „критика досягла дев'ятого валу", сказав Єхануров і додав, що уряд „не живе в тепличних умовах", але стійко витримує, а касуючи пільги, „уряд хоче увести однакові умови усім українцям".

Гострі дискусії в галузі енергетики і сільського господарства – це також частина тієї, як він сказав, війни проти уряду.

СПРАВИ ЦЕРКВИ

Московський Патріярхат намагається зірвати об'єднання церков в Україні

25 липня на прес-конференції в Київській патріярхії, яку провів Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет, йшлося про надзвичайно важливу проблему сьогодення – об'єднання та незалежність православ'я в Україні. У цьому році впала ще одна залізна завіса – світове православ'я, зрештою, звернуло увагу на стан однієї з найбільших православних спільнот світу – української. Вселенський Патріярх Варфоломій I відкрито висловив свої наміри сприяти об'єднанню українського православ'я та наданню йому канонічного статусу автокефальної, тобто незалежної, помісної Церкви, рівної серед 14 інших православних Церков світу. Цим шляхетним, історично виправданим намірам чинить енергійний опір Московський Патріярхат (МП). Та на всі невизнання його прерогатив з боку Москви Патріярх Варфоломій I, посилаючись на історію, відповідає, що Україна є його канонічною територією і що він має повне право надати їй незалежність.

> ***„Більшість помісних церков світового православ'я підтримає ініціятиви Патріярха Варфоломія I", – сказав Патріярх Філарет.***

Патріярх Філарет повідомив на прес-конференції, що заплановану на кінець липня зустріч у Швайцарії, яка мала об'єднати за круглим столом переговорів усіх дійових осіб цієї історичної драми – представників Константинопольського й Московського Патріярхатів, представників усіх трьох українських Церков та уряду України – відкладено на вимогу Московського Патріярхату. На думку Патріярха Філарета, пояснюється це тим, що на Архиєрейському соборі РПЦ, який збереться в Москві наприкінці серпня, УПЦ (МП) буде надано автономію, тобто певний, далеко не повний ступінь самостійности. Таким чином МП намагається відвести більшу біду – повну втрату УПЦ, до складу якої входить понад 8 тис. парафій (до речі, на території власне Росії сьогодні тільки 7 тис. парафій).

Церковним політикам очевидно, що Вселенський Патріярх, який офіційно висловив свою точку зору стосовно доцільности й необхідности надання українській церкві автокефалії, не визнає „московську" автономну УПЦ. Судячи з багатьох інформаційних повідомлень, МП готує та впроваджує систему термінових заходів, аби зірвати згадані церковні процеси в Україні. Деякі епархіяльні владики, як, наприклад, архиєпископ Одеський та Ізмаїльський Агафангел, розгорнули широку кампанію протестів, в яку намагаються втягнути всю свою паству.

„Українські" православні братства випускають фантастичні маніфести, на зразок, наприклад, таких: „Мы решительно заявляем, что как один встанем на защиту Святого Православия... Мы дадим достойный отпор кучке „мазепинцев"-роскольников. Русь Святая, храни веру Православную!". У Києві створено ще одну церковно-громадську структуру – „Путь православных", яка чинить неабиякий тиск на Митрополита Володимира (Сабодана), аби заручитися його публічною підтримкою.

Важко прогнозувати подальший перебіг церковних подій; нелегко вірити в те, що Всеукраїнський православний собор збереться ще цього року. Бо дуже непросто Московському Патріярхату розлучитися з 8 тисячами „своїх" українських парафій, – це буде щось на зразок другої Біловезької Пущі.

Клара Гудзик,
„День"

Чому треба виступити проти Митрополита В. Сабодана, призначеного Москвою

Енциклопедія „Британіка", том 16, „Knowledge in Depth", на сторінці 51-ій пише: „Коли помер патріярх в 1700 році, Петро наслідника не призначив; нарешті в 1721 році він дав церкві бюрократичну організацію: Святий Синод, складений з декількох ієрархів та світського репрезентанта імператора; останній, титулований головним прокурором, виконував найголовнішу ролю". І далі: „Одним з головних завдань священика було допомогти державі у виконанні її законів, особливо тих, які були спрямовані проти старовірів, так що в цей спосіб духовенство перетворилося в інструмент переслідування і пригноблення".

Далі том VIII „Ready Reference and Index" на сторінці 726-ій пише: „В 1721 році цар Петро Великий знищив патріярхат Москви, замінивши його „Святим Урядуючим Синодом", сильно контрольованим урядом. Патріярхат не був відновлений аж до російської Жовтневої Революції 1917 року".

Всім нам відомо, що сталося після 1917 року: Українська Церква знищена, Російська зруйнована, як і багато інших церков. Проте у 1943 році році Російська Церква була відновлена. Чому ж не Українська? Що росіяни зробили – це зодягнули агентів НКВД в ризи попів. Ті ж самі попи керують Церквою Росії нині, як також призначені в Україні, та ще й пишаються, що вони канонічні. Яка ж тут канонічність? Хіба та, що й нині „благословляють" своїх юнаків іти в Чечню вбивати дітей та жінок. Найбільш підступними кроками російської Церкви було: знеславити Гетьмана Мазепу після перемоги під Полтавою та знеславити Патріярха Філарета після проголошення незалежности України.

Дозволив собі зробити цитати з „Британіки", тому що це видання є найбільш довіреним і правдивим джерелом інформації в цілому світі і точно віддзеркалює суть російського „православія".

Іларіон Хейлик,
член Управи Братства св. Андрія Первозваного при церкві-пам'ятнику в С. Бавнд-Бруці, Н. Дж.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Зустріч Дітройтської Округи УНСоюзу

Учасники зустрічі на оселі „Діброва"

Товариські зустрічі в організаціях є формою зміцнення зв'язків між членами, сприяють взаєморозумінню і співпраці між ними. Одна з таких зустрічей активу Дітройтської Округи УНСоюзу відбулася на оселі „Діброва", у суботу, 8 липня. Присутніх було майже 50 осіб. Програма складалася з полуденку та офіційно-розвагової частини, яку відкрив голова Округи д-р Олександер Серафин. Він інформував, що завдяки старанням Округи УНСоюз приділив низку стипендій для випускників середніх шкіл, які є членами УНСоюзу. Сказав також, що у рамках програми братських союзів штату Мишиґен минулого тижня прибрано оселю „Діброва" при, на жаль, невеликій кількості добровольців. О. Серафин звернув увагу на факт, що в Окрузі бракує секретарів, є відносно слабий відгук на потребу кількісного збільшення членства, та просив активніше зайнятися придбанням визначної квоти нового членства. У розваговій частині Патриція Свистак з дочкою (обидві народжені в Америці) ділилися їхніми враженнями після десятиденного перебування в Україні, яку відвідали вперше. Вони були приємно вражені, що, мимо економічних обставин, люди були дуже привітні і радо їх вітали. Опісля присутні задавали багато запитань.

У дальшій частині програми Ольга Марущак прочитала низку жартів та сміховинок різних авторів, які розвеселили присутніх. Під кінець усі відспівали „Многая літа" подружжям А. і В. Бігунів та М. і Я. Базюків, які недавно відсвяткували свої 55-літні ювілеї.

Гарна погода причинилася до успіху зустрічі.

Зенон Василькевич

До уваги українських мистців

Як і минулими роками, УНСоюз має на меті видати нову серію різдвяних карток, накладом близько 120,000. Запрошуємо українських мистців взяти участь у цьому проєкті. Дохід з продажу карток призначений на потреби Союзівки, оселі Українського Народного Союзу, розташований на 400 акрах у Кетскильських горах.

Цього року приймаються до репродукції твори з традиційною темою українського Різдва.

ТВОРИ ПРИЙМАЮТЬСЯ ДО 31 СЕРПНЯ 2000 року.

Досі були видані репродукції визначних українських мистців з Америки, Канади і України, а саме: Богдана Божемського, Якова Гніздовського, Петра Головатого, Марії Гарасовської-Дачишин, Тані Гаєцької, Михайла Дмитренка, Олександра Канюки, Юрія Козака, Яреми Козака, Данила Коштури, Зеновії Кулинич, Віталія Литвина, Андрія Мадая, Люби Максимчук, Романа Марковича, Марти Анни, Наталки, Лідії Палій, Лідії Пясецької, Ореста Поліщука, Мирона Рижули, Марти Савчак, Христини Сай, Ярослава Стадника, Олени Стасюк, Ірени Твердохліб, Галини Титли, Юрія Тритяка, Юрія Віктюка.

Бажаючи популяризувати тему традиційного українського Різдва, УНСоюз запрошує українських мистців взяти участь у цьому проєкті, надіславши знімки своїх творів, чи то традиційно-релігійних, чи сучасних з точним описом твору. Щоб колекція була цікавою і різноманітною приймаємо до репродукції різні жанри: олію, акварелі, темперу, комп'ютерну графіку, ґваш, дереворити, керамічні твори та інше. Знімки творів з точним описом слід надсилати на адресу:

Ukrainian National Association,
2200 Route 10,
Parsippany, NJ 07054
Att'n Oksana Trytjak.

У справі додаткових інформацій прошу звертатися на тел.: **973 292-9800, додатковий.: 3071.**

Оксана Тритяк,
координатор особливих проєктів УНС

В. Литвин. Церква Пресвятої Трійці на Союзівці.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу
МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 2000 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 5/2000	7,384	15,536	3,787	26,707
Неактивні члени 5/2000	7,293	18,074	0	25,367
Всі члени 5/2000	14,677	33,610	3,787	52,074
Активне членство				
Приріст у 6/2000				
Нові члени	10	14	0	24
Нові УЛ	0	0	0	0
Прийняті наново	4	6	2	12
Разом	**14**	**20**	**2**	**36**
Убуток				
Померли	0	36	0	36
Вибрали гроші	16	27	0	43
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	10	12	0	22
Виплатили вповні вкладки забезпечення	16	22	0	38
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	31	82	0	113
Вигасло забезпечення (активні)	28	37	88	153
Кінчилось забезпечення	0	4	7	11
Разом	**101**	**220**	**95**	**416**
Всі активні члени 6/2000	7,297	15,336	3,694	26,327
Неактивне членство				
Приріст у 6/2000				
Виплачене забезпечення	16	22	0	38
Відійшли на частинно виплачене забезпечен.	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	31	82	0	113
Разом	**47**	**104**	**0**	**151**
Убуток у 6/2000				
* Померли	0	34	0	34
* Вибрали готівку	12	11	0	23
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	3	3	0	6
Повернені в активні	4	6	0	10
Вигасло забезпечення (неактикві)	0	0	0	0
Разом	**19**	**54**	**0**	**73**
Всі неактивні члени 6/2000	7,321	18,124	0	25,445
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 6/2000	**14,618**	**33,460**	**3,694**	**51,772**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Конференція і загальні збори Централі українських кооператив Америки

Нагороджені почесними грамотами (зліва): Дмитро Григорчук, Ігор Чижович, Тамара Денисенко, Микола Жулинський, Всеволод Саленко, Богдан Ватраль.

29 червня – 1 липня ц. р. у Філядельфії відбулися конференція і загальні збори Централі українських кооператив Америки (ЦУКА). 29 червня господарі конференції з Української федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч", яку очолює інж. Ігор Чижович, підготували товариський вечір в готелі недалеко „Тризубівки". На зустріч прибули понад 50 учасників із 19 кредитівок різних штатів США та запрошені гості із CUNA Mutual Group і України. Голова ради директорів ЦУКА Тамара Денисенко відкрила конференцію, після чого нею провадив президент ЦУКА інж. Дмитро Григорчук.

Першу доповідь зробив Джеймс Бирнс про кредитові картки. З доповіддю про фінансову аналізу

(Закінчення на стор. 10)

19-та українознавча конференція в Урбані-Шампейн

В університеті Урбана-Шампейн штату Іллинойс 14–15 липня ц. р. відбулась конференція „Українська біобібліографія".

Марта Тарнавська зробила доповідь „Українська література англійською мовою на порозі нового тисячоліття". Сергій Білокінь говорив про „Українські біобібліографічні праці періоду незалежности: підсумки й перспективи".

Цікаві спостереження запропонував Ярослав Розумний, який у доповіді „Політика проти науки: один бібліографічний приклад" преостежив тлумачення слова „москаль" у перекладах Третього відділення та в коментарях до совєтських видань Т. Шевченка. У повідомленні „Архівні матеріяли як основні джерела для біобібліографічного досліду" Надія Банчик звернула увагу присутніх на потребу вибирати український матеріял в архівах Гуверівського інституту.

Широку панораму бібліографічних досліджень у Бібліотеці Конґресу розкрив перед присутніми Богдан Ясінський у доповіді „Сто років українського друкарства у США: праця над бібліографічними покажчиками".

Василь і Дарія Маркусі розповіли про біобібліографічні джерела у праці над „Енциклопедією української діяспори". Незважаючи на матеріяльні труднощі (лише чотири оплачувані співробітники) обидві книги американського тому буде здано до друку наступного року. Показавши на прикладах ,як розвивалась українська біобібліографія в США, Дмитро Штогрин ґрунтовно розкрив проблему „Загальний біографічний довідник західньої діяспори".

Не одержали в'їзних віз до США два учасники конференції з України, тому доповідь Валентини Прокопової з Харкова „Розвиток краєзнавчої бібліографії в Центральній науковій бібліотеці Національного Харківського університету" прочитала Оксана П'ясецька, а доповідь львів'янина Юрія Романишина „Преса українських військових формацій 1942–1945 років" зреферував Сергій Білокінь.

Наведеними доповідями проблематика української біобібліографії не вичерпується. Лишились не з'ясованими принципи добору персоналій для „Енциклопедії української діяспори": чи це мають бути лише люди, активні у громаді, чи треба брати до уваги також і індивідуальні досягнення українців? На конференції були представлені обидві точки зору, і на користь кожної з них наводилися переконливі арґументи. Думається, поки не пізно, принципи підготовки цього базового видання варто обговорити в пресі.

Сергій Білокінь,
доктор історичних наук

„Гарт Лінк" допомагає хворим на серце дітям

Дитячий хірург Дон Ватсон з університету Теннессі у Мемфісі разом з д-ром Миколою Коником оперують дитину у Львівському центрі серцево-судинної хірургії.

Міннеаполіс є осідком головного представництва міжнародної добровільної медичної організації „Чілдренс Гарт Лінк" (Children's Heart Link), основним завданням якої є допомога дітям в лікуванні хвороб серця.

З допомогою автора цих рядків ця організація встановила зв'язок з медичними судинносерцевими центрами в Києві і Львові. В липні минулого року президент організації Клавдія Лібрехт і керівник програми допомоги Джан Кушінґ відвідали обидва центри. У Львові відбулися наради з медиками, в яких взяли участь завідуючий катедрою кардіології при Державному медичному інституті д-р Дмитро Бабляк, професор цього інституту д-р Юрій Іванів, завідуючий дитячої серцевої хірургії д-р Микола Коник і завідуючий однією з львівських районних лікарень д-р Борис Кривко.

У квітні цього року до Львова прибуло 13 членів „Чілдренс Гарт Лінк" під проводом д-ра Доналда Ватсона, дитячого серцевого хірурга з університету Теннесі-Мемфіс. У цій групі були кардіологи, анестезіологи, медичні сестри і техніки, а також Клавдія Лібрехт, президент, і Деніс МкКеб, координатор програми. Американські спеціялісти асистували при операціях, при встановленні діягноз і при післяопераційній опіці.

Операціями виправлено вади серця 14 дітям, а 45 дітей перейшли діягностичну перевірку. Після закінчення цієї місії вони залишили все своє медичне приладдя, інструменти, ліки, подарували іграшки і одяг для дітей. Клавдія Лібрехт сказала, що їм було надзвичайно приємно працювати з українцями. Д-р Ватсон висловився, що при застарілому медичному обладнанні, відсутності інструментів і ліків українські лікарі з неймовірною посвятою лікують своїх пацієнтів. Вони люблять дітей.

Місцева українська преса з вдячністю висловилася про американську медичну допомогу. Часопис „Високий замок" під заголовком „Щоб не переривався зв'язок між дитячими серцями" підкреслює, що хірурги оперували дітей з різних областей України. Людмила Полевська описує долю дівчинки, котра народилася з важкою вадою серця і була в критичному стані. Маленька Вікторія В. буде жити, так само, як і 13-літній Дмитро С. з Донецької області. Його привезла до Львова мама, бо в інших клініках оперувати не бралися.

Вікторія Беднарчик, якій 10 тижнів, одужує в реанімаційному відділенні після успішної операції серця. Операцію спільно зробили лікарі „Гарт-Лінк" і України.

Борис Кривко, головний лікар Львівської обласної лікарні, і Клавдія Лібрехт, президент „Гарт-Лінк", підписують меморандум про допомогу в серцевій хірургії.

В газеті „Ратуша" під заголовком „Я вам довіряю" Любов Остапенко описує життя Володі Гельвонюка, який народився з одною із найскладніших недуг серця. Лікування були безуспішні. Хлопчик не має повноцінного дитинства, мати його померла. У батька – інша сім'я. Він виростав біля бабусі. Мріяв, що колись він буде таким як „всі інші". Коли Клавдія Лібрехт запитала його, чи він боїться операції, Володя відповів: „Я вам довіряю". Його операція, так як всі інші, пройшла успішно. Далі авторка пише, що діти вважають день операції другим днем народження, називають хірургів хрещеними батьками і моляться за них. Одна дівчинка сказала, що коли виросте і буде мати донечку, назве її „Клавдія". В часописі підкреслено, що Клавдія Лібрехт – це рушійна сила в „Чілдренс Гарт Лінк".

Д-р Михайло Козак

Державні службовці України...

(Закінчення зі стор. 1)

йоркському університеті. Кетрін розказує, що школа отримала дотацію від Державного департаменту, щоб ознайомити групу державних службовців України з охороною здоров'я і адміністративною ділянкою в США. Ця група – шість державних службовців з Києва та інших міст України – спеціялісти з ділянки громадської охорони здоров'я та довкілля.

Програма в США тривала три тижні і включала серію семінарів, конференцій, зустрічей та сесій, в яких шість службовців з України мали змогу особисто побачити, як оформлюється і працює адміністративна політика на всіх урядових рівнях у США. Вони побували у Нью-Йорку, Албані та Вашінґтоні, де могли запізнатися та проаналізувати всі складності кожного урядового рівня – міста, штату та держави, і порівняти їх зі станом справ в Україні. Крім того, учасники мали змогу зустрітися з неприбутковими і доброчинними організаціями.

У висліді закінчення програми охорони здоров'я і довкілля учасники одержали краще розуміння напрямних та формування політики громадських послуг у демократичному суспільстві, що, безумовно, допоможе їм більш ефективно боротися за охорону здоров'я та довкілля на батьківщині.

У дружній розмові (зліва): В. Тимофеєв, В. Салнушко, Е. Ковжарова, М. Шміґель.

К. Джонсон з допомогою Б. Кекіша роздає посвідчення про закінчення стажування.

Програма розрахована на шість тижнів: три в США, а після повернення в Україну – ще три тижні в Европі. На вечір прощання з українськими службовцями прийшли представники української громади Нью-Йорку: Мирослав Шміґель – голова Об'єднаного комітету УККА, Надія Шміґель – референтка Суспільної опіки Головної Управи СУА, Наталія Дума – голова ОУА Т-ва „Самопоміч" в Нью-Йорку, Богдан Кекіш – президент Федеральної кредитової спілки „Самопоміч" в Нью-Йорку, Христина Певна – завідуюча відділом фотографій Українського Музею, Всеволод Саленко – президент Української православної кредитівки в Нью-Йорку. Від Кетрін Джонсон дізнаюся, що наступна група державних службовців з України має прибути в жовтні. А загалом з України подібних груп має бути п'ять – кожна знайомитиметься з іншою ділянкою урядів міста, штату і держави. До складу цієї групи входять: Наталія Лакіза-Сачук – головний дорадник Національного інституту стратегічних досліджень Ради національної безпеки і оборони України в Адміністрації Президента, Варвара Салнушко – заступник голови Адміністрації з питань охорони здоров'я Дніпропетровської области, Елла Ковжарова – головний дорадник Комітету з питань охорони здоров'я та опіки матері і дитини при секретаріяті Верховної Ради, Володимир Сівак – голова Відділу державного управління екологічної безпеки в Чернівецькій області, Сергій Слободенюк – старший дорадник Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, та Володимир Тимофеєв – заступник голови відділу Секретаріяту Кабінету Міністрів. А їм допомагали двоє україномовних перекладачів з Державного департаменту у Вашінґтоні – Матільда Кукліш і Віктор Личик. Запитую, як стали учасниками цієї програми?

– Був конкурс для державних службовців, і ми подали свої кандидатури на участь у цій групі – відповідають вони.

– Що скористали зі стажування і перебування в США?

Відповідають, що й самі не були готові на те, щоб за три тижні побачити, поспілкуватись, зрозуміти і засвоїти таку кількість нового. Все ж таки скористали багато, і все це можна буде використати в практичній роботі та удосконалити існуючі системи в Україні.

Можливість для практичного застосування новонабутого досвіду, на думку В. Салнушко, в Україні існує. Е. Ковжарова захоплена доброчинними і неприбутковими організаціями, їхньою співпрацею з урядовими чинниками. В. Сівак уважає, що доконче треба попрацювати над пробудженням громадської уваги до існуючих проблем охорони здоров'я та довкілля. Н. Лакіза-Сачук., С. Слободенюк і В. Тимофеєв свій набутий досвід використають у відповідних комісіях Кабінету Міністрів, Верховної Ради і Адміністрації Президента.

Молоді ентузіясти вірять в майбутнє України. Вони свідомі всіх недотягнень в Україні, але не тратять надії в силу і спроможність народу. Вони не тільки державні урядовці, це – молоді спеціялісти, які знають вартість свого українського „я", свідомі своєї місії – повноцінних громадяни країни, яких турбує її доля. Наталія Лакіза-Сачук, яка добре володіє англійською мовою, вже не раз побувала в Америці, розказує з гордістю про Всеукраїнське жіноче товариство ім. Олени Теліги, до котрого належить. Варвара і Елла – лікарки, з гордістю розповідають про організацію охорони здоров'я "Пульс України", засновану лікарями, членами якої вони є. Було б ще багато чого цікаво дізнатись, але...

У святковій і дружній атмосфері швидко проминув час, пора прощатися. Кетрін Джонсон вручає учасникам стажування свідоцтва про закінчення.

Фото автора

МВФ ще не відновлює...

(Закінчення зі стор. 1)

Україна вже вдвічі згорнула види діяльности, до яких застосовувався пільговий режим оподаткування у вільних економічних зонах. Крім того, наприкінці року уряд ухвалить рішення щодо закриття вільних економічних зон, які не досягнули успішних результатів. Як сказав Ю.Єхануров, під час переговорів з керівництвом МВФ обговорювалося питання формування бюджету 2001 року. За його словами, МВФ занепокоєний, що внаслідок зменшення податкового тиску значно зменшаться надходження до бюджету. Під час ухвалення податкового кодексу це питання має бути вирішено в комплексі. Як підкреслив Ю.Єхануров, Україна не ставить питання про отримання "надмірних коштів" від МВФ, мова йде просто про поточні платежі. Він нагадав, що діючий уряд віддає більше коштів, ніж отримує.

Візита місії МВФ, яка має ухвалити остаточне рішення щодо відновлення програми розширеного фінансування України, має відбутися в середині вересня. Юрій Єхануров зазначив, що місія працюватиме близько тижня, і інформація про справу відновлення Україні кредитування надійде до МВФ приблизно 20 вересня. Після цього буде визначено дату засідання Ради директорів МВФ, на якому розглядатиметься українське питання. Ю.Єхануров зазначив, що під час переговорів української делеґації з представниками МВФ у Вашінґтоні було визначено, що перед відновленням Україні фінансування за програмою EFF має бути чітко вирішено питання аудиту Нацбанку України. Засідання Ради директорів МВФ, на якому розглядатимуться результати аудиту НБУ, має відбутися 28 серпня. На сьогодні, згідно з отриманими документами, відомо, що всі кошти, які Україна отримала від МВФ, використовувалися за призначенням, „всі інсинуації щодо цього питання вже можна припинити, і в Україні гроші ніхто не краде".

Друге питання, яке має бути вирішено під час розгляду результатів аудиту, – про завищення показників золото-валютних резервів НБУ. Ю.Єхануров повідомив, що встановлено два випадки завищення показників, і зараз це вивчається.

УНІАН

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

18 серпня – Український фестиваль „Гомін України" в Філядельфії **(Ridge Ave. at 33rd and Dauphin Str.).** Поч. о 8-ій вечора.

◆

20 серпня – відзначення 9-ої річниці Незалежности України в Чикаго відбудеться на площі перед Українським Культурним Осередком **(на розі вулиць Чикаго і Овклей)**. Початок о 1-ій по пол.

◆

24 серпня – відзначення 9-ої річниці Незалежности України у Філядельфії – в **Українському Освітньо-Культурному Центрі (700 Cedar Road, Jenkintown, PA 19046).** Тел.: **(215) 663-1166.** Початок о 7 -ій веч.

◆

25 серпня – відзначення 9-ої річниці Незалежности України в **Українському Культурному Центрі в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж. (135 Davidson Ave., Somerset, NJ).** Початок о 7-ій год. веч. Тел.: **(212) 873-8550** – о. Іван Лишик, або **(908) 534-6683** – Михайло Шульга.

◆

9 вересня – розпочнеться навчання в Школі українознавства при ОУА „Самопоміч" в Нью-Йорку службою Божою в церкві св. Юра **при 7-ій вулиці в м. Нью-Йорку.** Початок о 9-ій ранку.

◆

11-14 вересня – 11-та товариська зустріч-з'їзд „реґенсбуржців" на Союзівці.

◆

15-17 вересня –з'їзд колишніх студентів Гайденської гімназії ім. Тараса Шевченка в Гайденав, Німеччина, відбудеться в **готелі Ramada Inn., 130 Route 10 West, East Hanover, N.J. 07936.** Тел. **(973) 386-5622** або **(215) 725-0587.**

◆

30 вересня – відзначення 50-річчя Осередку СУМ в Українському домі „Дніпро" в Баффало **(562 Дженесі стріт).** Початок о 5:30.

◆

11 жовтня – подорож на футбольні змагання до Норвегії. Тел. **(216) 351-1700.**

◆

15 жовтня – тихий авкціон Українського музею відбудеться в **Рамада готелі, Іст-Гановер, Н. Дж.** Початок о 2-ій годині.

◆

19 листопада – відзначення 50-річчя Пласту в Кліфтоні, у приміщенні „гай-скул": **333 Colfax Ave., Clifton.** Початок о 3 -ій год. по пол.

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями (тел. **973-292-9800, дод. 3040**).

Теодор Пільків на порозі 98-ліття

Теодор Пільків

Мало хто з бориславців похилого віку пам'ятає свого колишнього краянина, мешканця Тустанович Теодора Пількова, який ще у сорок четвертому році, напередодні другого більшовицько-московського нашестя, був змушений покинути рідну Батьківщину і з дружиною та малолітнім сином шукати притулку в чужому світі. Ніхто й не знає того, скільки горя, мук, поневірянь, розпачу судилось йому пережити в перші роки, а може, й десятиріччя бездомного скитання, аж поки не знайшов на чужині вирваного війною з рідного дому старшого сина і сталий осідок в далекій Канаді, у найбільшому і, мабуть, найгарнішому місті Торонто. Відтоді особисте горе начебто відступило від Теодора Пількова, але туга за Україною ні на мить не вщухає в його ранимому серці. Як зболені співпереживання, одна за одною йдуть до рідного краю його допомоги – рідним, знайомим, дітям-сиротам, студентам, учням, громадським та молодіжним організаціям, товариствам, церковним громадам... Господь дав Теодорові Пількову таких же, як і сам, синів-патріотів – Петра і Романа – й довгими десятиліттями всі три з їхніми сімействами – цілим Пільківським родом – самозречно живуть лише любов'ю до України, вірою у її волю і справжню державність. І не тільки живуть, а й жертовно віддають їй усі свої сили й здобутки.

6 жовтня цього року Теодор Пільків відзначить 98 років свого життя. Чи й справді таким винятковим особистостям, що потрібні людям, народові, Батьківщині, Господь посилає і виняткове довголіття? То ж побажаймо шановному Теодорові Пількову, патріярхові славного роду, міцного здоров'я, довгого-довгого віку життя і сили в подальшій праці на благо свого народу!

Громадськість міста Борислава Львівської обл.

Фестиваль „Гомін України" у Філядельфії

Вже від 1975 року Філядельфія спонзорує фестивалі етнічних груп нашого міста, на котрих відбуваються концерти, які мають свій особливий чар.

Українські фестивалі „Гомін України" також уже стали традицією. Особливістю цих фестивалів є їхня різноманітність і високий мистецький рівень. Програму концертів на фестивалях порівнюють з добірними виступами в „Academy of Music". Вступ на фестиваль вільний. Видатки оплачує Департамент розваг міста Філядельфії. Програмою українського концерту вже від 1981 року займається Комітет української громади метрополітальної Філядельфії, очолений інж. Михайлом Ничем. Цього року фестиваль відбудеться в п'ятницю, 18 серпня, як завжди, – початок о год. 8-ій вечора. Фестиваль присвячений Дню Незалежности України. У програмі – вокальні виступи, музичні й хореографічні точки.

Вперше виступить у Філядельфії Анна Ковалко, сопрано, уже відомий нашій громаді баритон-соліст Львівської опери Олег Чмир, відомий композитор-піяніст Мирослав Скорик та Володимир Винницький, концертовий піяніст, лавреат міжнародних конкурсів. Цим разом загостить Український інтернаціональний балет зі своїми неперевершеними креаціями. Ансамбль „Волошки", наша улюблена хореографічна філядельфійська група, виступить з новим репертуаром. Учасники фестивалю напевно матимуть насолоду з програми концерту. Організатори очікують масової участи нашої громади з Філядельфії і околиць.

Н. Пазуняк

Постріли пролунали опівдні

Валентина і Віктор Померляни з дітьми Наталею (12 років), Андрієм (10 років), Ольгою (7 років) і Галею (5 років) незадовго до трагедії.

В місті Шарлотт, штат Норт Каролайна трагічно загинув українець, батько чотирьох дітей, 38-річний Віктор Померлян. Трагедія луною озвалася передовсім в євангельских церквах, тому що Віктор Померлян належав до Церкви християн віри євангельської («п'ятдесятників») і до США приїхав, коли Американська Церква дістала згоду держави на виїзд п'ятдесятників з колишнього СССР, де вони зазнавали переслідувань за релігійні переконання. Про Віктора розповідає Оксана Прокопович з Української євангельської церкви в місті Юніоні, Н.Дж., яка добре знала покійного:

- Віктор з дружиною Валею і двома дітьми приїхали у 1992 році з Чернівців, оселилися в Юніоні, жили тут чотири роки, а пізніше переїхали до Норт Каролайни, де купили хату. Віктор закінчив коледж і став дипломованим електриком, пішов працювати, а Валя була вдома з чотирма дітьми. 25 липня він збирався на роботу і перед цим сказав дружині, що працюватиме додаткові години, бо хоче мати кілька днів вільних і відпочити з дітьми в Савт Каролайні. Була дванадцята година дня, він пообідав, вийшов, сів до авта і відкрив Біблію. В цю мить повз нього проїхало біле авто і з нього хлопець років двадцяти, навіть не зупиняючись, тільки трохи пригальмувавши, тричі крізь двері вистрелив у Віктора і вбив його. Ми знаємо Віктора і впевнені, що вбивство було безпричинним. Розслідування злочину триває.

Продовжує пастор церкви Павло Ходневич:

- Ми молимося за потішення родини Віктора Померляна. Його дружина Валя опинилася в дуже важкому становищі з чотирма дітьми в чужій країні. Прикро, що не дали візи братові Віктора, який хотів приїхати на похорон і підтримати молоду вдову. Наша громада вирішила надати родині Померлянів допомогу, а для тих, хто хотів би прилучитися до нас і допомогти осиротілим дітям, подаю адресу: **Valya Pomerlyan, 1807 Darbrook Dr., Charlott, NC 28205.**

Л.Х.

Конференція ЦУКА

(Закінчення зі стор. 8)

кредитових кооперативів за 1999 рік виступив голова Контрольної комісії ЦУКА інж. Ігор Козак, який повідомив про зріст членства на 18.9 відсотка, а капіталу – на 9,8 відсотка. ЦУКА залишається базою для дальшого зростання українських громадсько-релігійних установ. Довголітній працівник пенсильванської Ліґи кредитівок Артур Дінжер виголосив доповідь про обов'язки директорів кожної кредитівки.

Вечір закінчився бенкетом-вечерею і мистецькою програмою, в котрій виступали танцювальний ансамбль „Волошки" з Філядельфії і солістка Київської опери Ліда Бичкова. Вітальну промову від імені Президента України Леоніда Кучми і Прем'єра-міністра Віктора Ющенка виголосив віце-прем'єр України д-р Микола Жулинський. М. Жулинський вручив почесні грамоти активним членам І. Чижовичу, Д. Григорчуку, Т. Денисенко, Б. Кекішу, Б. Ватралю і В. Саленку. На зустрічі була дружина віце-прем'єра Галина Жулинська, голова Кредитної спілки „Турбота" з Києва, яка залишається на стажуванні в Нью-Йорку і Чикаго.

Наступного дня відбулися загальні збори ЦУКА, які відкрила голова Ради Тамара Денисенко. Були присутні 19 делегатів від кредитових кооперативів – членів ЦУКА, а також запрошені гості.

Президент Д. Григорчук зробив звіт про діяльність управи, в якому підкреслив, що тепер кредитівки, щоб конкурувати з банками, повинні мати повний набір послуг – кредитові картки, чекові рахунки, сертифікати та ін., повідомив що плянується відкрити нову кредитівку в Сієтлі, Вашінгтон, де живе багато новоприбулих з України. Заплановано у серпні провести конференцію у Полтаві і Києві. Зголосилися 42 учасники до участи у цій конференції.

Президент кредитної спілки „Турбота" з Києва Галина Жулинська привітала учасників зборів від Національної асоціяції кредитних спілок України.

Після загальних зборів відбулося засідання дирекції, на якому вибрано екзекутиву у такому складі: Тамара Денисенко – голова Ради; Ігор Ляшко – заступник; Богдан Ватраль – заступник з зовнішніх зв'язків; Ігор Рудько – секретар, а також члени – Богдан Кекіш, Лев Футала, Оксана Ксенос, Ярослав Федун, Нуся Вох-Керда.

На президента ЦУКА вибрано Д. Григорчука. Контрольну комісію перевибрано ту саму: голова інж. Ігор Козак, члени – Ігор Макаренко і Надя Гайдук.

У вечорі відбувся бенкет Української діяспорної олімпіяди – 2000, в котрому взяли участь делегати.

Дмитро Григорчук

О. Омельченко переміг ... на виборах мера

КИЇВ. – На "Виборах мера на Майдані Незалежности" у Києві, які проходили в суботу за ініціятивою Всеукраїнського молодіжного об'єднання "Молодь – надія України", переміг нинішній мер столиці Олександер Омельченко. У виборах взяв участь 191 киянин. За О.Омельченка жителі віддали 137 голосів (71 відс.), за Григорія Суркіса – 24 (12.5 відс.), решта кандидатів набрали від 1-го до 8-ми голосів.

У рідному селі Плешканях

Фоторепортаж читача

Нарешті на українській землі!

Поклик рідної землі примусив мене всупереч віковi та недугам вирушити з Рочестеру на батьківську землю, в село Плешкані, що лежить на колишній Полтавщині, а тепер належить до Черкаської області. Для збільшення приємности намагався полетіти українським літаком, але ніхто не міг мені в цьому допомогти, тож полетів фінською лінією. Поруч сиділи латиш і фінка, які раділи тому, що їхні країни позбулися впливу Москви. А ми? На летовищі в Борисполі мені дали офіційного папірця з неправильно написаним моїм прізвищем. Я звернув на це увагу служби. Одна дівчина відповіла українською мовою, що у них немає друкарської машинки з українськими літерами, а друга сумно сказала: „Ви б спробували тут, у нас, пожити".

У Києві мене й сина зустрічали племінник Петро Авраменко з зятем Володимиром, племінниця Наталка з чоловіком і дочкою (вони живуть у Каневі), Наталя Шумкова з Києво-Могилянської академії, приятелі і друзі. Вирушили до Петра, де нас чекали з частуванням його дружина Світлана з дочкою Оксаною, сином Сашком і внуком Дмитром. Наступного дня поїхали до бюра реєстрації чужинців, де знову усі форми були російською мовою, бо українських ще не надрукували. На дверях службовців теж виднілися російські написи, в кіосках – російські газети, на київських вулицях – російські розмови. Але вивіски подекуди були вже українські.

Мій син Микола був розчарований, коли не міг знайти телевізійний канал, який вів би передачу українською мовою. Щоб розрадити його, ми вибралися до Михайлівського собору, на вулиці і площі міста, де саме святкували День Києва. Таки є у Києві українці! Щоправда, ми засмутилися, коли не вдалося знайти місце, до якого люди ходять у потребі. Але Київ теж не відразу збудовано! Зачекаємо! Зате в Плешканях ми потрапили в цілком українську обстановку. Живе тут мій племінник Микола з родиною. Усе село говорить українською мовою. В школі викладають теж українською, а чужинська, яку вивчають, – англійська. От і добре!

Директорка школи Людмила Горобець разом з вчителями запросили мене й сина до школи, розповіли про підготовку до нового навчального року, приготували обід.

На цьому місці загинув В.Чорновіл

Стіл був вщерть заставлений різними стравами. Були й пляшки з напоєм місцевого, золотоніського виробу. Після розмови про сільське життя вчителька Лідія Фесун принесла баян і полинула зворушлива народна пісня.

Люблять в Плешканях добру пісню, хоча живеться людям невесело. Молодші ще якось. дають собі раду, пораючись на присадибних городах, де вирощують картоплю, цибулю, помідори... Є у дворах корови, свині, качки й гуси. Але земельна реформа ще й не починалась. Працюють люди в колективному підприємстві. прополюють буряки, а заробляють ледве на хліб. Село занепадає, багато хат стоять порожніми. Особливо важко людям старшого віку. Для зовсім бездоглядних влаштували службу соціяльної допомоги – приходить її працівниця, щоб принести води, купити хліба. Ті, хто має рідню, такою допомогою не охоплені... Вдови бідують... У 1943 році, коли до села прийшла Червона армія, усіх чоловіків забрали до війська і без зброї (одна рушниця і два патрони на п'ятьох) погнали на форсування Дніпра, де усі вони й загинули. А ще раніше село винищив голод... Тепер поставили пам'ятник жертвам голодомору, але не зазначили на ньому, хто ж той голод організував у заможному колись полтавському селі. В сусідньому Гельмязеві ще стоїть пам'ятник Ленінові, а мої односельці на останніх виборах переважно голосували за Петра Симоненка.

Моє село – Плешкані.

Моє перебування в рідному селі, на жаль, виявилося коротшим, ніж планувалося: захворів син і лікарі порадили якнайшвидше повертатися до Америки. Навіть дали посвідку англійською та українською мовами про те, що я змушений повертатися достроково. Щоправда, летунська компанія на посвідку не зважила, узяла 300 долярів за перенесення лету, проте ми щасливо дісталися додому і син мав медичну допомогу. Не пощастило моєму Миколі побувати у Каневі, вклонитися Шевченкові, відвідати Могилянську академію, але він задоволений тим, що побачив батькове село, рідню, відчув її гостинність, за яку ми щиро дякуємо усім Семенцям, Брусам, Денисенкам. А для читачів „Свободи" я привіз кілька світлин з подорожі.

Михайло Семенець,
Гемлін, Н.Й.

Мої односельці.

У школі нас почастували обідом.

Обід завершився піснею.

УКРАЇНА І СВІТ

МОВНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ

Брати приклад з Франції і Швайцарії

„Мова й суспільство: українська ситуація та світовий досвід" – такою була тема круглого стола, організованого Студентським науковим товариством Національного університету „Києво-Могилянська Академія" у рамках щорічної наукової конференції „Дні науки в НаУКМА", яка нещодавно відбулася в Києво-Могилянській Академії.

З доповідями та повідомленнями виступали як студенти і викладачі НаУКМА, так і провідні науковці в галузі етнополітики, права та соціології з інших наукових установ Києва. Юрій Саєнко, доктор економічних наук, завідувач відділу Інституту соціології НАН України, напівжартома-напівсерйозно зауважив, що, з огляду на інформаційну домінанту англійської мови, другою державною в Україні має стати саме англійська, а не російська. Він же назвав сумні факти кількаразового скорочення назв українських книжок і тиражів українських газет протягом останніх років, але водночас продемонстрував спеціяльним графіком, що українська мова має певний природний поріг самозбереження, що дозволяє їй виживати навіть за найнесприятливіших умов значного скорочення носіїв мови. Учений назвав свою ілюстрацію живучости української мови „графіком енергетизму української мови" і запевнив, що він продовжить вивчення цього цікавого феномена.

У доповідях студентів НаУКМА Дмитра Губенка, Олександра Гаврилова, Дмитра Горчакова ішлося про мовні проблеми Литви, Латвії та Естонії, які, як відомо, також зазнали руйнівного зросійщення, але змогли вистояти, захистити і відродити свої мови; про боротьбу двох мовних систем та ідеологій у Норвегії (за наявности однієї державної мови); про взаємини різних мов у Бельгії.

Олександер Майборода, доктор історичних наук, завідувач відділу етнополітики Інституту політичних і етнонаціональних досліджень, доповів на прикладі політичного русинства про використання діялекту як фактора етнополітики на Закарпатті. Кандидат юридичних наук, доцент кафедри правознавства НаУКМА Мирослава Антонович виступила з доповіддю про судовий захист державної мови в Україні та інших країнах. Власне, про судовий захист державної мови в Україні майже не доводиться говорити. Українськими законами механізмів такого захисту просто не передбачено, і українська судова практика знає лише поодинокі прецеденти. Тим часом у тій же Норвегії, що випливало з доповіді Олександра Гаврилова, як і в інших скандинавських країнах, існують специфічні інститути, на які покладено відповідальність за нагляд над мовною ситуацією в державі. Зокрема у Норвегії такий орган називається Норвезькою мовною радою. А у Франції, де могутній французькій мові, здається, ніщо не загрожує, у статті 18 Закону про вживання французької мови чітко говориться: „Порушення положень законодавчих актів, прийнятих для застосування цього закону, засвідчуються у протоколах, які зберігають юридичну силу до того часу, як буде доведено протилежне. Під загрозою недійсности протоколи мають бути адресовані у п'ятиденний термін після їхнього складення прокуророві республіки. В той же термін надсилається копія зацікавленій особі".

Загалом, обговорення теми „круглого столу" відбувалося в спокійній, сказати б, академічній атмосфері. І лише наприкінці, коли мова зайшла про шляхи розв'язання в Україні мовної проблеми, дискусія одразу стала жвавішою і навіть гарячою. Виразно проявилися дві тенденції ставлення до вирішення цієї болючої проблеми. Перша: приймати все як є, виходячи з реального стану української мови, і йти на компроміси заради громадянського миру і злагоди. Друга: відстоювати законні права української мови, закріплені статтею 10 Конституції та іншими законодавчими актами.

Прозвучали різні арґументи, але, як здається, більшість учасників круглого стола, розуміючи всю складність мовного питання, не хотіли б і надалі зносити тої наруги, яку вони, українці, мусять терпіти в українській(?) державі. Адже якщо говорити про компроміс у цьому питанні, то на компроміс ідуть, переважно, українці, які не цураються російської, вивчають її у своїх школах, – на відміну від мойсеєнків-чародєєвих та інших, які, демонстративно порушуючи закон, зневажають державну мову, мову мільйонів своїх співвітчизників.

На закінчення була висловлена думка, що подібні круглі столи й дискусії вкрай потрібні. Зокрема непогано було б якомога детальніше ознайомитися з практичним досвідом застосування мовного законодавства у таких країнах, як Франція, Фінляндія, Швайцарія, Канада з тим, щоб їхній досвід став у пригоді при випрацюванні у Верховній Раді нових, удосконалених законодавчих актів, які б не тільки проголошували державність української мови, а й забезпечували її повноцінне існування.

Володимир Кобзар

Як творилась незалежність

До 10-ої річниці голодування студентів на Хрещатику

Едвард Кухар

Як членам хору „Думка" з Нью-Йорку, мені і моїй дружині пощастило побувати з концертами української пісні в Україні. Був це жовтень і листопад 1990 року. До цього часу українці з Америки літали у совєтську Україну як туристи. Туристів возили у призначені місця – парки, театри та інші розваги, призначені для туристів з долярами.

Літак швайцарської летунської лінії з Нью-Йорку, після короткого приземлення в Цюриху, привіз наш хор у Будапешт, а вже угорська лінія „Малев" доставила нас під вечір у Львів. Полагодження формальностей на львівському летовищі та вивантаження нашого багажу тривало до першої години ночі. Після сніданку, перед виїздом на проби, вийшли ми з нашого готелю „Супутник" поглянути на світ Божий України. На багатоповерховому готелі на самому вершку майорів синьо-жовтий прапор. Це вже була ознака, що Совєтський Союз от-от зійде з лиця землі, „як роса на сонці".

В Оперному театрі наш хор відспівав два концерти, і обидва рази заля була переповнена. Тодішні львівські часописи писали про наші успішні концерти, як „про гастролі з аншлагами"? У совєтській Україні змушені були вживати німецькі слова, ще й тепер вживають, бо Москва, не маючи в російській мові своїх слів, накрала чужих і нашу мову ними засмітила. У Львові ми співали чотири концерти – два в Опері, один в Театрі ім. Марії Заньковецької, один у філармонії.

Зустрічі з родинами наших хористів перевищували всяку уяву. Вранці перед готелем чекали на нас маси людей. Гостинність наших рідних переходила всі межі. Вони витрачались останнім грошем, щоб тільки нас задовольнити. У моїй пам'яті залишивсь момент, коли одна з моїх двоюрідних сестер у Львові запросила нас на гостину до своєї хати після одного з наших концертів в Оперному театрі. Концерт закінчився в год. 11-ій вечора. Поки передягнулись, завезли речі назад в готель – вже 12-та година. Поки зайшли в мешкання моєї сестри – перша. Але гостилися до ранку!

Чоловік моєї двоюрідної сестри, Архип Данилюк, теперішній директор „Шевченківського гаю" (колишній Стрийський парк), популярного музею народної культури і архітектури. Архип – освічена, культурна людина. За його плечима – понад сотня праць на теми народної архітектури. Личить тут згадати надзвичайно гостинну допомогу і щиру прихильність до нашої „Думки" членів львівських хорів „Гомін" та „Трембіта".

Зі Львова ми поїхали з концертами у Київ, нашу княжу столицю. Зі залізничної стації автобуси привезли нас в готель „Славутич", над самим Дніпром. Чудовий краєвид довкруги готелю чарував та захоплював нас, хористів, котрі покинули Україну у війну, в дитинстві. Молодші з нас народились в

(Закінчення на стор. 13)

Річ не у слові „міліція", а в тому, що вона захищає

Напередодні 9-ої річниці Незалежности України патос оптимістичних звітів відсуває на задній плян повсякденні негаразди української держави, зокрема порушення прав людини.

Журналісти і політологи, правозахисники і вчені-історики, досліджуючи порушення прав і свобод людини на нашій землі, переважно обмежуються періодом 1918-1937 років і виправдовуються тим, що, мовляв, ще й тепер не всі архіви є доступними. Може, в якійсь мірі це так, але ще в більшій мірі нашим дослідникам бракує послідовности у розвінчуванні тоталітарного режиму. Тим часом у кожній українській родині є репресовані.

На жаль, українці, розум і воля яких пригнічені десятиріччями знущань, все ще не усвідомлюють, що сьогоднішнім мовчанням вони підписують собі вирок на завтра, коли антиукраїнські сили досягнуть своєї мети.

Останнім часом в Україні досить багато говорять про розбудову громадянського суспільства. Але його неможливо принести зі сторони, позичити в когось, як позичають кредити у Міжнародному Валютному Фонді. Громадянське – це таке суспільство, в якому держава служить людині, а не навпаки, де діяльність виконавчих органів обмежена законом, а громадянин може захистити себе через суд, отримати вичерпну інформацію про власні права. Що ми маємо в правовому полі України сьогодні? Маємо нашвидкоруч прийняту Конституцію, стоси марних законів, бездіяльність судів і прокуратури, корумпованих представників державної влади і тотальне недовір'я до людей з боку міліції та СБУ, які все ще користуються методами залякування, приниження гідности рядових громадян України.

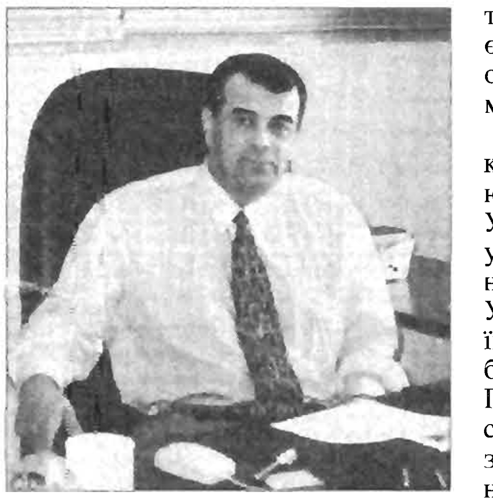
Чи такий порядок речей випадковий? Україна перебрала від УРСР всі найгірші традиції і їх ревно зберігає стара комуністична партійно-каґебівська номенклятура, яка продовжує керувати на цій землі, перетворюючи її в руїну. Сьогодні в Україні, яка існує виключно за рахунок закордонних кредитів і де рівень безробіття сягнув 7 мільйонів, налічується 1.5 мільйона працівників спецслужб, завданням яких є виявляти „нелояльних" щодо режиму громадян, передусім представників інтелігенції.

Органи МВС і СБУ прослуховують телефони всіх громадських організацій та окремих громадян, які потрапили до „чорного списку", перлюструють пошту, поширюють брудні плітки, б'ють, калічать. У слідчих ізоляторах панує катування, вбивства підслідчих (часто під виглядом самогубств), що підтверджується висновками компетентних міжнародних комісій, Уповноваженим з прав людини ВР України. Дотепер не розкрите жодне „резонансне" вбивство, яке сталось по Україні від 1993 року: наприклад, журналіста Бойка, журналіста Шевченка, банкіра Гетьмана, бізнесмена Щербаня, депутата Чорновола тощо. Співробітників спеціяльних служб покри-

(Закінчення на стор. 13)

Українцем треба бути в душі

Інтерв'ю нашого кореспондента в Єрусалимі Світлани Глаз з послом України в державі Ізраїль Дмитром Марковим

Посол України в державі Ізраїль Дмитро Марков

– Дмитре Юхимовичу, розкажіть, будь-ласка, про себе?

– Я – професійний журналіст-міжнародник або дипломатичний журналіст. І відслужив у цій професії більше 20 років. Займався політологією Канади, Сполучених Штатів. Це все за доби соціялізму. А в 1991 році, коли Україна стала незалежною, я, як і мільйони інших українців, перейшов у нову сферу діяльности. Одностайно, всією родиною, дуже гаряче влилися в державотворення України. Через рік мені було запропоновано дипломатичну посаду і вже 5 травня 1992 року я був присутній при відкритті нашим першим Президентом України Леонідом Кравчуком посольства України у Вашінґтоні. Це була маленька місія, яка мала 5 кімнат. Вже при мені купували велике приміщення. Після служби радником у США Л. Кучма запросив мене керівником прес-служби і прес-секретарем Президента. І ось уже два роки я займаю посаду посла України в державі Ізраїль. Посольство наше має реґіональний характер, бо, крім Ізраїлю, є посольство України на Кіпрі – досить цікавій країні у вузловому місці Середземномор'я, а також займаємося Палестинською національною автономією. У нас компактний, але кваліфікований штат, досвідчені дипломати.

Ізраїль для України – особлива країна. Передовсім, тут проживають майже 400 тисяч вихідців з України, в тому числі і етнічні українці. Ця країна важлива для нас з історичної точки зору: євреї в Україні проживали ще за часів Київської Русі, і в сучасному Києві були цілі квартали євреїв, скажімо Поділ. В нашій історії були добрі сторінки, були й сумні. Але все це зв'язує два наших народи. Єднають нас і економічні, культурні зв'язки. Для нас з реґіоном Близького Сходу пов'язані пляни економічного зв'язку, продуктивности, українського внеску в досягнення миру, стабільности.

– Якщо можна, розкажіть детальніше про економічні та культурні зв'язки.

– Один з основних принципів нашої зовнішньої політики – це економіка. Міністерство закордонних справ все переглядає через призму того, що це дасть Україні. У нас є торговельно-економічна місія, яка досягає істотного поглиблення торговельно-економічних зв'язків між Україною та Ізраїлем. За 8 років товарообіг виріс з 6 мільйонів долярів у 1992 році до 200 мільйонів у минулому році. Почалося співробітництво у тих галузях, де ми раніше не співпрацювали: сільське господарство, в галузі високих технологій, у хемічній та фармацевтичній галузях, легкій промисловості. Коли буваю в Києві і бачу рекляму, скажімо, ізраїльських холодильників, або ізраїльські продукти в крамницях, то відчуваю, що в тій чи іншій мірі це – результат праці наших дипломатів.

– Не менш важливі для обох країн інформаційно-культурні зв'язки?

– Звичайно. Тут у нас серйозні взаємин. В Ізраїлі, як я вже сказав, живе багато колишніх громадян України. Святі місця ваблять людей з усього світу, в тому числі і з України. Ми маємо ряд домовленостей у цій роботі. Маштаби нас покищо не задовольняють і першим кроком до її пожвавлення буде відкриття Інформаційно-культурного центру України в Ізраїлі. Дуже сподіваємося, що запрацює телевізійний міст – пряме телевізійне мовлення. Зараз ми в стадії досить важких переговорів, на жаль, з українською стороною, зі спонзорами. Ізраїль не візьме на себе фінансування такого проєкту, це їм не цікаво. Серед партнерів вбачаємо українські телеканали „Інтер" та „1+1". Вони потужні і найбільш перспективні. Для такого співробітництва у нас є правова база, підписано меморандум про телевізійне співробітництво. Є спільна українсько-ізраїльська газета „Голос", щоправда, вона виходить російською мовою. З радіо трохи складніше, бо хвиля не досягає... Треба бути реалістами, ринок вимагає певних меж. Їх розширити допоможе майбутній Інформаційний центр, сторінка в Інтернеті, яку ми відкриваємо.

– Україна – це Европа, а Ізраїль – країна Сходу. В чому схожість, а в чому протиріччя?

– Взагалі, ізраїльтяни вважають, що вони живуть у европейській державі. Можливо, з точки зору демографії вони мають рацію. Спільного у нас багато. Я був здивований, коли прочитав результати опитування громадської думки в Україні про країни, які близькі до нашої держави, з якими українці хотіли б мати справу. Ізраїль ввійшов у число 5-ти країн з найвищою перспективою. А також США, Польща, Росія, Франція. Є такі підводні течії, які нас єднають. Що нас різнить? Перш за все, нинішня Україна розвивається в системі безконфліктности, безкровности, тоді як тут, в Ізраїлі, ми спостерігаємо радикальні, фанатичні зіткнення в самому суспільстві.

Друге. Ця країна живе в умовах постійної війни, фактично веде бойові дії. Ми приїхали з країни, яка після тяжкої історії тепер живе в безконфліктному суспільстві. У нас немає підстав для таких серйозних конфліктів. У нас трапляються колотнечі, „розбірки", але „сусідського" характеру, а соціяльно-політичні процеси, які ставили б під загрозу саме існування держави, відсутні. Ми самостійні менше десяти років. Цій же країні 52 і весь час є загроза існування Ізраїлю. Це – хвороблива тема для Ізраїлю, і це нас різнить, звичайно.

Третє, відсутність соборности в Україні, непорозуміння релігійних діячів все ж неґативно не впливає на взаємини віруючих і світських людей у нашому суспільстві. Тут все навпаки: ми спостерігаємо протиріччя. Нове покоління ізраїльтян не сприймає ортодоксів, не мириться з небажанням ортодоксальних юнаків служити в армії.

Звичайно, відмінності є, але єднають нас однакові економічні реформи, ми ідемо шляхом Ізраїлю в цьому пляні. Що найбільше мене вражає тут? Сільське господарство. Як на камінні росте все те, чим багата країна? Овочами та садовиною країна себе забезпечує повністю. А ми дивуємося, чому ж наші такі родючі і багатющі землі не дають таких врожаїв? Клімат у нас сприятливий, вода є, а сільське виробництво кульгає...

– Дмитре Юхимовичу, ваші побажання напередодні Дня незалежности України?

– Як колись казали, братам далеким і рідним хочу побажати, щоб кожний день незалежности сприймався українцями як ювілей. Бо буде і 10-ий, і 50-ий. І не має значення, з яким пашпортом ходить українець: американським, ізраїльським, українським. Важливо, щоб він залишався в душі українцем і дбав про Україну, щоб вона зайняла те місце в світі, на яке має право. Щоб залишився внутрішній потяг і відчуття належности до України, щоб допомагали їй добрим словом, підтримкою її доброго імени.

– Дякую вам, пане посол, за розмову і побажання, до яких приєднуюся.

Світлана Глаз,
кореспондент „Свободи",
Тель-Авів, Єрусалим

Як творилась...

(Закінчення зі стор. 12)

Америці і знали про Україну тільки з книжок чи розповідей батьків.

Концерти разом з київською „Думкою", найкращим хором України, з їхнім диригентом Євгеном Савчуком, в театрі ім. Тараса Шевченка наш концерт в Каневі на могилі Тараса Шевченка, концерт в Полтаві – це незабутні сторінки нашого перебування в Україні.

У Київ приїхали ми в час, коли патріотичні студенти голодували на Хрещатику, домагаючись резиґнації тодішнього голови Верховної Ради Масола. Через натовп людей, котрі стояли на підвищенні, під котрим голодували студенти і де виступали промовці, ми продерлись, щоб наш хор заспівав „Ще не вмерла Україна". Один з нас, ростом високий Михайло Мочула ніс синьо-жовтий прапор.

Якраз тоді черговий промовець, а ним був Михайло Горинь, закінчив говорити і проходив біля мене. У цій хвилині я спіймав його за руку, щоб подякувати за промову. Він, не знаючи, хто я, хутко забрав свою руку з моєї і відійшов від мене. Я здогадався, що в натовпі було чимало аґентів КҐБ.

Врешті дістались ми перед підвищення, щоб заспівати український гимн. В цьому часі Хрещатиком проходила 10-тисячна маса народу з синьо-жовтими прапорами. Почувши наш спів, люди вигукували: „Слава Україні!" Промовляли з цього підвищення і наші хористи. Був тоді з нами отець Роман Ганкевич з Канади, він провів молитву і промовив до голодуючих студентів і до всіх на Хрещатику.

Наш молодий хорист Олесь Кузьма, адвокат, пояснив причину голодування англійською мовою для журналістів з інших країн світу, котрі прибули в Київ звітувати про ці демонстрації. Того ж дня ми довідалися, що Масол залишив пост голови Верховної Ради. Студенти перемогли.

Ось уже десять років минуло від голодівки студентів та демонстрації українців на Хрещатику в ім'я незалежности України. Куди поділись маси цього патріотичного народу? Сьогодні на вулицях Києва і інших міст України не почуєте української мови...

Річ не у слові ...

(Закінчення зі стор. 12)

вають прокуратура, суди, органи державної влади фактично не мають можливости їх контролювати – система МБС та СБУ є, по-суті, державою в державі.

У процесі поглиблення соціяльно-економічної кризи в Україні спеціяльні служби стають дедалі жорстокішими, і якщо цього не зупинити, то Україна має нагоду перетворитись на тоталітарне утворення, подібне до Домініканської республіки.

Рух у напрямі утвердження правової держави було б найдоцільніше розпочинати із внесення змін і доповнень до законодавства України, зокрема до Конституції, стаття 58 якої фактично гальмує процес люстрації і притягнення до відповідальности осіб, які вчинили на теренах СРСР злочини проти людяности – активістів комуновладного режиму. Тим більше, що багато їх і тепер перебуває при владі, а решта спокійно живе на свої персональні пенсії.

Досвід країн Східньої Европи, які звільнились від комуністичної залежности став би Україні у пригоді. По-друге, існує гостра потреба переведення діяльности спеціяльних служб із конспіративно-терористичного русла на охорону саме незалежности України, прав і свобод її громадян. Під тиском звинувачень на свою адресу керівники Міністерства внутрішних справ вдають, ніби щось „перебудовують", перейменовують міліцію на поліцію, вводять нову уніформу для своїх співробітників. А тим часом це міністерство має намір підпорядкувати собі прикордонні війська.

Тільки впровадження досвіду розвинених країн світу, де поліція підпорядкована меріям міст, контролюється з боку прокуратури, засобів масової інформації і громадськости, має прозоре інформаційне поле, може перевести українську міліцію-поліцію з категорії жандармів, які завжди готові виконати будь-який брудний політичний наказ, в категорію охоронців громадського порядку.

Андрій Чорнуха,
голова Київського Крайового товариства політв'язнів і репресованих „Щит Батьківщини"

ЦЕРКВА 2000

Дітройт відсвяткував 2000-ліття від народження Христа

Молебень у Дітройті

У Воррені, Мишиґен, 18 червня відбулась під відкритим небом частина святкувань 2000-ліття від народження Христа. Ініціяторами цих урочистостей виступили отці Дітройтського деканату, які створили Громадський комітет українців штату Мишиґен і запросили до співпраці і співучасти духовенство та вірних усіх релігійних деномінацій.

Також був створений Почесний комітет під патронатом парохів місцевих українських церков, до якого увійшли: о. д-р Павло Боднарчук, о. ігумен Роберто Лукавий, о. декан Василь Салковський, о. мітрат Іван Лазар, о. Маріо Дацишин, о. Вейн Руджґи і о. Андрю Роджер.

Діловий комітет очолив д-р Павло Джуль, а йому до помочі стало понад 20 осіб, створивши ще декілька комісій і розділивши між собою практичну працю. Серед них були особи православного і католицького віровизнання, старші і молодші, професіоналісти, знавці літургічних справ. Деякі референтури були перевантажені працею, зокрема літургічна, яку очолював Степан Феденко.

Отець д-р П. Боднарчук, о. декан В. Салковський, ЧСВВ, референтка мгр. Рома Дигдало, Ярослав Дужий, інж. Любомир Липецький, д-р Олександер Серафин, Володимир Дигдало, інж. Василь Колодчин, Мирослав Прийма та інші у великій мірі допомогли, щоб ювілейна імпреза була вдалою. Ключеву ролю у підготовці до Соборного Молебня і запляннованого на осінь концерту релігійної музики відігравали маестро В. Щесюк і голова Концертної комісії Володимир Дигдало. Маестро В. Щесюк підготовив збільшений ювілейний хор і надавав фахові мистецькі поради.

О годині 3-ій по полудні згаданої неділі велика площа перед українською греко-католицькою церквою у Воррені зароїлась людьми. Похід-процесія в організаційному порядку рушив спочатку до прибраної квітами статуї Матері Божої, щоб просити в неї заступництва для українського народу, а потім на велику площу до Розп'яття Ісуса Христа і для відправи Соборного Молебня, укладеного з молитов до святих Української Католицької і Православної Церков з благаннями про милосердя і заступництво за українську спільноту в діяспорі і народ в Україні.

За великим хрестом і релігійними реліквіями, що їх несли вівтарні дружинники, майоріли національні прапори України і США, численні церковні хоругви прицерковних сестрицтв, Марійської дружини ім. Зарваницької Матері Божої, Сестрицтва Матері Божої Неустаючої Помочі, Сестрицтва св. Покрови, Українського православного сестрицтва ім. св. Ольги, школи українознавства ім. Лесі Українки, Окружної Управи Союзу Українок Америки. Серця дорослих людей зворушила колона дітей-дошкільнят, одягнених у вишиванки, які встелювали квітами дорогу на місце молитви до Матері Божої та Ісуса Христа. За ними йшла походом молодь – православна і католицька, діти шкіл церкви Непорочного Зачаття, численна група пластунів, представники осередків СУМ і ОДУМ з власними прапорами, ветерани у військових уніформах, численна група хористів зі своїм диригентом, чимала кількість священослужителів. Процесія кінчалася великою громадою вірних. У цій урочистості взяло участь понад 600 осіб.

На площі під Христом-розп'ятям стали до Соборного Молебня десять отців: о. д-р П. Боднарчук, о. ігумен Роберто Лукавий, о. декан Василь Салковський, о. мітрат Іван Лазар, о. Роман Гикавий, о. Маріо Дацишин, о. Даниїл Чайковський, о. Вейн Руджґи, о. Ендрю Роджер, о. Богдан Рябчук – гість з України, парох села Люче на Івано-Франківщині. Зміст Молебня не тільки був схвалений Літургічною комісією, але викликав захоплення у вірних, які тимчасово перебувають в ЗСА. Вони порадили, щоб частину примірників переслати в Україну для користування у релігійних громадах.

Єдність у Христі-Господі була головним гаслом святкувань 2000-ліття від народження Христа. В тому дусі отці П. Боднарчук і Вейн Руджґи виголосили короткі проповіді українською і англійською мовами. Глибоке душевне піднесення викликала проповідь о. д-ра П. Боднарчука, пароха катедри св. Покрови УПЦ, який закликав вірних покінчити з двоподілами і упередженнями, але натомість шукати поєднуючого діялогу. „Нас об'єднує наша українськість, наша мова і наші християнські традиції", – підкреслив він, благаючи в Ісуса Христа благословення для наших спільнот в діяспорі та в незалежній Україні. З набожністю і надхненням сотні людей слухали проказаної священиком молитви до всіх святих землі української, ісповідників, єреєів, преподобних, щоб вони заступились перед Христом і просили благословення для нашої України, наших церков і всіх українців в Україні і поза її межами сущих, „щоб ці святкування 2000-ліття Різдва Христового влили в наші серця силу та наснагу для праці на благо Української Церкви та Матері нашої України".

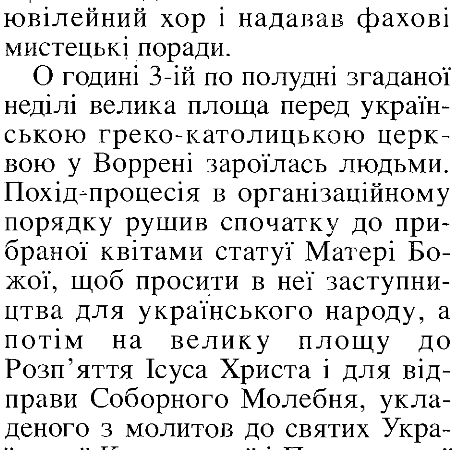
Святочна частина закінчилася співом „Боже Великий Єдиний" – разом з ювілейним хором співали усі присутні.

Після Молебня любителі образотворчого мистецтва мали нагоду оглянути виставку ікон (майже 100), роботи українських іконографів і послухати доповідь „Значення ікони у християнстві", що її виголосив о. диякон Святослав Новицький. Виставку підготовили: Рома Дигдало, Мирося Бараник і Віра Петруша.

Немає сумніву, що ця унікальна подія увійде до історії діяспори, а також заохотить багатьох до зміцнення духовного зв'язку між Українськими Церквами.

Володимир Левенець

Приїхав зі Львова священик

Настоятель церкви в селі Куцівці о. Володимир Гнатишин.

Церква Різдва Пресвятої Богородиці в селі Куцівці на Черкащині збудована ще в 1846 році. За комуністичного режиму вона не діяла і прийшла до жалюгідного стану. Аж приїхав до громади зі Львова молодий пастир – о. Володимир Гнатишин. Як і громада, він належить до Української Автокефальної Православної Церкви.

Люди в селі – бідні, на церкву жертвувати не можуть. Де дістати грошей? Місцевий фармер Федір Ліщук дав з своїх статків якусь суму, в Києві вдалося випросити кошти з бюджетних асигнувань.

Церква поволі оживає... І в цьому чимала заслуга молодого священика.

О.Вівчарик

Греко-католицька громада Слупська просить допомогти в будові храму

Місто Слупськ лежить на півночі Польщі, куди українців було вивезено з рідних земель у 1947 році в часі акції „Вісла". Сьогодні громада міста і околиць нараховує близько 250 родин.

В нашій громаді є багато молоді і дітей. Маємо надію, що побудований храм стане осередком релігійного, культурного і суспільного життя, до котрого повернуться й ті, котрі відлучилися від нас.

Будуємо церкву під покровом Івана Хрестителя, щоб не блукати по польських костелах, не бути безпритульними у чиємусь храмі. Зробили ми вже досить багато, залишилось провести світло, воду, опалення. В наступному році пл нуємо зробити нове опорядження нашої церкви.

На жаль, всі ці роботи є дуже коштовні. Тому звертаємось з великим проханням до добродіїв у міру можливостей подати фінансову допомогу на закінчення будови нашого храму. Наша адреса: **Ul. Piastów, 15, 76-200 Słupsk, Poland. Tel.: 0048 (59) 842-81-13. Рахунок: PKO BP SA II/O Słupsk 56 10204649 102511741.**

Парох **о. Богдан Піпка,**
Петро Гнатюк,
голова Комітету будови церкви
м. Слупськ, Польща

Будьмо вірними материнській мові!

Нещодавно в газеті „Свобода“ (ч. 12) я прочитала статтю Петра Твардовського: „Дерусифікація в Україні. А де русифікація? В Україні!“, яка дуже доторкнулася мого серця. Як на мене, то нема кращої і чарівнішої, і співучішої мови в світі, як наша українська мова.

Недаремно ж у 1927 році на конкурсі мов у Парижі саме наша українська мова зайняла перше місце. А найбільше мені подобається мова мого рідного черкаського краю. Багато в ній примовок та афоризмів, яких не знайдеш у словниках. Я окремі з них виписую в загальний зошит, бо то духовна скарбниця нашого краю.

Я донедавна працювала в сільській бібліотеці і щодня з сумом спостерігала, що зацікавлення українською книжкою все меншає. Якщо пенсіонери, люди середнього віку із задоволенням брали книги українською мовою, то цього не можна сказати про молодь. Або такий приклад: я – віруюча, веду біблійні уроки. У нашій церкві 67 парафіян. І тільки я та ще три жінки користуємось українською мовою, а всі інші хочуть мати Біблію на російській мові.

Я листуюся з багатьма людьми і мене зворушує щире прохання українців з чужини написати їм бодай декілька слів рідною українською мовою. І я роблю це з великим задоволенням. Я ніколи не зрозумію тих, хто добровільно зрікається рідної мови. Багато було розтерзано українських письменників у 30-ті роки. Але ніхто з них не зрікся рідного слова.

Український поет Сидір Воробкевич писав: „Мово рідна, слово рідне, хто вас забуває, той у грудях не серденько, тільки камінь має!“ Будьмо ж вірними послідовниками їхньої шани і любові до рідної материнської мови.

Віра Оберемок,
село Русалівка,
Маньківського району,
Черкаської области.

Ще раз про переклад
„Молитви Господньої“

Постійний дописувач до “Свободи” **Іван Овечко** з Кольорадо 26 травня ц.р. надрукував свій лист-роздуми про переклад молитви “Отче наш”, в якому він висловлює сумнів у точності перекладу слів Ісуса Христа, зокрема “...і не введи нас у спокусу”, та “раб Божий”. “Бог ніколи й нікого не вводить у спокусу, – пише І. Овечко. – Бог може нас випробувати щодо нашої віри в Нього”. В продовження роздумів про “Отче наш”, порушених Іваном Овечком, інший наш читач, **Северин Ярмолин** з Клівленду, Огайо, звертає увагу на неправильне вживання сполучника “але” у молитві, який означає протилежність дій. “Невдалий переклад, – пише С. Ярмолин, – одну просьбу про охорону від спокуси лукавого розділив на дві окремі, протиставивши їх сполучником “але”. На мою думку, первісний текст звучав ‘...і охорони нас від спокуси лукавого. Амінь!”.

Листи

Однак прот. о. **Богдан Демчук** із Саскатуну, Канада, переконаний, що справа перекладу давно і добре перевірена богословами й духовенством, і наводить список публікацій на цю тему. “Отці церкви навчили нас, як треба молитися, і дали свої зауваги та вияснення, ... не кажучи вже про світських богословів, що багато книжок і статтей написали, і вияснювали значення молитви Господньої”.

Архипресвітер **Сергій Кіндзерявий-Пастухів** з Вест-Бабилону, Ньюйорк, цитує слова молитви Господньої: “І не веди нас до випробування (до спокуси) та визволи нас від лукавого”. (Мф. 6:9-13). Щодо поняття “раб Божий”, то архипресвітер пише так: “Христос називав учеників Своїх друзями, але вони всі величали себе рабами: ‘Павло, раб Ісуса Христа’. Мудрість тут велика, глибинне прозріння; на жаль, не всі це сприймають”.

Творчість наших читачів

Серпнева незалежність

Серпневі дні, яскраве сонце
Танцюють люди гопака:
До нас свобода завітала –
О Боже, радість це яка!
Ми стали вільними, як птиці,
Розкрили крила – летимо!
Майбутнє наше хай святиться:
Ідемо, дієм, ростемо!
Тепер ледь човгає Вкраїна
Грошей не має. Вся в боргах
Лиш лазаренків розвелося,
Що з України роблять прах.
О, мої рідні українці,
За що страждаєте, брати?
Вже дев'ять років проминуло,
А годі до добра дійти...

Михайло Приходько,
Філядельфія

„Свободу“ читаємо по черзі

Ми отримали два пакети з газетами „Свободи“. Читаємо по черзі. Ваша газета – це чудо. Скільки в ній правдивої інформації про нашу Україну! Це великий дарунок для всіх інвалідів, особливо для людей, котрі недугою прикуті до ліжок та інвалідних візків. Інваліди пресу передплачувати не можуть, бо в нас вона дуже дорога, а пенсія – мізерна, яку, в основному, витрачаємо на ліки. А ще ж потрібні одяг, взуття, постіль, особливо харчі. Не меншу цінність для нас складають газети, книжки.

Юлія Курська,
член правління Товариства інвалідів „Надія“,
м. Чортків, Тернопільської обл., вул. Подільська, 3.

Інтернат просить допомоги

В травні я відвідала в Україні Лівчицьку школу-інтернат, де виховуються 110 наших найбільш нещасних українських дітей. Шкільний будинок потребує ремонту. Я привезла лист-прохання до нашої української громади від директора школи. Про дальші інформації прошу звертатися до мене на адресу: ***Irena Gadzera, 2647 N. Meade St., Chicago, IL 60639.***

Ірена Ґаджера

Щиро просимо в міру можливостей допомогти Лівчицькій школі-інтернату у ремонті основного будинку. Він вже має 120 років і є пам'яткою архітектури XIX століття. У школі проживають 110 дітей, які страждають вадами розумового розвитку. Ці діти – сироти і напівсироти з бідних сімей.

Адреса школи: **81770, с. Лівчиці, Жидачівського району, Львівської области.** Спонзорський рахунок – **25442303954001 МФО – 325644, код (ЗКПО) – 22351964, ОПЕРБ дирекції банку „Україна“, м. Жидачів.** Телефони: **239-41-3-69, 239-41-3-67.**

Володимир Вітів,
директор школи

Надія в безвиході

Роздуми над листом

„Безвиходное положение заставило обратиться к вам“, – пише до української „Свободи“ в Америці російськомовна українка з Кіровограду Світлана Ходаковська, мама дуже хворої дитини. „Свобода“, як це робила вже сотні і тисячі разів, передає цей крик людської душі своїм читачам з надією, що хтось з них негайно скаже собі: треба допомогти! Наше читацьке середовище віддавна, ще з війни і повоєнних мандрів, вистраждало цю підставову моральну істину: в біді нема ні мов, ні націй, ні конфесій, ні рас, а є тільки люди.

Це належить до успадкованих від совєтських часів ознак – звертання до преси як до якоїсь чудодійної інстанції, вище над якою – тільки Бог. Хто знає ту систему зблизька, той потвердить, що це не була марна ілюзія. Держава і народ у тому протиприродному суспільстві не становили ніякої єдности, прірва між ними усе ширшала, й тільки газети та журнали закривали собою взаємне відчуження між народною масою і „власть імущими“ – закривали, лицемірячи при цьому, бо мусили підкреслювати свою льояльність до влади, однак, з іншого боку, газетярі у переважній більшості усвідомлювали свій обов'язок перед простим народом, свій борг перед ним, і в дуже багатьох випадках робили все, щоб допомогти людині в біді. Можна навіть сказати, що це був чи не єдиний спосіб дошкулити якомусь твердолобому чиновникові, бо майже завжди справу вигравали журналісти – вищі урядовці легко жертвували тим чиновником, адже це ще й мало свідчити про „справедливість і демократичність“ системи.

За інерцією, люди в Україні й сьогодні сподіваються на винятковий вплив преси. Суспільство розхитане, розладнане, навіть найважливіші галузі, як от охорона здоров'я, працюють неефективно – у висліді до редакцій газет безперервним потоком ідуть скарги і різні прохання. Чимало з них долають океан, як, наприклад, цей лист С. Ходаковської.

Її син Андрійко, якому тепер три роки, народився з урологічною патологією, яка вимагає хірургічного втручання. Діягноза звучить так: **екстрофія сечового піхура, епіспадія і вторинний пієлонефрит нирок**. Словом, випадок дуже тяжкий, на фотографію хворого хлопчика можна дивитися лише людині з залізними нервами. Краще не дивитися, а просто витягнути з гаманця гроші, хто скільки має, і відіслати пригніченій горем мамі. Операція дорога і їх має бути декілька, крок за кроком. Згодилася взяти Андрійка на лікування урологічна клініка в Мангеттені, але вже перше оперування коштувало б 70,000 дол. С. Ходаковська знайшла значно дешевший варіянт – у Польщі: на першу операцію досить 6,000 дол. Звісно ж, ні таких, ні ніяких грошей родина не має. Місячна пенсія на хворого хлопчика – 37 гривнів. Хто спроможний допомогти більшою чи меншою сумою, подаємо реквізити банку:

JSPP Bank Aval in favour Kirovograd, Acc. 2625.0.225, Switlana Khodakowska, Decabristiv Str. 2/14, Kirovograd, Ukraine. Або: Cor. Acc #04-4000-503, Bankers Trust Company, New York, N.Y.

На цьому ми могли б вважати наш обов'язок виконаним... якби не деяка недомовка, яка спонукає до глибших роздумів. На початку свого листа С. Ходаковська повідомляє, що лікарі в Україні беруться за хірургічне лікування Андрійка, однак *„не ґарантують, що дитина буде повноцінною“. Коли йдеться про складні операції, то ніякий хірург – також ні американський, ні польський – не скаже наперед, що він ґарантує 100-відсотковий успіх. „У вересні 1999 року ми вже майже погодилися на операцію і проходили обстеження в Києві. Лікарі нас налаштовували на те, що коли йому пересадять сечовий піхур у пряму кишку, то це буде кращий вихід для Андрійка і для усіх нас. Переконували в тому, що куди б ми не звернулися, ніде нам не запропонують кращого варіянту, ні в якій іншій країні, навіть в Америці“.*

Мати Андрійка не повірила українським лікарям, вдалася до польських. Ми не збираємося виступати арбітрами: може й справді у Варшаві мають досконалішу методику оперування даної патології. Разом з тим не можемо не стати на захист сучасної української медицини. В останні роки „Свобода“ постійно висвітлює контакти різних українських лікарів, в тому числі й хірургів, зі західніми, зокрема американськими, і в кожному випадку авторитетні закордонні спеціялісти відзначають і підкреслюють високий професійний рівень медиків в Україні.

Інша річ, що на самій галузі неґативно позначається загальна економічна скрута в державі, нема там у достатній кількості модерної діягностичної апаратури, пов'язаних з електронікою і лазерами хірургічних засобів. Однак що стосується знань, вмінь, професійної майстерности, відповідальности, самовідданости українських лікарів, то не поступаються вони ні перед польськими, ні перед якими іншими, вже не кажучи про те, що навіть за найскладнішу операцію хворий нічого не платить: медицина в Україні залишається безплатною.

Петро Часто

ЗВІДУСІЛЬ

СНІД загрожує Україні

Англійське інформаційне аґентство Бі-Бі-Сі минулого місяця повідомило, що Україна стоїть на порозі найстрашнішої в Европі епідемії СНІД-у (AIDS), спричиненої, найбільшою мірою, вживанням наркотиків. Маючи населення менше ніж Велика Британія, Україна налічує вдесятеро більше заражених вірусом імунодефіциту (ВІЛ). Що жахає ще більше, то це швидкість, з якою ВІЛ-інфекція поширюється, а також інтенсивність її переходу у клясичну форму захворювання на СНІД. Протягом найближчих 10 років на Україну чекає десять з половиною мільйонів смертей від СНІД-у. Картину робить ще похмурішою поєднання неефективних програм з відсутністю незалежної і сучасної інформації.

Принц Чарльз не плянує шлюбу

Англійський престолонаслідник принц Чарльз офіційно заперечив поголоски, нібито він плянує одружитися зі своєю довголітньою приятелькою Камілею Паркер-Бовлс. Його бюро внесло протест до Комісії газетних протестів з приводу статті у „Сандей Таймс оф Лондон", де говориться, що принц Чарльз і Каміла розглядають можливість шлюбу в Шотляндії, де церква є більш толерантною до другого одруження розлучених осіб.

Президент Молдови пропонує референдум

Відмовляючись від перспективи стати маріонеткою, президент Молдови Петру Лучинський наклав вето на закон, який скасував би вибори президента та дозволив би парляментові вибирати голову держави. П. Лучинський, значний комуністичний чиновник під час совєтської ери, заохочував асамблею прийняти його пропозиції щодо референдуму, щоб на цій основі можна було заснувати майбутні керівні інституції країни.

Не щедро родить поле Білорусі

Офіційний Мінськ повідомив, що сільське господарство Білорусі має цього року зібрати на 2 млн. тонн зерна більше, ніж торік. Проте фахівці вважають, що збір зерна буде на 30 відсотків менший від торішнього, коли було зібрано по 20 центнерів з гектара. Цього року очікується в середньому небагато більше ніж десять. Торік держава виростила зерна найменше за останні 20 років. Розпочаті 10 липня за вказівкою Мінська жнива через декілька днів припинилися через відсутність пального. Коли про це повідомили президента О. Лукашенка, він сказав: „Ви думаєте, що на ринку можна брати і не платити?". Але відразу ж наказав виділити пальне з державної резерви.

Похорон у Бірчі

„Наше слово", №31:

7 липня відбувся похорон вояків УПА, що полягли в Бірчі під час наступу на ґарнізон Війська Польського 7 січня 1946 року. Спочили вони на території, що безпосередньо прилягала зі сходу до некрополії вояків Української Народної Республіки, померлих від нелюдських умов перебування в таборі інтернованих у 1919–1924 роках. Такі заходи безперервно мають місце протягом останнього десятиліття, однак ще ніде українцям не довелося чекати так довго і майже безнадійно. Від моменту віднайдення Євгеном Місилом місця поховань вояків УПА на терені містечка Бірчі до нинішнього дня минуло дев'ять років! Від моменту ексгумації останків до сьогоднішнього дня – майже рік...

Чи справді треба було аж такої напруги в українсько-польських стосунках, як це мало місце перед 7 липня, коли посол України в Польщі Д. Павличко вручив представникові польських влад відповідну дипломатичну ноту про те, що в такому стані справ, який існував щодо похорону вояків УПА, українська сторона не вважає можливою свою участь у ньому?

Протест Міністерства закордонних справ України викликав немалий подив українців у Польщі, оскільки вперше офіційний Київ на відповідному рівні поцікавився справами українських увічнень в сусідній країні. А вже цілком прецедент становить те, що Київ узяв слово щодо увічнення пам'яті вояків УПА поза кордоном України й запропонував польській стороні на державному рівні, по-партнерському, вшанувати героїв УПА, полеглих у Бірчі. Унаслідок такої постави Києва, церемонійний офіційний похорон їхніх останків відбудеться в пізнішому терміні, після того, як між відповідними відомствами України й Польщі буде досягнуте порозуміння щодо способу й форми увічнення упівців, що на нинішній день спочивають на цвинтарі в Пикуличах.

Похорон почався о 3-ій год. по полудні на ділянці колишнього цвинтаря, що сусідує з могилами вояків УНР. Не взяли в ньому участи жодні офіційні особи як з українського, так і з польського боку. Похоронне Богослужіння відправили священики УГКЦ на чолі з отцем митратом С. Дзюбиною та канцлером греко-католицької консисторії о. Б. Степаном. Перед священством стояли домовини, на кожній – дерев'яний хрест і скромна червона троянда. За домовинами – дві глибокі ями. У кожній труні – тлінні останки полеглих вояків УПА з Бірчі та Лішної біля Сянока, розстріляних вироком військового суду в Сяноці в 1947 році. Перших – 28, а других – 19.

Раду охорони пам'яті боротьби і мучеництва репрезентував Казімєж Краєвський, який сказав:

– Цей похорон – це певний етап, який добіг до кінця. Адже люди з Лішної лежать уже добрих кілька років, бірчанські люди – один рік, тож треба було їх по-християнському похоронити. Однак справа на тому не кінчається. Врочиста частина відбудеться після того, як будуть закінчені будівельні праці, а також досягнута угода щодо вигляду тієї другої частини.

На кожну з домовин священики насипають жменю землі, посвячують землею, українською землею, і освячують свяченою водою кожну з них, а також ями, куди по хвилині опускаються перші з них. На людських обличчях видно зворушення – це ж похорон героїв, оборонців наших домів, жінок, дітей. Полягли вони півстоліття тому, однак люди не забули їх, полеглі будуть спочивати на українському військовому цвинтарі.

Домовини вже були цілком закриті, коли з-за людських спин перемишлян виносять два березові хрести з пропам'ятними таблицями на них. На бляшаній, зробленій нашвидкоруч дошці – дані про полеглих разом з псевдонімами, а перед цим напис: „Тут спочивають українські повстанці, полеглі в боротьбі за самостійну Україну, Бірча 7.01.1946 р.", на другій дошці – подібний, з датою розстрілу повстанців. Люди співають „Вічная пам'ять", а згодом чудове „Чуєш, брате мій". І кожен почуває себе свідком історичної події, відчуваючи той біль, що й кожен поруч, і скромну радість, що в український землі спочили ті, що були сіллю цієї землі.

Богдан Гук

„Жечпосполіта", 8 липня 2000 р.:

У гарне по пообіддя на українському військовому цвинтарі в Пікуличах за участи духовенства Греко-Католицької Церкви і родин поховано останки 47 вояків УПА, ексгумованих з могил під Бірчею і Лішнею.

Закінчилась, як сказав секретар Ради охорони пам'яті боротьби і мучеництва Анджей Пшевозьнік, „бірчанська одисея". Останки вояків УПА з Бірчі чекали на поховання майже рік, з Лішної – вісім років, бо бірчанська влада не погоджувалась на їхнє поховання на місцевому цвинтарі. На пікуличському військовому некрополі, де лежать українські вояки, які померли у 1918–1919 роках, утворено дві додаткові ділянки. На кожній стоятиме козацький хрест з гербом України і таблиці з прізвищами полеглих.

Євген Місило, українець, дослідник польсько-української історії, стверджує, що це перший у Польщі похорон полеглих вояків УПА. А в безіменних могилах лежать ще 650 полеглих і розстріляних. Більшість похованих в Пікуличах вояків УПА загинула 7 січня 1946 року при невдалій атаці на польське військо в Бірчі. Полягло тоді 23 українських вояки, ще й п'ять загинули в навколишніх селах. Ексгумовані в Лішній – це розстріляні в 1947 році за вироками військового суду вояки УПА з Саноцького району.

– Кожний полеглий, незалежно від національности і сторони, на якій воював, має право на могилу і прізвище, – говорить Анджей Пшевозьнік.

У похороні взяла участь Анна Карванська-Байляк, вдова Дмитра, який загинув 33-річним у Бірчі.

– Сьогодні головне – вберегти молодь обох сторін від шовінізму, – вважає Анна Карванська.

Збігнєв Лентович
Переклад з польської

Синьо-жовтий прапор і мої сусіди

Я маю маленький заміський будиночок на українській дачі. 24 червня, на День конституції, я вивісив на стіні державний прапор України. Під вечір зібралося біля моїх воріт декілька сусідів.

– Бандерівець! – сказав один з них.

– Та ні, – кажу, – просто я поважаю нашу державу. На Заході усі шанують свою символіку своїх держав.

Що тут зчинилося!

– Там є за що поважати! Я теж молився б до прапора, якби жив, як у Америці.

Я посміхнувся:

– Сусіди добрі, а хто ж американцям зробив в Америці добробут? Чи не самі?

Знову зчинилося:

– У нас народ не такий! Злодії та ледацюги!

– То так і будете скніти? Краще вже замести в хаті, аніж на підлогу плювати.

Кричати менше стали. А на ранок підійшов до мене сусід:

– Слухай, а де ти прапора взяв? Мабуть, у рухівців? Дістань й мені. Я також причеплю біля своїх воріт.

Таки почав думати чоловік...

Фідель Сухоніс,
письменник, головний редактор журналу „Бористен",
м. Дніпропетровське

Чи мусять сидіти у в'язниці київські студенти?

У березні ц. р. українські студенти в Києві вирішили дати знак тривоги, що в Україні треба боронити національні інтереси. Вони самочинно захопили головну штаб-квартиру комуністів і трималися там декілька годин, але ніякої шкоди не спричинили.

Офіційна сторона закидає їм грубе порушення законів. Через це заарештували цих 11 студентів. Рясна, що і тут, на Заході, як і в США, не патичкуються в таких випадках із порушниками законів. Але на Заході в такому випадку десь через 2–3 дні після протоколу їх давно було б звільнено під якоюсь умовою. На Україні їх все ще тримають в суворій ізоляції. Нам відомо, що певні українські законодавці й самі інколи порушують закони, а ці люди діяли не в своїх приватних інтересах, а виключно для української справи в цілому, і тому це не є кримінальним актом. Їх треба негайно звільнити, щоб і тут була справедливість.

Щодо політичної сторони, то в Україні є і будуть різні відмінності у поглядах, переконаннях. Така є реальність. Але треба вчитися це визнавати, що є природнім для всіх народів світу.

В. Стадніченко,
м. Любек, Німеччина

Нові умови іміґраційної лотереї DV-2002

Державний департамент США оприлюднив умови проведення візової лотереї DV-2002. Участь у ній можуть брати мешканці усіх европейських країн, за винятком Великої Британії.

Кожна з країн може дістати не більше 7 відсотків з числа виділених для лотереї 50 тисяч віз.

Для участи в лотереї треба вислати на адресу DV-2002 Program лише одну на кожного учасника анкету зі зазначенням своїх персональних даних. Анкети мають надійти у точно визначений термін – від полудня 2 жовтня до полудня 1 листопада 2000 року. Черговість надходження анкет не має значення – усі вони братимуть участь в лотереї.

Люди, які перебувають в США нелеґально, повинні поміркувати, чи їм варто брати участь в лотереї, тому що в разі успіху їм доведеться полагоджувати візові справи в консульствах за місцем проживання й тоді негайно з'ясується порушення ними візового режиму. Перебування в США з простроченою візою менше 6 місяців призводить до заборони в'їзду до цієї країни на 3 роки, а нелеґальне перебування в США більше року збільшує це покарання до 10 років.

У наступному числі „Свободи" ми розповімо про правила виповнення анкет і подамо адресу, за якою треба буде їх надсилати.

Пригадую, ой пригадую...

Прошу прийняти мою щиру, хоч надто спізнену подяку за Альманах УНС на 2000 рік. На жаль, привілеї супер-сеньйорського віку, коли людина робить не те, що хоче, але те, що ще може, не дозволили мені раніше з ним ознайомитися. Щойно тепер поволі читаю, а перед очима часто постають образи з давноминулого.

Стаття о. Івана Музички пригадала мені дві події. По здобутті Перемишля царськими військами у березні 1915 року до нашої хати, в Пикуличах, біля Перемишля, призначили кількох солдатів „на квартиру". Я, малий тоді ще хлопчина, з цікавістю приглядався до небачених досі вояків. А вони, відчинивши двері до світлиці та побачивши на стінах ікони, познімали шапки, перехрестилися, а тоді щойно увійшли в кімнату.

Визволившись від совєтських „визволителів" – я став учителем української народної школи в селі поблизу Холму. Заставши в клясі голі стіни (бо поляки, залишаючи школу, все забрали) я спитав батьків, чи у них не зберігся який хрест із православної церкви, яку зруйнували польські „стшельци". Відповідь на це запитання ще дотепер дзвенить мені у вухах: „Ми прийняли вас, пане вчителю, як брата, а ви хочете поробити нас католиками!". З тяжким трудом вдалося мені переконати батьків, що я не мав нічого такого на думці. Увійшовши в клясу наступного року, я побачив на покуті гарну ікону Матері Божої, прикрашену вишиваним рушником.

Стаття „Свят-Вечір у Березі Картузькій" Романа Іваницького, пригадала мені оповідання священика, дуже близького мені друга, про те, як його, з громадою в'язнів, „набожно" привітали при вході до того ганебного табору. Побачивши між в'язнями священика, один з наглядачів „набожно" крикнув: „В імє ойца, духа, сина, валіць тего скурви сина". І на голови, плечі в'язнів рясно посипалися удари палиць.

Та найбільше споминів викликує у мене стаття Івана Геля „Великий Митрополит і велика ідея". Зокрема та частина, де йдеться про боротьбу з москвофільством. В моєму рідному селі, в Пикуличах біля Перемишля, через дорогу, одна напроти одної, було дві читальні: українська читальня „Просвіти" і читальня ім. Качковського – москвофільська, або, як ми її називали, кацапська. І в одній, і в іншій гуртувалися поважні пикулицькі господарі. Але одні називали себе українцями, а другі – „твердими русинами". Бувало не раз, що від однієї до другої читальні літали камені.

На Великдень 1915 року приїхав до пикулицької церкви православний священик. В церкві зібралися усі тверді русини. По відправі священик перед церквою христосувався з вірними. Одна „тверда" жінка, діставши поцілунок, на весь голос крикнула: „Які ж у нього устонька солодонькі!".

Кінець Першої світової війни, розвал російської імперії і наші визвольні змагання завдали остаточного удару „кацапству", і Пикуличі стали в один ряд зі свідомими українськими селами округи. Побудовано просторий Народний дім, де містилася читальня „Просвіти", харчова кооперативна крамниця, простора театральна заля зі сценою. В читальні була гарна бібліотека. Організовано хор, що зайняв друге місце на змаганнях округи. Старші і молодь горнулися до читальні.

Та по Другій світовій війні це все пропало. Границю між Українською Радянською Республікою і Польщею встановлено кілька кілометрів на схід від Пикулич. Тих пикуличан, що не виїхали до УРСР, вивезли поляки на „зємє одзисканє", зі самих Пикулич стала „уліца пікулцка в Пшемисьлю", а на могилах моїх батьків та предків пасуться корови польських колоністів...

Степан Микита,
Плимонт-Мітинґ, Па

Від редакції: *Не пізно й нашим читачам взяти до рук Альманах-2000 і, звісно, не забути розрахуватися за нього. Бо вже швидкою ходою готується наступний Альманах-2001 УНСоюзу, і обіцяє бути ще цікавішим.*

Добра рада і ще ліпша порада

Від початку нового тисячоліття телепрограми якби завзялися на телеглядачів і засипають їх різними радами-порадами. Більшими, швидшими й кращими, як у минулому сторіччі. Хіба хотіли надолужити, що радили колись. А радили одного тижня не їсти яєць, – очевидно курячих, бо струсиних дозволялося, – а через місяць радили їсти. Одного року казали, що маргарина краща для здоров'я, ніж масло, а наступного вже масло відбило своє тисячоліттями завойоване місце.

Під кінець минулого століття повелася широка кампанія проти куріння. А ось чую, що куріння тютюнових сигарок віддаляє хворобу Альцгаймера, яка відбирає людині розум і робить її нездібною до життя.

Вибирай!

Так я чекаю з нетерпеливістю футбольного вболівальника, дружина котрого ось-ось виграє матч, а хвилини простягаються в години – може, почую якусь пораду для себе. І почув. Якось одна тиха „експертка", незамітна, а як заговорила, то краще від славної Опри. Таке порадила, що не давало мені спокою довший час. Тобто: що треба робити, щоб осягнути „щось" або стати „кимось".

Ось ця рада і порада:

В Нью-Йорку, на запрошення оперного режисера, найславніша на світі оперна співачка дала поради адептам цього мистецтва: „Як ви хочете осягнути чи кимось стати, ви мусите дивитися, дивитися, дивитися; слухати, слухати, слухати; вчитися, вчитися, вчитися; працювати, працювати, працювати!"

Діва сказала і вийшла із залі.

А я думав два дні.

Як то так? Я ціле своє життя дивився, дивився, дивився, аж дістав катаракти на очах. Я ціле своє життя слухав, слухав, слухав, аж оглух. Я ціле своє життя вчився, вчився, вчився, навіть від своєї жіночки, аж полисів. Я ціле своє життя працював, працював, працював, надгодини й на вікенди, аж постарівся. І я не став ані „кимсь", наприклад професором, ані осягнув „щось", наприклад, маленького мільйончика зелених.

А знаю таких, які не дуже дивилися, не дуже слухали, навіть своїх коханих жіночок, не дуже працювали, не дуже вчилися, а „щось" чи „хтось" їх не поминули.

Або як пояснити собі таке: Моцарт ще не мав коли ні розглянутися, ні до школи його не записали, бо мав всього п'ять років, а став „кимсь" – компонував опери, давав концерти ... Один старший чоловік, який ніби співав у хорі сеньйорів, купив собі льотерейного квитка і „щось" здобув – виграв чотири мільйони з гаком.

На третю ніч я нагло збудився із сну, мовби яскрава блискавка просвітила мою голову – ясне, як сонце, питання з'явилося мені: що було б, якби та найбільша співачка на світі вродилася з моїм ані оперним, ані солов'їним голосом?"...

Ро-Ко

ЗВІДУСІЛЬ

Професія журналіста – небезпечна

Пресове аґентство Ройтерс повідомило, що юґославський військовий суд засудив на сім років позбавлення волі за шпигунство та розповсюджування хибних віcток 49-річного Мірослава Філіповіча, сербського журналіста, за його необ'єктивні минулорічні повідомлення про вчинені армією жорстокості в Косові. М. Філіповіч працював для незалежного щоденника „Данас" і Аґентства французької преси. Він заперечив оскарження, а його адвокат сказав, що надасть апеляційну скаргу.

Останні концерти Барбари Стрейзанд

57-річна співачка, акторка і кінорежисерка Барбара Стрейзанд оголосила про закінчення сценічної діяльности. Чотири останні її концерти відбудуться у вересні в Нью-Йорку і Лос-Анджелесі. Вона дебютувала у 1961 році на Бродвеї, а вже через два роки була визнана зіркою „мюзиклів".

Знову пісні у Сопоті

18 серпня в польському місті Сопоті почнеться вже 37-ий Міжнародний пісенний фестиваль. У його програму включено, крім конкурсу виконавців, також два концерти – «Віва Італія» і «Музика світу». На концертах виступлять Браян Адамс, група «Тексас», Гелена Вондрачкова, Ал Бано, Тото Котуньо, інші відомі виконавці. Фестиваль, який почався колись як місцевий конкурс пісні Міністерства культури, став світовою імпрезою.

Смерть після бенкету

В Гюстоні виявлено тіло російського експерта з космічних летів, який перебував у Центрі керування космічними летами з нагоди будівництва міжнародної космічної станції Альфа. 38-річний експерт утонув в басейні після святкування з російськими колеґами успішного з'єднання на орбіті модулю „Звєзда" з блоками „Уніта" і „Заря". Слідство має встановити, чи причиною смерти росіянина був алкоголь.

Зустріч через півстоліття

72-річний мешканець Південної Кореї Чанґ скористався домовленістю урядів Північної і Південної Кореї про надання можливости 200 громадянам кожної з країн відвідати своїх рідних за межею розділення. Чанґ мав намір зустрітися зі своїм 84-літнім братом. З Північної Кореї повідомили, що старший брат Чанґа давно помер, але жива його мама, якій виповнилося 109 років.

Адвокат за ґратами

На 9 років позбавлення волі, з виплатою грошової кари понад 108 тисяч долярів, засуджено Анжі Кодіну, яка нелеґально утримувала юридичне бюро на П'ятій авеню Нью-Йорку і обманула понад тисячу іміґрантів, обіцяючи їм полагодити їхні проблеми.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Другий Український фестиваль молодих талантів в Оттаві

Учасники фестивалю молодих талантів.

Фото **Ніни Ромас.**

Вже другий рік проходить в Оттаві фестиваль української молоді з метою виявлення вокальних, інструментальних, драматичних, танцювальних, гімнастичних та інших талантів. Фестиваль присвячується пам'яті Володимира Івасюка, талановитого українського композитора і поета, життя якого трагічно обірвалось при комуністичному режимі. Ініціятором, організатором і душею цього фестивалю є Ніна Ромас.

Цього року фестиваль відбувся 4 червня в залі українського православного собору. До Організаційного комітету, крім голови Ніни Ромас, ввійшли Галина Безначук, Тамара Кандиба, Ірена Линд та Люба Шумська. В складі жюрі, окрім голови д-ра Джефа Саранчука, були Лаврентій Івашко, Люба Слюзар-Поуп, Володимир Сокирко та д-р Юлія Войчишин. Господар фестивалю Олег Кандиба керував програмою.

Доказом того, що пам'ять про Володимира Івасюка живе також і в серцях української молоді Оттави, є те, що його ім'ям названо 101-ий пластовий Курінь. Переможцями фестивального конкурсу стали: піяно – Андрій Кандиба (9 років), Лукаш Мончак (11 років), Адріян Дзьоба (14 років); деклямація – Дарія і Катерина Шемет (12 років); електрична гітара – Павло Карп'як (16 років); солоспів – Мая Слюзар (14 років). Це тільки ті, що виграли перші місця. Крім них, були ще другі і треті нагороди за гру на інструментах – рекордері і тромбоні, флейті, віолончелі, електричних гітарах, за красномовство і спів. Спеціяльну нагороду дістав Зенон Крупа (6 років) за гімнастичні вправи.

Представники добродійних організацій чи інституцій, які допомогли фестивалю фінансово, вручали грамоти і подарунки: Надя Дубик – від кредитівки „Будучність", Оксана Ярош і Рон Соробей від Товариства українських канадських професіоналістів і підприємців, Даня Попович – від Ліґи українських католицьких жінок, Марія Костюк – від Союзу українок Канади, Михайло Решітник – від українського православного собору та Ліда Шульгин від Stan's Catering. Склали дотації Орест та Ірина Новаківські від Memcare Corporation, Рідна Школа, Ліга українців Канади, Mrs. Anne Weslowski, Ukraine–Canada Policy and Trade Centre, Тамара й Олег Кандиби від Atomus Technologies, о. Ігор Куташ та Iris Bradley.

Юлія Войчишин

Гаряче серце „Прометея"

29 липня, на Союзівці, з великим концертом виступив чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії. Наступного дня, в неділю, „Прометей" співав Службу Божу в місцевій українській церкві Святої Трійці.

Концерт цей у часі збігся з 35-річчям хору – і це нагода докладніше розповісти про успішну діяльність „Прометея", який надхненно несе рідну пісню у широкий світ.

Зенон Чайківський

Осінню 1962 року декілька шанувальників пісні і досвідчених співаків-хористів організували чоловічий хор. Запросили Івана Задорожного, відомого музиколога і диригента з Нью-Йорку, на мистецького керівника, і Лідію Бульбу, акомпаніяторку. У складі майже 20 осіб „Прометей" підготовив програму, з якою спочатку виступав на різних імпрезах, а через деякий час – зі самостійними концертами в українських осередках в Честері, на Союзівці, „Верховині" та в інших місцевостях, часто при співучасті оперної співачки Марти Кокольської-Мусійчук. Не раз виступали з хором артисти-співаки Іван Самокішин і Анатоль Радванський. Хоч хор мав багато солістів: Івана Павлічку, Богдана Саса, Богдана Сілецького, Омеляна Татунчака, Зенона Чорнобиля – тенори; Володимира Карпинича, Ігоря Кушніра – баритони; Євген Білинський – бас.

Тяжка недуга, а відтак невблаганна смерть І. Задорожного вкрила жалобою українську громаду в Америці і Канаді. Його лагідну вдачу і майстерність любили хористи і публіка.

Все ж хор не припинив своєї діяльности. На прохання управи, з Трентону приїздив Володимир Третяк, а згодом Роман Степаняк з Нью-Йорку, досвідчені диригенти, так що проби хору і концерти відбувалися за наперед визначеним пляном. Не раз доводилося і піяністці Л. Бульбі переводити проби чи вивчати нові пісні. В 1969 році управа домовляється з молодим диригентом Михайлом Длябогою, який переїжджає до Філядельфії. З того часу починається новий розділ в історії чоловічого хору „Прометей".

У 1965 році, після концерту у Вілмінґтоні, американський музичний критик Отто Деком в місцевому журналі писав: „Шкода, що багато подібних культурних одиниць зникає. Здається, не більше, як двом співакам, було менше сорока

(Закінчення на стор. 19)

Чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії.

Любіть „Верховину" до глибини своєї кишені

Ще раз про фестиваль молоді в Глен Спей та його головного спонзора – "Вестерн Юніон"

14-16 липня на оселі "Верховина" в Кетскільських горах (штат Нью-Йорк) відбувся 25-й фестиваль української молоді. Можливо, останній. Надворі добу не вщухала злива але, недивлячись на це, сюди з'їхались люди з усієї Америки і Канади відпружитись та розважитись. Блиск в очах чепурних господинь, які наліпили власними руками 12 тисяч вареників, нагадував метання блискавок, спрямованих на небесну канцелярію, а відкрита сцена для танцюристів й співаків перетворилася на лискучу ковзанку. Саме так виглядала минулої суботи – в розпал традиційного фестивалю української молоді – оселя Українського Братського Союзу "Верховина", що в Кетскільських горах за 150 миль від Нью-Йорку.

Роман Василик і Каріна Тарнавська оголошують переможців лотереї.

Вирізка з газети на дошці оголошень повідомляла про те, про що так довго говорилося здогадками: сталося – "Верховину" продано! Аби довідатися про реальний стан речей, я звернулася до заступника голови Українсько-Американської Культурної Фундації (УАКФ) Антона Філімончука. І ось що він сказав:

– 20 червня цього року Головна Рада Українського Братського Союзу вирішила через фінансові труднощі продати оселю "Верховина" Українській Американській Культурній Фундації за $925 тисяч. На сьогодні фундація має лише $541 тисячу. А це означає, якщо до вересня нам не вдасться дозбирати близько $400 тисяч , то українство Америки втратить "Верховину" назавжди...

Картузи із "Вестерн Юніон" пасували маленьким гостям "Верховини".

Як розповів мені у приватній розмові управитель оселі Ярослав Гавур, цей шмат землі (142 акри , де розміщено мальовниче озеро, міні-готель, 7 бангало, католицька і православна церкви, тенісні корти, танцювальні залі, відкритий басейн і т.ін.) для українців багато значить.

Під барабанне дріботіння крапель і перегук блискавиць думається про те, наприклад, що колись, сто років тому, тут була розміщена мистецько-розвагова резиденція відомої фірми чи то "Зінгер" чи "Маккензі" (існують різні дані). Серед обійстя стояв палац на 22 кімнати з чудовими антикварними меблями, колекцією картин і зброї. 25 років тому, під Різдво, палац згорів, винних не знайшли.

Десь тут лишилися сліди від шляху, який спеціально опоряджали, бо ним мала проїздити знаменита танцівниця Ізидора Дункан. Обійстя й досі зберігає залишки колекції чудових порід блакитної смереки, каштанів, платанів і ще якихось бордово-малахитових дерев, назви яких тут уже ніхто не пам'ятає.

У Ґлен Спеї люблять приказувати: "Якби ці смереки вміли говорити, вони багато чого розказали б". Напевно, розповіли б про те, що люди, котрі прокладали український слід у тутешніх Кетскільських горах, прийшли сюди з тяжко заробленими грішми і ностальгією за рідною Україною. 1952 року Братський (тоді Робітничий) Союз відкупив за 78 тисяч долярів – на той час величезні гроші (за годину робітник отримував тоді 35-75 центів) – цей чималий окраєць землі. Тодішні українці принесли в цей маєток свій дух і тугу за батьківщиною та назвали його "Верховиною". Згодом оселя почала обростати українськими будівлями, з'явилися вулиці Тараса Шевченка та Івана Франка, Богдана Лепкого і навіть родини Гунчаків, яка живе на цій вулиці й нині. Тепер у Ґлен Спеї близько 200 українських осель. Центром їхнього духовного і культурного всесвіту завжди була "Верховина".

Серед інших учасників фестивалю насправді була помітна робота компанії "Вестерн Юніон". Її представники зодягнули половину гостей фестивалю у веселенькі хустинки, картузи-бейсболки, а дитячу частину обдарували свистульками з фірмовим знаком "Вестерн Юніон". Крім того, біля соняшного намету – черга, тому що в лотереї "Вестерн Юніон" можна було виграти грошові перекази на 50 долярів. Для цього лишень потрібно було заповнити експрес-анкету і

(Закінчення на стор. 22)

Менеджер Олександер Гомелля з учасницями танцювального ансамблю – фото на гарну згадку.

Гаряче серце...

(Закінчення зі стор. 18)

літ. Коли вони відійдуть, така група пропаде". Молодий диригент [illegible]дчув, що хор потребує „свіжої [illegible]рови". Своїм запалом зумів за[illegible]отити старших пластунів, сумівців, студентів до співу. Спочатку незручно було молодикам сидіти біля „сороклітніх і більше", вдивляючись у ноти і несміливо підспівуючи. Але коли вперше виступив відмолоджений хор, філядельфійська публіка сердечно вітала свого „молодого Прометея" – енергійного і симпатичного диригента.

На запрошення українських громад, а не раз і американських, „Прометей" виступав в більших і менших містах Америки та Канади.

Не можна поминути акомпаніяторок, які своєю майстерністю підсилювали хоровий спів. Відома у Філядельфії диригентка жіночих ансамблів Ірина Чума була також помічною у вивченні нових пісень, як також молоді піяністки Галя Мазурок-Рей, Оленка Куземська-Карпинич, Христя Остапович і Дозя Сиґіда-Кріслата.

У 1980 році хор вирушив в перше своє турне по европейському континенті. Концертував в Англії, Франції, Голляндії і Німеччині для української і чужинецької публіки, і скрізь „Прометея" вітали із захопленням. Місцева преса високо оцінювала виконання творів українських та західньоевропейських композиторів. Акомпаніяторка Ірена Пелех-Зварич виступала як солістка, виконуючи фортепіянові твори М. Лисенка, Косенка, Ревуцького, Шопена.

Через чотири роки „Прометей" вдруге виїхав в турне по Европі. В Швайцарії виступав з власними концертами, а в Монтро брав участь в Міжнародному фестивалі хорів. Відтак виступ в Зальцбурзі, де прометеївців вітав особисто американський генеральний консул Е. Ґ. Томас. Після кількох успішних концертів в Німеччині і Франції щасливі хористи повернулися додому.

Й от з Києва на увесь світ залунало: Україна – вільна, незалежна держава! Це було для „Прометея" мрією – поїхати на рідну землю з піснею, яку плекали на чужині. Під керівництвом Адріяна Британа, скрипаля і диригента, та при співпраці І. Пелех-Зварич, а також концертової піяністки Лесі Рудної-Пенкальської, підготовано новий репертуар. Самі хористи вирішили покрити кошти подорожі, і 16 серпня 1995 року полетіли в Україну.

Не легко описати всі зустрічі з рідною землею. Концерти в Івано-Франківському, Чернівцях, Тернополі, Львові, Трускавці і Дрогобичі – це ентузіязм, сльози радості, оплески, квіти. Був незабутній спільний виступ „Прометея" з львівським чоловічим хором „Гомін" в театрі опери та балету ім. І. Франка у Львові, в концерті, присвяченому четвертій річниці незалежности України. Хором диригував А. Британ при фортепіяновому супроводі львів'янки Оксани Фесюк.

Своїм організаційним хистом причинилися до успіхів хору голови управ – Ярослав Бернадин, Ігор Правдюк, Олександер Білик, Маріян Капій, Орест Збир, Микола Касіян, Ігор Кушнір, Омелян Татунчак, Олег Прасіцький, Володимир Вірщук, Павло Галас та теперішній – Василь Панчак.

Уже другий рік хором диригує Нестор Кизимишин. Закінчивши у Львові Музичний інститут, спеціялізувався в хоровім мистецтві, а згодом переїхав до США.

З 35-річчям творчого життя чоловічого хору „Прометей" – побажаймо йому дальших успіхів в плеканні української пісні поза межами України та співпраці з хорами на рідній батьківщині.

КОЛОНКА ПОЕЗІЇ

З філософської лірики

Віктор Баранов

Дай Боже, всім:
голодним і сліпим,
убогим духом і нікчемним тілом.
Дай, Боже, цим
і дай так само тим –
та дай від серця,
а не так, між ділом.

Дай, Боже, недоріці тих словес,
що з недоріки зроблять Ціцерона.
Дай злидням благ
з Твоїх святих небес
І вбивцям дай гуманного закона.

Рабові дай свободи хоч ковток,
дай шкурнику за шкурництво
прощення.
Лавровий славолюбцю дай вінок,
а віршареві низпошли натхнення.

Неситому – ще більше, Боже, дай,
невмитому хлюпни росою в очі,
святому ще раз нагадай про рай
і дай людську подобу поторочі.

Пихатого від пихи одведи,
а ницому від ницості дай ліки.
Каліці дай цілющої води
й не дай нікому розпачу каліки...

Дай, Боже, сонцю бути золотим.
Дай, Боже, дневі щасної години.
Дай, Боже, тиші мертвим і живим.
Дай, Боже, Україні – України.

Дай, Боже щедрий, кожному своє,
Дай, Боже милосердний,
скільки змога.
Дай, Боже... Дай...,
Дай, Боже, всім, як є
А де ж вам всім узять
такого бога?!

***

Поворожи мені на вранішній зорі,
чи на сузір'ях,
де найкраще видно приму,
чи на сосновій чорній репаній корі,
де знак запікся
від чорнобильського гриму,

Поворожи мені
на відблиску дзеркал
озерних вод Волині
й річкових у Пслові,
поворожи на камені,
з якого п'єдестал
однаковий що в Києві,
що в Харкові чи Львові,

Поворожи мені на святості святих
і на гріхах
найтяжчих грішників на світі,
на скорбній пам'яті про убієнних
– тих,
чиїм катам і досі кулі не відлиті,

Поворожи мені на страхові дітей
за мамине життя
ціною в півполушки,
на маминім безсонні
в чорноті ночей,
коли весь світ
стоїть біля її подушки,

Поворожи мені на учорашнім дні,
в якому я не жив, а тільки,
може, дихав,
поворожи на чорнім лісовому пні,
де місяць-самотин
лаштує ложе тихо,

Поворожи мені
(щоб я іще пожив)
на пелюстках ромашки,
лілії чи рожі.
Поворожи мені.
Лиш правди не кажи.
Бо правда тільки те,
що ти мені ворожиш.

м. Київ

ПРОЧИТАЙТЕ ЦЮ КНИГУ

В пазурях у двоглавого – українство під царським гнітом

Олег М. Волянський

Таку назву має книжка, що побачила світ у Києві в 1998 році. Її автор – Іван Ільєнко, український патріот, журналіст-історик, співпрацівник „Літературної України", редактор і співавтор відомої книжки „Герої Крут" та цілого ряду інших цінних книг. Через передчасну смерть Ільєнка його книжку зредагував (значно, на жаль, скоротивши) журналіст Володимир Кирилюк. Покійний автор, на підставі численних джерел, ґрунтовно дослідив підступну і жорстоку політику царської Росії щодо українського народу після Переяславської угоди поміж царем Олексієм Романовим і гетьманом Богданом Хмельницьким. Книжка має 250 сторінок і, крім „Слова про Івана Ільєнка", складається з 15 розділів.

Перший розділ **„Передумови і суть українсько-російського договору 1654 року"** – це аналіза обставин в Україні після повстання проти Польщі під проводом гетьмана Богдана Хмельницького та після Білоцерківського договору, котрий давав Польщі більшу контролю над Україною. Хмельницький зважився піти під опіку московського царя, котрий обіцяв боронити Україну від польської аґресії, при чому Україна зберігала свою автономію під проводом гетьмана. Хмельницький підписав договір всупереч опозиції деяких впливових козацьких старшин та духовенства. Це мав бути мілітарний союз поміж двома незалежними країнами. На жаль, цей договір перетворився у понад 300-річну неволю для України, і саме Україна дала Росії можливість стати світовою потугою.

У розділі **„Перші спроби Москви відступити від березневих статтей 1654 року"** автор пише, як цар Олексій наказав зфальшувати точки Переяславського договору, трактуючи його як втілення „Возсоєдінєнія Руси". Хмельницький передчасно помер (1657 р.) не встигши здійснити свій плян створення самостійного „Руського князівства".

Розділ **„Гетьман Виговський Іван у боротьбі за незалежність України від Москви"** віддзеркалює втілення в життя Переяславського договору. Хоч у ньому було сказано, що Військо Запорозьке обирає гетьмана, цар Олексій не затвердив обрання гетьманом Івана Виговського, і Виговський вирішив розірвати договір з Москвою. У відповідь на те цар вислав стотисячну армію в Україну. У 1659 році під Конотопом гетьман Виговський з козацьким військом, при співучасті татар та найманих сербських і німецьких вояків, розбив московську армію. Однак він не використав цієї нагоди до кінця і не пішов на Москву, щоб остаточно ослабити північного ворога.

Розділ **„Доба Руїни"** розповідає, як царські дипломати фальсифікують і ламають Переяславський Договір, підкорюючи гетьмана московському цареві. Москва вміло використовувала непорозуміння поміж козацькими старшинами, що боролися „за булаву". І так відбулася відома „Чорна Рада" у Корсуні, а 1667 року підписано Андрусівський договір між Росією і Польщею, на підставі якого Польща погодилася залишити Лівобережну Україну і Київ під Москвою, а Правобережна Україна залишалася в складі Речі Посполитої. Москва починає грабувати Україну, вивозячи на північ українські скарби: церковні дзвони, ризи, книги, начиння, срібло. Україну займають московські війська, а Українську Православну Церкву віддають під владу московському патріярхові. Знищено козацьку столицю Чигирин, мальовниче місто-серце Гетьманщини.

З розділу **„Курс російського уряду на знищення української державности"** дізнаємося, як Москва зменшувала кількість реєстрованих козаків, а козацькі війська підпорядкувала власним завойовницьким інтересам. Москва заснувала Малоросійську Колеґію – для контролі над гетьманом. До її складу входили шість російських генералів. В час російсько-шведської війни гетьман Іван Мазепа пробував рятувати Україну, але після своєї перемоги під Полтавою 1709 року росіяни вогнем і мечем взялися русифікувати Україну. Знищено Батурин – Мазепинську столицю. Остаточно зліквідовано гетьманство.

„Руйнування царизмом самобутности українського народу" – шостий розділ. Російська влада заперечує існування української мови, мовляв, є лише малоросійський „діялект" російської. Забороняється будувати церкви в українському стилі, з трьома банями. Чиняться перешкоди у друкуванні українською мовою газет і книжок. У 1863 році вийшов ганебний Валуєвський указ, який забороняв взагалі друкувати українською мовою, бо вона, мовляв, заохочує „хлопоманський рух". У 1876 році вийшов „Емський указ" царя Александра II, який забороняв українську мову в усіх ділянках життя. Не дозволяли друкувати українською мовою навіть Євангеліє. Коли ж декому вдавалося одержувати україномовні книжки з-за кордону, зокрема з Галичини, то влада накладала на такі видання високі мита, щоб українці не могли їх заплатити. Було заборонено взагалі вживати слово „український". У 1866 – 1880 роках в Україні не вийшла руком жодна українська книжка.

Наступні розділи – сьомий, восьмий і дев'ятий – на основі документів розповідають про московську політику нищення української освіти і науки, про варварські переслідування провідників українського національного відродження, про пограбування історичних і культурних цінностей України.

Розділ **„Демографічна політика царизму та її асиміляторська суть"** показує, з допомогою яких методів і засобів царська Росія висмоктувала інтелектуальні і мистецькі сили нашого народу. Уряд Росії силоміць переселював українців на Північ, на Кубань, у Казахстан, у Сибір та на Далекий Схід. Перепис населення 1897 року свідчить, що по містах України українці становили всього 27 відсотків населення, росіяни – 25 відсотків, жиди – 40 відсотків. У 1917 році в Києві жило лише 17 відсотків українців. На загарбані козацькі землі цариця Катерина II насаджувала російських вельмож, офіцерів та інші національності, зокрема німців, а після польського повстання 1863 року продовжувано цю саму політику і на Правобережній Україні. Щоб українські прізвища мали більш російський вигляд, при війську чи у духовних семінаріях, до їхніх прізвищ додавали закінчення „ов" або „ін". Автор дуже переконливо пише про маштаби і глибину „малоросійщення" нашого народу, пояснює, чому воно було таким успішним: зокрема й тому, що верхи українського громадянства зі страху за власну шкіру самі зрікалися свого народу, що дало підставу Дмитрові Донцову з гіркотою заявити: „Жодна нація не може похвалитися такою кількістю запроданців, як українська".

З розділу **„Підпорядкування і зросійщення Української Церкви"** читач багато дізнається про підкорення Москвою Української Православної Церкви, яка довгі часи була душею нашої національної культури. Українське вище духовенство ставилося неприхильно до договору 1654 року і відтак зазнало жорстоких переслідувань з боку московської влади. Українська Церква мусіла служити російському самодержавству і схвалювати дії, спрямовані проти України. „

Для зрозуміння природи московської імперії дуже важливий розділ **„Галичина в загарбницьких плянах російського імперіялізму"**. Перша світова війна дала Росії нагоду спробувати прилучити Галичину до „Триєдиної Русі". При допомозі жменьки галицьких „москофілів" під проводом В. Дудикевича росіяни, окупувавши Галичину, розпочали шалену антиукраїнську пропаганду. Все українське підпало під заборону. Окупанти арештували і вивезли до Росії духовного провідника галицьких українців Митрополита Андрея Шептицького, закрили українські громадські організації, газету „Діло", книгарню Товариства ім. Шевченка.

„Спротив імперській експансії" – тема останнього розділу. Тут Ільєнко говорить про багатьох борців, що жили і діяли в ім'я України. Читач знайде тут десятки дорогих нашому серцю імен, котрі символізують українську ідею протягом усієї трагічної історії нашого народу.

Цю виняткову книжку варто прочитати, зокрема тим, що тепер так завзято критикують наші братів і сестер в центральній, південній та східній Україні за їхню російську мову, брак патріотизму тощо. Ми, західні українці, які перебували лише відносно короткий час під большевиками, ледве чи виглядали б краще від наших східніх братів після понад трьохсотлітньої інтенсивної русифікації спочатку царським режимом, а відтак комуністичним терором і геноцидом, де Україна втратила чверть свого населення. Кільканадцять примірників цієї книжки є тут. Її можна купити за 10 долярів (з пересилкою), пишучи на адресу: **Oleh M. Wolansky, M.D., 33 Clay Hill Rd., Kerhonkson, NY 12446-9760,** або **Fax: 914 626-0938.**

СПОРТ

Кому віддати стадіони?

Державний Комітет молодіжної політики, спорту і туризму пропонує урізноманітнити форми власности на державні спортивні споруди. Більшість спортивних товариств не здатні оплачувати кому[illegible]слуги. Так, обсяги кому[illegible]латежів за 140 спортив[illegible]оруд товариства „Динамо" в [illegible]нішньому році сягають 4,5 млн. грн.

У 1997 р. держава виділила на утримання спортивних споруд 1,2 млн. грн., пізніше обсяги дотацій зменшувались. Цього року держава перестала виділяти утримання спортивних споруд. Вихід з такої ситуації полягає у створенні різноманітних форм власности на спортивні споруди.

Головним завданням має бути розробка пропозицій щодо змін до законодавства стосовно приватизації державного майна, згідно з яким заборонено приватизацію спортивних споруд. Можна вирішити проблему утримання спортивних споруд шляхом передання їх у комунальну власність, повернення до практики державних дотацій на оплату комунальних послуг, а також зобов'язти місцеві адміністрації надавати пільги спортивним спорудам на комунальні послуги.

УНІАН

Перемоги легкоатлеток

26 липня ц.р. в Барсельоні, Еспанія, відбулися міжнародні легкоатлетичні змагання, на яких вдало виступили спортсменки України. Іннеса Кравець після тривалого лікування повернулася до міжнародних змагань зі стрибків в далечінь і здобула перше місце.

Вдало виступили на 100-метрівці Олена Красовська (13.06) і Надія Бодрова (13.16) – четверте і п'яте місця. Ірина Міляченко в стрибку у височінь зайняла п'яте місце.

У цих змаганнях не брали участи провідні легкоатлетки України Жанна Пінтусевич на 100-метрівці та Тетяна Терещук-Антипова в бігу на 400 м. з перешкодами.

Тетяна Перебийніс – чемпіонка турніру з тенісу

На турнірі з тенісу у Вімбледоні, Англія, тенісистка Тетяна Перебийніс в парі з румункою Іоанною Гаспар перемогли пару суперниць – Беднову з Чехії і Салері з Аргентини і стали чемпіонками в своїй групі. Нагадаємо, що Тетяна стала фіналісткою в поодиноких змаганнях, і хоч зазнала поразки, але в змаганнях пар значно посилила свою репутацію як майбутня тенісова зірка України. Тренує Тетяну відомий в Україні фахівець Сергій Сітковський.

Грошові нагороди для олімпійців

Кабінет Міністрів України встановив грошові нагороди для українських спортсменів, які здобудуть медалі на 27-их літніх Олімпійських іграх у Сіднеї і 11-их Параолімпійських. За золоту медалю олімпійці отримають 50 тис. дол., за срібну - 30 тис. дол., за бронзову - 20 тис. дол. В Олімпійських іграх у Сіднеї візьмуть участь 234 спортсмени з України, які виступатимуть у 27 видах спорту.

Перед змаганнями на першість УСЦАК

Теніс

Згідно із спортовим календарем УСЦАК, 2-4 вересня ц.р. на кортах Союзівки відбудуться традиційні тенісові змагання за індивідуальну першість Української Спортової Централі Америки і Канади і нагороди Українського Народного Союзу, Союзівки, „Свободи", „Ukrainian Weekly" (пропам'ятні чаші інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, д-ра Б. Харука), а також будуть вручені нагороди Марії Душник і Константина Беня. В окремих вікових групах переможцям будуть вручені грошові нагороди. Комісія з проведення турніру в складі Ю. Савчака (ланкового з тенісу УСЦАК), Р. Ракочого ст., З. Снилика, Ю. Попеля і Ю. Грабця закликає усіх українських тенісистів – чоловіків, жінок та юнацтво зголошуватися на цей найбільший український тенісовий турнір в діяспорі до 28 серпня ц.р. Зголошення після цього реченця не братимуться до уваги. Йдеться про усіх українських тенісистів у США і Канаді, які досі не організовані, не належать до тенісових ланок українських спортових осередків чи молодечих організаціях. Про їхню участь повинні подбати провідні діячі згаданих осередків. Цьогорічні тенісові змагання УСЦАК з тенісу і плавання можуть послужити добрим початком залучення новоприбулих до українського спорту в Америці.

Плавання

Традиційні змагання на першість УСЦАК з плавання за медалі і нагороди Українського Народного Союзу – жінок, чоловіків, юначок і юнаків в 50-ти конкуренціях, відбудуться в басейні Союзівки в суботу, 2 вересня ц.р. І в цій ділянці спорту йдеться про значне збільшення учасників в усіх вікових групах. З історії плавацьких першостей ми пам'ятаємо гостру конкуренцію між нашими спортовими осередками і молодечими організаціями, численну участь плавців в змаганнях. В останніх роках така активність дещо зменшилась. При цьому треба згадати ще один важливий чинник, через який ми самочинно ослабили нормальний ріст українських спортових кадрів: без серйозних причин припинилися популярні серед української молоді Ігри молоді. Цей фактор тепер відбивається на наших спортових імпрезах. Варто подбати про відновлення Ігр молоді на українських оселях. Це один із шляхів забезпечення майбутнього організованого українського спорту в Америці.

Подбаймо про численнішу участь в змаганнях на першість УСЦАК з плавання. Реченець зголошення до ланкової з плавання УСЦАК Марійки Бокало – 23 серпня ц.р. Заявки треба висилати до ланкової на адресу **742 Linden Ave., Rhaway, NJ 07065.**

Новини з спортивного життя подав Омелян Твардовський

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

2-4 вересня	– Чемпіонати УСЦАК, „Союзівка";
30 вересня- 1 жовтня	– Осінній турнір, „Тризубівка".

32-ий тенісовий табір на Союзівці пройшов з успіхом

М. Гадзевич, Д. Денисик, С. Мілян і А. Флис.
У другому ряді (зліва): Ю. Савчак і З. Снилик..

Тридцять юних тенісистів – 17 хлопців і 13 дівчат у віці від 12 до [illegible] років, в тому один 9-літній [illegible]к – були учасниками 32-го з [illegible]рги тенісового табору на Союзівці, який відбувся від 16 до 27 липня. Гарна погода обдарувала таборовиків до останнього дня: дощ упав, коли вони вже пакувались в зворотню дорогу. Програму табору складали руханка, біги, усні і практичні лекції, а відтак вправи у п'ятьох групах. Таборовики були на кортах по дві години вранці, дві по полудні і одну годину під вечір. Вони також користали з басейну Союзівки, а у вечірніх годинах забавлялись під звуки музики.

У заключній стадії табору відбулись турніри у трьох групах хлопців і двох дівчат. Три перші місця зайняли: (хлопці) – 1. Микола Сікачинський, 2. Роман Роїк, 3. Богдан Поритко; (хлопці – Б): 1. Богдан Протиняк, 2. Орчик Ясінський, 3. Микола Мілян; (хлопці – В): 1. Роберт Блекчирст, 2. Тарас Кулинич, 3. Матвій Рогозинський; (дівчата – А): 1. Христина Крейді, 2. Діяна Чировська, 3. Дара Денисик; (дівчата – Б): 1. Наталя Сікачинська, 2. Катя Строфейс, 3. Ліда Ядлось.

Нагороди найкращих таборовиків одержали: Аріяна Флис, Дара Денисик, Маркіян Гадзевич і Стефан Мілян. У середу увечорі, 26 липня, відбувся бенкет, під час якого роздано грамоти всім таборовикам та нагороди переможцям турнірів і найкращим таборовикам. Як і в минулих роках, табором проводили Юрій Савчак і Зенон Снилик. Їхніми асистентами були колишні таборовики з чотирирічним стажем: Люба Войнов, Христя Телян, Уляна Татунчак, Лариса Щупак, Віктор Сульзинський, Андрій Блюй і Ден ДіБоно.

Н. Н.

Тенісовий табір–2000. Світлила Петруся Савчак.

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

Відкрито абетку людського організму

У Лондоні група вчених-генетиків повідомила, що вони створили першу карту генної будови людського тіла. Директор фонду "Велком траст Ф" Майкл Екстер зазначив, що створення цієї карти за значенням можна порівняти з мандрівкою людини на Місяць або оцінити ще вище.

Сенсація вмить облетіла всю плянету. Згаданий фонд фінансував роботу британських науковців, залучених до проєкту "Геном людини Ф". Окрім британців, участь у ньому беруть вчені та урядові установи з США, Франції, Німеччини, Японії та Китаю. Вже кілька місяців підряд вони намагаються розшифрувати три мільярди літер генетичних інструкцій, які роблять людину людиною.

Вчені пояснили, що створення такої карти людського організму дозволить вченим дізнатися більше про причини людських хвороб і розробити кращі методи їх лікування. Однак науковці були обережніші щодо оцінок своєї роботи. Вони вважають, що тільки-но стали на початок великої праці, оскільки змогли занести на карту 95 відсотків генома.

Медичний директор Імперського фонду досліджень ракових захворювань Джон Той вважає, що вчені відкрили своєрідну абетку людини, однак тепер вони повинні навчитися складати літери у речення, аби зрозуміти, що ж воно означає. Тільки тоді ми матимемо повну книгу людського життя – вважає доктор Той. Його підтримав ще один знаний біолог з Імперського коледжу в Лондоні, Пітер Літл. В інтерв'ю агенції Ройтерс він порівняв створення карти з Колумбовим відкриттям Америки. Однак тут же зауважив, що коли людина має частини автомобіля, це зовсім не означає, що вона може його зібрати. Їй треба ще знати, як це зробити. Карта, яку створили учасники проєкту "Геном людини Ф", є мозаїкою кількох людей.

Однак ключ до розуміння того, чому виникають людські хвороби, чому люди бувають високі, худі, чому вони мають світле волосся чи карі очі полягає у тому, щоб знати різницю між людськими істотами. „Доктор Літл підкреслює, що важить саме послідовність отих відмінностей.

Саме вона разом із нашим способом життя сприяє виникненню тих чи інших хвороб і навіть смерти людини". Це говорить нам, чим є гени у людському організмі. Адже всі люди мають однакові гени, однак у кожної людини вони дещо відмінні, – підкреслює доктор Літл.

До речі, Бі-Бі-Сі тут же провела інтернет-опитування з цього приводу. І цікаво, що більшість осіб висловилися за те, аби вчені продовжували свої дослідження, хоча дехто висловив певні застереження, аби за дослідженнями не забули про самих людей. Адже якщо вченим вдасться доконечно встановити генну карту людського організму, то перед людством, з одного боку, відкриються майже необмежені можливості запобігати хворобам.

Але, з іншого боку, це відкриття порушить масу моральних проблем. Та покищо про це говорити рано, адже самі вчені стверджують, що процес "складання літер Ф у відповідному порядку може зайняти десятки років".

Тарас Базюк

Любіть „Верховину"...

(Закінчення зі стор. 19)

чекати свого щастя. Компанія "Вестерн Юніон" виступала головним спонсором фестивалю.

– Чим же викликаний інтерес єдиної на фестивалі американської компанії до української культури, – цікавлюся в менеджера "Вестерн Юніон" Олександра Гомелля.

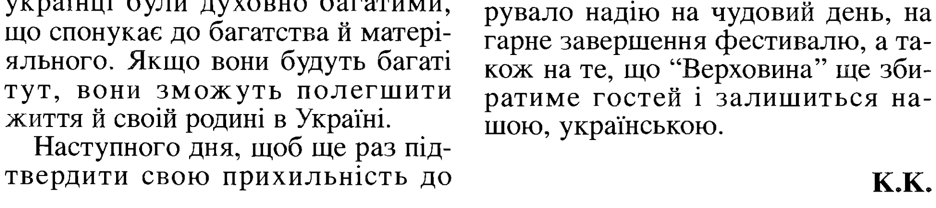
– Ми спонсоруємо цей молодіжній фестиваль уже втретє. Українська громада – один з найактивніших і найшанованіших наших клієнтів. Маємо свої представництва в майже 850 містах та селах України. Ми зацікавлені в тому, щоб українці були духовно багатими, що спонукає до багатства й матеріяльного. Якщо вони будуть багаті тут, вони зможуть полегшити життя й своїй родині в Україні.

Наступного дня, щоб ще раз підтвердити свою прихильність до української громади, "Вестерн Юніон" подарувала на фонд порятунку "Верховини" 2,000 доларів. Як, до речі, зробили це чимало добродійників. І заключний концерт нагадував чи то авкціон меценатів з елементами пісенного й танцювального мистецтва, чи концерт з демонстрацією кращих поривань добродійних душ. Євген Татарин, голова УАКФ, та Степан Ворох, член Фундації, після кожного номера мистецької програми оголошували: "Студент Олесь пожертвував 50 долярів , Христина Їжак – 1,000, родина Саленків – 5,000..."

І з'явилася надія, що не все ще для "Верховини" втрачено.

Наступного дня , в неділю, розпогодилося, виринуло сонце і подарувало надію на чудовий день, на гарне завершення фестивалю, а також на те, що "Верховина" ще збиратиме гостей і залишиться нашою, українською.

К.К.

Озеро на „Верховині"

БУДЬТЕ ЗДОРОВІ

Риба від ревматизму

Виявляється, що люди, які страждають від хронічного запалення суглобів, повинні їсти рибу, хоча б раз на тиждень. Болі турбуватимуть їх набагато рідше, якщо їсти морську рибу. Це рекомендують медики Мюнхенського університету. Якщо хтось не любить риби, можна вживати риб'ячий жир. Речовина, яка міститься в ньому, хоч і не усуває причини ревматизму, істотно знижує відчуття болю.

Омолоджуйте свою пам'ять

Важливу ролю для профілактики старіння мозку відіграє повноцінне харчування. Зокрема, рекомендуються продукти, багаті на лецитин, який необхідний для оновлення клітичних мембран. Цю речовину містять горох, квасоля, соя, волоські горіхи, насіння соняшника, яйця. Корисні також, але в невеликій кількості, молоко та молочно-кислі продукти, які містять амінокислоти, беруть участь в переданні нервових імпульсів. Поліпшенню пам'яті сприяють також продукти, багаті на калій – родзинки, банани. Для повноцінної функції мозку потрібен також фосфор, який є в яєчних жовтках, сирі, висівках, огірках.

Також дуже корисний мед, якщо нема протипоказань щодо його вживання – цукрового діябету, алергії тощо. Корисно пити таку суміш: розтоплений мед, лимонний сік, маслинова олія – кожного компонента по одній чайній ложечці. Це дуже сприяє виведенню з організму токсичних речовин.

Дуже корисний для лікування старечого склерозу такий рецепт: настоянка кореня дивосилу – 30 г. сухого кореня подрібнюють, а потім заливають 0,5 л. горілки, настоюють 40 днів і п'ють по 25 крапель перед їдою.

Кому загрожує рак кишок

Особам, які проводять у сидячому положенні більшу частину дня, рак кишечника загрожує утричі більше, аніж іншим. Це засвідчили дослідження в Цюриху та Стокгольмі. Як запобігти цьому?

Найкращий профілактичний спосіб – регулярні прогулянки. Американські вчені радять щодня прогулюватися бодай 20 хвилин, йти швидко. Якщо ж хтось хоче порухатися під час обідньої перерви, це не добре. Це треба робити перед їдою, а не після, радять шведські онкологи

Цигарки шкідливі для музики

Виявляється, що нікотин шкідливий не тільки для серця або легень, але притуплює слух людини. До такого висновку дійшли швайцарські лікарі. Обстеживши 97 музикантів великого симф[illegible] оркестру, вони зробил[illegible] не відкриття: в тих муз[illegible] багато палять, діяпазон[illegible] тя звукових частот на [illegible] нижчий, ніж у тих їхніх ко[illegible] не захоплюються цигарка[illegible] бачимо, нікотин дає багато не[illegible]ємних несподіванок для здоров'я.

Чому люди вночі скрегочуть зубами?

Більшість науковців і дентистів вважає, що нічне скреготіння зубами є виявом напруження. Результати досліджень свідчать, що нічні скреготуни потерпають від надмірних стресів. Запеклий скреготун може стискати щелепи з силою в десять разів більшою, ніж при жуванні. „Акт" триває здебільшого до 8 разів і відбувається кілька разів протягом ночі. Прикладеного зусилля буває досить, щоб викликати біль голови, пошкодити емаль і навіть інколи отримати вивих щелепи.

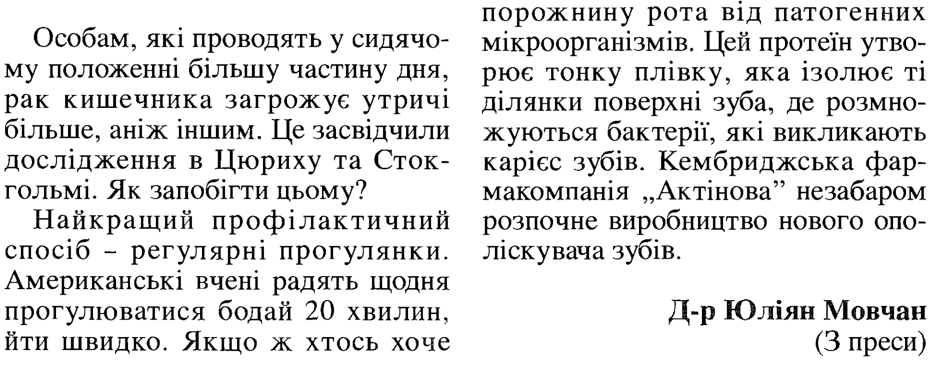
Специфічного лікування нема. Дентисти рекомендують знизити рівень стресу. Іноді призначають антидепресанти. Скреготуни також можуть на ніч застосовувати спеціяльну пластмасову пластинку.

Проблем із зубами скоро не буде?

Англійські дослідники створили зубний еліксир, який припиняє руйнування зубів і протидіє його повторенню. Сильний ефект препарату забезпечує специфічний білок п-1025, що надійно захищає порожнину рота від патогенних мікроорганізмів. Цей протеїн утворює тонку плівку, яка ізолює ті ділянки поверхні зуба, де розмножуються бактерії, які викликають карієс зубів. Кембриджська фармакомпанія „Актінова" незабаром розпочне виробництво нового ополіскувача зубів.

Д-р Юліян Мовчан
(З преси)

Останній гриб

– Дивись, які гриби ростуть у сусіднього племені!

Мал. **А. Талімонова**

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ УККА в ЧИКАГО

повідомляє, що урочисте відзначення

ДЕВ'ЯТОЇ РІЧНИЦІ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

відбудеться

в неділю, 20 серпня 2000 р.

на площі перед Українським Культурним Осередком
(на розі вулиць Чикаго і Овклей)

ПОРЯДОК СВЯТКУВАНЬ:

год. 1:00 по пол.
- Збірка учасників біля катедри св. Князя Володимира (вул. Овклей і Кортез)*

год. 1:15 по пол.
- Похід вулицею Овклей на місце святкувань

год. 1:30 по пол.
- Молитва, відкриття, піднесення прапорів і відспівання гимнів, привіти, проклямації, святкове слово в англійській і українській мовах, короткі мистецькі виступи.

Після офіційної частини – забава при звуках оркестри.

Проситься мешканців „Українського села" в день святкувань і в річницю проголошення незалежности, 24 серпня, вивісити на своїх домах український національний прапор.

* Порядок походу: хоругви прицерковних організацій, Ієрархія і духовенство, прапори громадських організацій, учасники святкувань.

ІСТОРИЧНИЙ ДОКУМЕНТ!

АКТ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

із власноручним підписом і особистою печаткою першого Президента України Леоніда Кравчука.

Обмежений спеціяльний наклад. Кожний примірник пронумеровано.

Ціна 20 дол. + 2 дол. за пересилку.
Просимо звертатися на адресу:

„SVOBODA" – Book Store,
P. O. 280, 2200 Route 10,
Parsippany, N. J. 07054.

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК

КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ В НАСЛІДОК АВАРІЙ

✔ на роботі
✔ автомобільних
✔ в публічних місцях
✔ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:
- ВОДІННЯ під впливом алькоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

The Ukrainian Weekly 2000

Throughout its history, The Ukrainian Weekly has been a chronicler of the times, a reflection of our society, a purveyor of information, a leader of public opinion.

To mark the end of this millennium and the beginning of a new one, the editors of The Ukrainian Weekly have prepared "The Ukrainian Weekly 2000," a two-volume collection of the best and most significant stories that have appeared in the newspaper since its founding through 1999.

Volume I, now available, covers events from 1933 through the 1960s.

All subscribers to The Weekly should have received their copies in the mail. To order additional copies of this unique book, please use the clip-out form below.

"The Ukrainian Weekly 2000" is sure to become a resource for researchers, and a keepsake for readers. A great gift idea!

THE UKRAINIAN WEEKLY 2000
VOLUME I

- Number of books ________
- Total cost of books at $15.00 each $ ________
- Also, I would like to donate to The Ukrainian Weekly Press Fund
  (check one): ❑ $25.00 ❑ $50.00 ❑ $75.00 ❑ $100.00 ❑ Other $ ________ $ ________
- I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly
  (check one): ❑ $40.00 (for UNA members) ❑ $50.00 $ ________

Total $ ________

Please make check or money order payable to: The Ukrainian Weekly

Name ________ UNA Bramch Number (if applicable)

Street Address ________ Apt. #

City ________ State/Province ________ Zip/Postal Code

Mail to: The Ukrainian Weekly, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ для ВЛАШТУВАННЯ З'ЇЗДУ КОЛИШНІХ СТУДЕНТІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА в ГАЙДЕНАВ, НІМЕЧЧИНА

інформує, що

З'ЇЗД ГАЙДЕНАВСЬКОЇ ҐІМНАЗІЇ

відбудеться

15,16 і 17 ВЕРЕСНЯ 2000 р.

в готелі RAMADA,130 Route 10 West, East Hanover NJ 07936
Tel.: 973 386-5622 • FAX: 973 386-1663
Для замовлення кімнат, просимо звертатися на вищеподаний телефон.

Діловий комітет з приємністю запрошує на цей з'їзд колишніх учнів Народної школи і мешканців табору Гайденав.

Після прочитання цього оголошення, просимо зголоситися письмово на нижчеподану адресу:

Petro Kluk, 7404 Castor Ave., Philadelphia, PA 19152

або телефонувати на число: **(215) 725-0587**

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

УНСоюз уділяє своїм членам

► Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
► На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
► По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!
Потелефонуйте сьогодні:

(800) 253-9862

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬЮ- ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

2, 3, 4 вересня 2000 року

(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на РІК 2000

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, „Свободи", (в тому пропам'ятні чаші інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), „The Ukrainian Weekly", Марії Душник і Константина Беня

та грошові нагороди

в поодинокій грі:

ЖІНОК (35 р. і вище),

ЧОЛОВІКІВ, СЕНЬЙОРІВ (35, 45 і 55 р. і вище),

ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 р. і нижче).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK
724 Forrest Ave., Rydal, PA 19046

до 28 серпня 2000 р. Зголошення одержані після 28 серпня 2000 р. не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак, Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Попель, Ю. Грабець.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

СУБОТА, 2-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці: зголошення всіх змагунів і змагунок до Турнірової комісії і початок змагань. В цей час учасники турніру отримають інформації про час і місце своїх перших змагань і розподіл дальших змагань в поодиноких групах. В разі дощу, всі учасники турніру мусять прибути до головного будинку Союзівки, де отримають інформації про час і місце змагань.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційному листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки) яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

....
1. Ім'я і прізвище
....
2. Адреса (по-англійськи)
....
3. Телефон
....
4. Дата народження
....
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь
....
6. Клюбова приналежність

Чеки виписувати на: K.L.K. American Ukrainian Sports Club

Український Народний Союз пропонує нову програму

Якщо ви є членом УНСоюзу, ми пропонуємо придбати додаткове ґарантоване забезпечення, доплачуючи до попередньої грамоти від $1,000 до $5,000 долярів.

УНСоюз ґарантує додаткове забезпечення, яке не може бути відкиненим, усім членам-власникам грамот УНСоюзу на ціле життя (Whole Life), або платне двадцять років, (P-20), чи платне до 65 року життя (P-65), або подвійне забезпечення до 65 року життя (ДП-65).

З цієї пропозиції не можуть скористатися члени-власники термінових грамот, вивінувальних грамот, акцидентового або універсального забезпечення.

Як це діє:

УНСоюз видає додаткове домовлення (Pour in Rider) на наступні суми:

Вік: 0–36 $1,000 to $5,000
36–70 $1,000 to $2,500
71–90 $1,000 to ....

The Rates for the Pour-In Rider are listed as follows

Isue age	Premium Per $1.000	Issue Age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000	Issue age	Prêmium Per $1,000
0	63						
1	63	26	145	51	349	76	696
2	64	27	150	52	361	77	710
3	66	28	155	53	373	78	724
4	68	29	161	54	385	79	738
5	70	30	167	55	397	80	752
6	73	31	173	56	409	81	765
7	75	32	179	57	422	82	778
8	78	33	186	58	435	83	791
9	81	34	193	69	448	84	803
10	84	35	200	60	462	85	815
11	87	36	208	61	475	86	826
12	90	37	215	62	489	87	837
13	93	38	223	63	504	88	848
14	96	39	232	64	518	89	858
15	100	40	240	65	533	90	868
16	103	41	249	66	547		
17	107	42	258	67	562		
18	110	43	267	68	576		
19	114	44	276	69	591		
20	118	45	286	70	606		
21	122	46	296	71	662		
22	123	47	306	72	637		
23	130	48	316	73	652		
24	135	49	327	74	667		
25	140	50	338	75	682		

Просимо виповнити залучений запитник і повернути до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ukrainian National Association, Inc.
PO BOX 280 2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: (973) 292-9800
Name....................................Br.....................Policy#....... ....
Current Age...............................Amount applied for $.......................
Adress..
....
Tel..SS#.......................................
Beneficiary (name)... ....
Address...

Ваші пропозиції актуальні від 1-го червня до 30 вересня 2000 року. Якщо ми отримаємо виповнені формуляри з чеком перед останнім днем вересня ц. р., ви отримаєте 4% опусту у вкладках.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

Найбільша в світі українська висилкова фірма
Висилаємо в Україну, країни СНД та Східної Європи

З нагоди 10 років заснування велика знижка на товари та послуги

» ПЕРЕСИЛКА ДОЛЯРІВ

Україна

» ПАКУНКИ

до **4** днів
Експрес 24 години

ЗАВЖДИ НАЙНИЖЧІ ЦІНИ

- **ҐАРАНТОВАНО**
- **КОНФІДЕНЦІЙНО**

Доручаємо доляри особисто в руки

- **НАЙШВИДША ДОСТАВА**
- **НАДІЙНИЙ СЕРВІС**

Безкоштовно відбираємо пачки з хати за посередництвом UPS

Всі довідки за тел: 1-800-361-7345

Більше 700 тисяч вдячних клієнтів!

МІСТ MEEST

10 років разом з громадою

#1 в США та Канаді

Свій до свого по своє!

» НОВИЙ КАТАЛОГ НА ТОВАРИ І ТЕХНІКУ

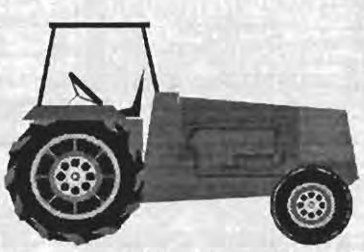
» ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ

- **НАЙНИЖЧІ ЦІНИ**
- **ВЕЛИКИЙ ВИБІР**

до 35% знижки

Доставa від 1 до 4 тижнів

- **ВЕЛИКИЙ ВИБІР**
- **ЯКІСНІ ПРОДУКТИ**

За безкоштовним каталогом телефонуйте: 1-800-361-7345

Найнижчі ціни, найкращий сервіс тільки у фірмі «МІСТ»

Щохвилинний комп'ютерний контроль за виконанням Вашого замовлення!

На кожне замовлення даєм письмове підтвердження від отримувача

РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ ФІРМИ «МІСТ» У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

MEEST Corporation Inc.	MEEST - AMERICA	MEEST-KARPATY	MEEST-CALIFORNIA	MEEST-ALBERTA
97 Six Point Rd.	817 Pennsylvania Ave.	2236 W. Chicago Ave,	500 E. Harvard Str.	10834 97 Street,
Toronto, ON M8Z 2X3	Linden, NJ 07036	Chicago, IL 60622	Glendale, CA 91205	Edmonton, AB T5H 2M3
Tel.: (416) 236-2032	Tel.: (908) 925-5525	Tel.: (773) 489-9225	Tel.: (818) 547-4910	Tel.: (403) 424-1777
1 (800) 361-7345	1 (800) 288-9949	1 (800) 527-7289		1 (800) 518-5558

Для кращої обслуги клієнтів маємо понад 250 агентів у Північній Америці. За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно: 1 -800-361-7345

FIRST AVENUE MEAT PRODUCTS

Великий вибір ковбас, та інших м'ясних виробів, як також імпортованих товарів з Европи

HOMEMADE KIELBASY AND COLD CUTS

140 — 1st Avenue (between 8-9 Streets), New York, NY 10009

(212) 777-4583

Відкрито від понеділка до п'ятниці **8 AM – 7:30 PM**
В суботу **8 AM – 6:30 PM**

LVIV EXPRESS SERVICES

OKSANA INTERNATIONAL

**1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036** **(908) 925-0717**

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

БІЛОРУСІЮ, РОСІЮ, ПОЛЬЩУ, ЕСТОНІЮ, ЛАТВІЮ, ЛИТВУ, СЛОВАКІЮ

КОРАБЛЕМ — мін. 10 фунтів
ЛІТАКОМ — 2 - 3 тижні — мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ — Висилка та достава
ЕЛЕКТРОНІКА — 220 В

ПРИСКОРЕНА ДОСТАВА ЛІТАКОВИХ ПАКУНКІВ до Західної України

Будь-який харчовий пакунок з нашого каталогу **10% OFF** з цим купоном

ТІЛЬКИ У НАС! **ВСІ ХАРЧІ З АМЕРИКАНСЬКИХ КРАМНИЦЬ**

ВІДПРАВКА КОМЕРЦІЙНИХ ВАНТАЖІВ

Є ШИРОКИЙ ВИБІР ПАКУНКІВ ВІД $88 ДО $248

SEND PACKAGES TO US THROUGH UPS • CALL FOR UPS LABELS: 1-800-9-OKSANA

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road
914-626-5641

Kerhonkson, New York 12446
FAX 914-626-4638

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ

ЛІТО 2000

Субота – 12 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
Хор *„Думка"*, Нью-Йорк
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Темпо"*

11:45 веч. ВИБІР МІС СОЮЗІВКИ 2001

П'ятниця – 18 серпня 10:00 веч. ЗАБАВА в Трембіті, оркестра *„Відлуння"*
„Midnight bigus"
Субота – 19 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ

ВІДЗНАЧЕННЯ ДЕВ'ЯТОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Учасники Майстерні Українського Народного Танцю на Союзівці

10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Світанок"*
Неділя – 20 серпня 2:30 після пол.
КОНЦЕРТ
композитор МИРОСЛАВ СКОРИК
сопрано АННА КОВАЛКО зі Львова, Україна
Субота – 26 серпня 8:30 веч. КОНЦЕРТ
СОЛОМІЯ ІВАХІВ – скрипка
ХРИСТИНА АНУМ-ДОРГУСО – піяно
10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Відлуння"*

1, 2, 3 вересня „ВІКЕНД" З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ

П'ятниця – 1 вересня 10:00 веч. ЗАБАВА, оркестра *„Зоне"*

концерти, забави, тенісові і плавацькі змагання

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ

- ощаджувати гроші на вищі відсотки
- позичати гроші на менші відсотки
- мати приємну та професійну обслугу своєю рідною мовою
- розпочати кредитну історію з VISA CARD
- переслати гроші через Western Union
- для зберігання цінних паперів ви можете використовувати „safe deposit boxes"

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

ПОЛАГОДИТЬ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

Головне бюро:

215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003
Tel.: 212 533-2980 • Fax: 212 995-5204

Філії у Нью-Джерзі:

35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880
Tel.: 732 469-9085
691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008
Tel.: 732 802-0480

Морґеджові позики! На вигідних умовах та низьких відсотках! Без спеціяльних оплат!

в

Українській Кредитові Кооперативі

САМОПОМІЧ НЮ ЙОРК

За дальшими інформаціями, звертайтеся до нас особисто, телефонічно, факсом або електронною поштою.

Ми завжди готові полагоджувати Ваші фінансові потреби.

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251 E-mail: SRNYFCU@aol.com

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

www.selfrelianceny.org

ФІЛІЇ:

ЮНІОНДЕЙЛ
**226 Uniondale Ave.
Uniondale, NY 11553**
**Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097**

АСТОРІЯ
**32-01 31 Avenue
Astoria, NY 11106**
**Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458**

КЕРГОНКСОН
**23 Main Street
Kerhonkson, NY 12446**
**Tel: 914 626-2938
Fax: 914 626-8636**

До уваги читачів „Свободи"!

21 липня ц.р. у „Свободі" ч. 29 на стор. 25 було вміщено список жертводавців на УВАН, де через недогляд канцелярії було пропущено прізвище члена-кореспондента Академії – **ОЛЕНИ НЕСІНОЇ**, яка протягом минулого року пожертвувала 100 дол.

Просимо вибачення!

КАНЦЕЛЯРІЯ УВАН

Св. п. редактора Ігната Білинського

(У восьму річницю смерти)

Сповнилося вісім років, як перестало битися серце св. п. Ігната Білинського. Він помер у вівторок, 4 серпня 1992 року, у Філядельфії, після довготривалої, тяжкої хвороби.

Народився він 1 листопада 1917 року у Філядельфії. Молоді роки провів у Самборі і Станіславові, де закінчив середню освіту і Педагогічний інститут, у 1942 році переїхав до Львова, де студіював медицину в медичній школі Львівського університету. З другим приходом більшовиків до Західньої України в 1944 році виїздить на Захід, а в 1947 році повертається до Філядельфії, де прожив до передчасної смерти.

Довгі роки І. Білинський був секретарем Централі УККА, відтак її президентом, а пізніше, аж до смерти, почесним головою; членом президії СКВУ, головою Головної управи ООЧСУ, членом редакційної колегії тижневика „Національна трибуна". Належав до Проводу ОУН, був одним з ініціяторів побудови пам'ятника Т. Шевченкові у Вашінгтоні, очолював комісії Міжнародного Трибуналу в дослідженні обставин Великого голоду в Україні, керував АБН у США, багато років працював адміністратором і редактором часопису „Америка".

Він був великим трудівником і ніколи не жив для себе, а лише для української справи.

Помимо громадської праці, він знаходив час і на поглиблення свого політичного світогляду – в 1948 році студіює політичні науки в Гарвардському університеті, а пізніше – у Дрексел-університеті.

Редактор Білинський був автором численних статтей і політичних коментарів українською і англійською мовами, зокрема про боротьбу УПА. На з'їздах УПА він завжди був за почесним столом і серед найкращих промовців.

Авторові цих рядків доводилося бути близьким сусідом „Іґа", як ми його називали. А тому, що він був самітнім і жив у своєї сестри, часто у вільний час був гостем у нашій хаті. Або сходилися в гостинній хаті Стефи і Маріяна Шаранів (вже обоє не живуть), сердечних приятелів Іґа. Дуже приємно було провести час у його товаристві. Він був надзвичайно товариський, веселий, до того ж чудово грав на скрипці.

Протягом довгих років ми обидва автом чи поїздом подорожували до Нью-Йорку, на засідання Крайової екзекутиви УККА або Головної управи ООЧСУ, чи на тоді нерідкі маніфестації. І я мав добру нагоду пізнати характер непересічної людини.

В останні роки ми знали про його невиліковну хворобу. Знав про це і сам Іґо, який мужньо це сприйняв, не перестаючи працювати для загальної справи. Приблизно три тижні перед смертю в телефонічній розмові зі мною сказав: „Я відважився на операцію. Що буде, то буде". Це була остання наша розмова. На превеликий жаль, ми, колишні вояки УПА, його друзі і приятелі, не змогли взяти участи у похоронах, бо перебували тоді в Україні на святкуванні 50-річчя УПА.

Але рік пізніше, в першу річницю відходу у вічність нашого друга Іґа Білинського, за ініціятивою Головної управи Товариства УПА ім. генерала Романа Шухевича-Тараса Чупринки в США і при співпраці Крайової екзекутиви УККА, 6 серпня 1993 року, в неділю, відправлено Панахиду на могилі покійного, на цвинтарі св. Діви Марії на Факс-Чейсі у Філядельфії. По Панахиді в залі УОКЦентру відбулися багатолюдні поминки-тризна, якими проводив автор цього спогаду, а з прощальними промовами виступили Лев Футала, голова Головної управи УПА, і президент УККА д-р Аскольд Лозинський.

М. Ковальчин

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕФАН ЗОРІЙ член УНС Відд. 240 Т-ва ім. Євгена Коновальця в Пармі. Помер 2 травня 2000 р. на 74-му році життя. Нар. в 1925 р. в Ходачкові Великому, Україна. Членом УНС став в 1960 р. Залишив у глибокому смутку дружину Мирославу, дочку Наталію, синів Романа і Зенона з дружиною і 4-ох внуків. Похорон відбувся 6 травня 2000 р. на цвинтарі св. Андрія в Пармі, Огайо.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІРЕНА ЕЗЕРСЬКА член УНС Відд. 222 Т-ва ім. Сірого Лева в Клівленді, Огайо. Померла 15 травня 2000 р. на 73-му році життя. Нар. в 1926 р. в Джонставн, Па. Членом УНС стала в 1974 р. Залишила у глибокому смутку дочок Таню і Дарію з чоловіками та дітьми. Похорон відбувся 18 травня 2000 р. на Покров Пресвятої Богородиці цвинтарі в Пармі, Огайо.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЧАРЛС ВАЛАЦЕ член УНС Відд. 230 Т-ва ім. св. Івана Хрестителя. Помер 21 грудня 1999 р. на 85-му році життя. Нар. в 1914 р. у Бургам Гарбор, Іл. Членом УНС став в 1939 р. Залишив у глибокому смутку Розу, Марію і Стефана. Похорон відбувся 22 грудня 1999 р. на цвинтарі Oak wood в Sharon, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ПЕРЛ АПАНОВИЧ член УНС Відд. 277 Т-ва св. Івана в Гартфорд. Помер 11 травня 2000 р. на 103-му році життя. Нар. в 1897 р. в Україні. Членом УНС став в 1940 р. Залишив у глибокому смутку Евгенію Ковальську.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН ЛЕЛО член УНС Відд. 164 Т-ва ім. М. Грушевського в Бервік. Помер 3 травня 2000 р. на 83-му році життя. Нар. в 1917 р. у Бервік, ОА. Членом УНС став в 1936 р. Залишив у глибокому смутку Катерину Лело. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Кирила і Методія у Бервік, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІЛЬКО ДУДА член УНС Відд. 163 Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па. Помер 5 березня 2000 р, на 85-му році життя. Нар. в 1914 р. в Україні. Членом УНС став в 1960 р. Залишив у глибокому смутку дружину Катерину, сина Юрія, дочку Александру і внуків. Похорон відбувся 9 березня 2000 р. на цвинтарі св. Марії в Елкінс Парк, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ВЕЙН член УНС Відд. 221 Т-ва св. Стефана в Чикаго. Помер 15 червня 2000 р. на 85-му році життя. Нар. в 1915 р. в с. Облатниця, Стрий, Україна. Членом УНС став в 1948 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, сина Михайла, дочку Александру, кузинів та родину в Україні, Похорон відбувся на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР КЛАПІЩАК член УНС Відд. 214 в Нюарку, Н.Дж. Помер 8 липня 2000 р. на 79-му році життя. Нар. в 1921 р. в Делятині, Україна. Членом УНС став в 1972 р. Залишив у глибокому смутку дружину Наталію, сина Юрія, доньку Христю, внуків, сестер і родину в Америці і Україні. Похорон відбувся 12 липня 2000 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЯРОСЛАВ СТЕПАНКІВ член УНС Відд. 350, Стемфорд. Помер 9 травня 2000 р. на 77-му році життя. Нар. в 1922 р. в Бродах, Україна. Членом УНС став в 1982 р. Залишив у глибокому смутку дружину Катерину, синів Ярослава і Теодора, внуків. Похорон відбувся 12 травня 2000 р. на цвинтарі Qyeen of Peace в Стемфорді, Конн.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ТЕОДОЗІЯ МАСНЕЙ член УНС Відд. 432. Померла 2 вересня 1998 р. на 97-му році життя. Нар. в 1900 р. в с. Долиняни, Україна. Членом УНС стала в 1945 р. Залишила в глибокому смутку синів Павла і Миколу, 8 внуків і 9 правнуків. Похорон відбувся 5 вересня 1998 р. на Glendale Memorial Gardens, Toronto, Ontario, Canada.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ФАҐАРАШ член УНС Відд. 488 у Фініксі, Арізона. Померла 7 червня 2000 р. ма 77-му році життя. Нар. в 1922 р. в с. Східниця, Україна. Членом УНС стала в 1968 р. Залишила у глибокому смутку сина Романа, дочку Уляну і ближчу родину в Україні. Похорон відбувся 9 червня 2000 р. на Resthaven Park Cemetery, Phoenix, AR.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ПАРАСКА КОГУТ член УНС Відд. 180 Т-ва ім. Івана Франка в Акрон, Огайо. Померла 10 травня 2000 р. на 79-му році життя. Нар. в 1920 р. в Україні. Членом УНС стала в 1963 р. Залишила у глибокому смутку дочок Марію, Террі і Анну. Похорон відбувся 15 травня 2000 р. на Holy Cross Cemetery в Akron, OH.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЛАУРА СУХИЙ член УНС Відд. 96 Т-ва св. Івана Хрестителя в Піттсбурзі. Померла 9 червня 2000 р. на 76-му році життя. Нар. в 1923 р. в Піттсбургу. Членом УНС стала в 1941 р. Залишила у глибокому смутку сестру Ольгу і дочку Джулію. Похорон відбувся 12 червня 2000 р. на цвинтарі св. Івана Хрес-тителя в Піттсбурзі.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

СОФІЯ МЕСЯК член УНС Відд. 266 Т-ва ім. Івана Франка в Амстердам, Н.Й. Померла 17 червня 2000 р. на 76-му році життя. Нар. в Україні. Членом УНС стала в 1989 р. Залишила у глибокому смутку сина Володимира. Похорон відбувся 20 червня 2000 р. на українському католицькому цвинтарі св. о. Миколая в Амстердам, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АННА РУРИК член УНС Відд. 402 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Торонто, Канада. Померла 29 лютого 2000 р. на 87-му році життя. Нар. в 1913 р. в Сушно, Україна. Членом УНС стала в 1947 р. Залишила в глибокому смутку двох синів Ярослава і Зенона, внуків і правнуків. Похорон відбувся 2 березня 2000 р. на Вотерфорд Грінвуд цвинтарі у Вотерфорд, Онтаріо

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ДЖЕКСОН член УНС Відд. 432 в Торонто, Онт. Канада. Померла 12 травня 2000 р. на 94-му році життя. Нар. в 1905 р. в Україні. Членом УНС стала в 1951 р. Залишила у глибокому смутку сина Едварда. Похорон відбувся 15 травня 2000 р. на Проспект цвинтарі в Торонто, Онт. Канада.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

Померла Ольга Вітошинська

Українська преса в Европі та Україні повідомила, що у липні цього року померла у Парижі, на 92-му році життя, Ольга Вітошинська, відома письменниця (літературний псевдонім – Софія Наумович), громадська і політична активістка, автор низки літературознавчих праць українською та французькою мовами. Захистивши в Сорбонні докторську дисертацію з порівняльної літератури, вона була авторитетним організатором багатьох наукових конференцій у цьому знаменитому університеті.

Проживаючи довгі роки у Парижі, О. Вітошинська була особливо активна у Союзі Українок Франції, як також в Українському Вільному Університеті в Мюнхені, де свого часу читала лекції.

Вона заініціювала і разом із професором Кадо провела ряд конференцій з української літератури в Сорбонні, а також організувала видання текстів тих конференцій.

Впродовж довгих років О. Вітошинська – Софія Наумович була кореспондентом „Свободи".

Похоронні відправи було відслужено в катедрі св. Володимира Великого в Парижі, а поховано письменницю в родинному гробівці Жамбівілі біля Парижу.

У день її похорону 5 липня 2000 року відбулося поминальне Богослужіння й Панахида в Києві, в церкві св. Миколая на Аскольдовій могилі.

О. К.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 27-го липня 2000 р. відійшла у вічність на 85-му році життя наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ ЗЕНОВІЯ МАКАРУШКА
з ТИСОВИЧІВ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 31 липня 2000 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж.

У глибокому смутку залишилися:

сини	– ХРИЗАНТ з дружиною ЛОРЕТТОЮ і дітьми: МЕРІ, ДІНОЮ, ДАҐЛАСОМ і СТЕФАНІЄЮ
	– АНДРІЙ з дружиною ЛОРОЮ і дітьми: ПЕТРОМ, ПАВЛОМ і ЛІСОЮ
донька	– ОЛЕНА з мужем ОЛЕГОМ КОЛОДІЄМ і синами ДАМ'ЯНОМ і СТЕПАНОМ
сестра	– ОРИСЯ ГАВРИЛЮК
швагерка	– МЕРІ МАКАРУШКА

ближча і дальша родина в Америці, Канаді і в Европі.

Вічна Її пам'ять!

Замість квітів в пам'ять Покійної родина просить складати пожертви на школу св. Івана Хрестителя, 719 Sandford Ave., Newark, NJ 07106

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями, знайомими та всією українською громадою, що в суботу, 29 липня 2000 р. після тяжкої недуги, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у вічність на 75-му році життя, наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, колишній вояк 1-ої Дивізії Української Національної Армії

бл. п.

МИХАЙЛО БЕРЕЗОВСЬКИЙ

Нар. 16 січня 1926 р. в селі Тростянець, Золочівського району, Львівської области, в Україні.

Покійний належав до різних організацій та товариств, був активним та діяльним членом української громади в Дітройті.

ПАНАХИДА відбулася в середу, 2 серпня, в похоронному заведенні Христофора Бугая, в місті Гемтремк.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 3 серпня, в українській греко-католицькій церкві Непорочного Зачаття, в місті Гемтремк, а звідти на цвинтар „White Chapel Memorial Cemetery" в місті Трой, Мишиген.

Залишені у глибокому смутку:
дружина – АННА
донька – МАРУСЯ з мужем КІРКОМ АЛЛЕНОМ
син – ЯРОСЛАВ з дружиною ГАЛЕЮ
внуки – ТАРАС і ЛЮБКО
ближча і дальша родина в Україні, Англії, Канаді та Америці.

Вічна Йому пам'ять!

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА в ЗСА ділиться сумною вісткою з побратимами і громадянством, що дня 29 липня 2000 р., відійшов у вічність колишній заступник голови Крайової Управи Братства і активний член станиці у Дітройті

св. п.

МИХАЙЛО БЕРЕЗОВСЬКИЙ

нар. 16 січня 1926 р. в селі Тростянець, Золочівського району в Україні.

Опечаленій дружині з родиною складаємо щирі вислови співчуття.

КРАЙОВА УПРАВА БРАТСТВА

ПРЕЗИДІЯ СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ зі сумом повідомляє українське громадянство, що 31 липня 2000 р. помер в Чикаго

сл. п.

інж.

БОГДАН ТРУСЕВИЧ

нар. 1 січня 1916 р. в Жовкві, Галичина.

Покійний від юних літ був членом націоналістичного підпілля. В 1934 р. суджений у Львові у зв'язку з т. зв. жовківською справою; в 1941 р. був учасником Дружини Українських Націоналістів, арештований у Відні в 1944 р., в'язень німецьких концтаборів, між іншим, в Дахаві. На еміграції працівник фінансового відділу ЗУОУН, пізніше ЗП УГВР. В Чикаго – активний діяч Середовища УГВР та гол. Комітету Оборони Традицій Української Католицької Церкви.

ПОХОРОН відбувся 4 серпня зі Собору свв. Володимира і Ольги на цвинтарі св. Миколая.

Дружині Галі, синам ТИМОШЕВІ і ЗОРЯНОВІ з родинами висловлюємо глибоке співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

СЕРЕДОВИЩЕ УГВР

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ 18 серпня 1999 р. нашого найдорожчого і незабутнього МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

бл. п.

д-ра мед.

МИРОСЛАВА ГРИГОРІЯ САСИКА

буде відправлена заупокійна

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

19 серпня 2000 р., о год. 9-ій ранку

у церкві свв. Володимира і Ольги, в Чикаґо

Знайомих, приятелів і друзів просимо згадати Покійного в своїх молитвах.

Дружина ДОРА з родиною

Ділимося сумною вісткою, що 4 серпня 2000 р. відійшла у вічність довголітня вчителька „Рідної Школи" у Філядельфії

бл. п.

ЯРОСЛАВА ТЕРЛЕЦЬКА

з дому СКОБЕЛЬСЬКА

нар. 12 серпня 1907 р. в Стрию.

ПАНАХИДА відбулася 9 серпня в похоронному заведенні Насевичів у Філядельфії.

Похована на цвинтарі св. Марії у Факс Чейс.

Залишені у глибокому смутку:
син – ЮРІЙ з дружиною ОЛЕКСАНДРОЮ
внуки – ІРЕНА з чоловіком ЮРІЄМ БАДУЛЯКОМ
– ДМИТРО
правнуки – АНДРІЙ, МАТЕЙ, ЛЯРИСА
родина в США, Канаді і Україні.

Вічна Їй пам'ять!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього несподівано відійшов у вічність, 1 жовтня 1999 р., на 26-му році життя, наш найдорожчий СИН і БРАТ

блаженної пам'яти

АЛЕКСАНДЕР ЯРОСЛАВ БОДНЄВИЧ

З вдячністю складаємо подяку родині, приятелям і знайомим за численні вислови співчуття та щиру підтримку в часі нашого горя.

Рівнож, дякуємо за поминальні Служби Божі, за чудові квіти та участь в похоронних відправах.

Щиро дякуємо о. Богданові Лукієві, парохові церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку та Михайлові Стащишинові за відправлення похоронних відправ.

Повідомляємо, що вплинули наступні пожертви:

НА ПОТРЕБИ СИРІТ в УКРАЇНІ – 2,370.00 дол.
НА ПОТРЕБИ ШКОЛИ св. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ – 260.00 дол.
НА ВИСВЯЧЕННЯ НОВИХ СВЯЩЕНИКІВ – 200.00 дол.
НА ФОНД МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО – 100.00 дол.

За всі щирі пожертви складаємо глибоку подяку.

Дякуємо всім приятелям і знайомим, котрі прийшли відпровадити Покійного на вічний спочинок. Нехай Всевишній Господь винагородить вас за ваші теплі серця та щедрі дари.

Вічна йому пам'ять!

З належною пошаною:
батьки – ЯРОСЛАВ і ХРИСТИНА
брат – БОГДАН
сестра – ДЖЕСИКА

У ТРЕТЮ ДУЖЕ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу від нас у вічність незабутнього і найдорожчого МУЖА, ТАТА, ДІДА і ВУЙКА

бл. п.

ОМЕЛЯНА КОМАРНИЦЬКОГО

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

21 серпня 2000 р.

в таких церквах:

св. Івана Хрестителя, Синевідсько Вижне, Львівська обл., Україна;
св. Параскевії, Сколе, Львівська обл., Україна;
св. Тройці, Сілвер Спрінг, Мд.;
свв. Володимира і Ольги, Чикаго, Іл.

Про пам'ять і молитви за душу Покійного просять:
дружина – ІРЕНА
донька – НАДІЯ з мужем РОБЕРТОМ МК КОННЕЛЛ
син – ОРЕСТ з дружиною ОКСАНОЮ
внуки – АНДРІЙКО
– ДІЯННА
– КСЕНЯ
– КАТЯ

З почуттям великої скорботи і втрати, ділимося сумною вісткою, що 30 липня 2000 р. відійшла у вічність мати-страдниця, остання з чесного і працьовитого слобожанського роду Сопільників, переживши сестер Людмилу, Марію, Ларису і Галину та братів Сергія, Григорія і Василя, вдова по бл. п. інж. Миколі.

бл. п.

АННА ГРИГОРІВНА КАТРЕЧКО

нар. 21 вересня 1911 р. в м. Харкові

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 1 серпня 2000 р. в українській православній церкві св. Покрови в Нью-Ґейвені, Конн., а Її прах спочив наступного дня поруч чоловіка Миколи на православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В глибокому смутку:
сини – ВАЛЕНТИН
– ЮРІЙ з дружиною НАДІЄЮ
невістка – НІНА
внуки – БОГДАН
– ЛАРИСА
– ХРИСТИНА
– ОЛЕКСАНДЕР
– СВІТЛАНА
правнуки – ҐЕРРЕТ
– АЛЕК

Вічна Їй пам'ять!